

In exclusivitate

SALA
DE
LECTURA

PRINCEPSA MARGARETA A ACORDAT UN INTERVIU REVISTEI NOASTRE

pag. 12-13

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

FLACĂRA

• Nr. 6 • 9 - 15 FEBRUARIE 1994 • 24 pagini - 200 lei - 3,70 DM •

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
FLACĂRA

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Cântărețe de culoare
se nasc și în România

Adolescenta Marie Elise Kombo cucereste publicul cântând RAP

• Pregătește un LP și un număr de muzică
și dans la Cazino Victoria

pag. 11

Ziariștii de la FLACĂRA
sunt amenințați

„O să vă înscenăm un furt, domnilor!”

« Cuvintele aparțin secretarului Școlii nr. 12 Băneasa, Ștefan Ferenczy,
și au fost adresate reporterilor noștri, care anchetau cazul a doi copii
bătuți cu picioarele

pag. 5

Cumpărați revista
MAXI-SKANDY!

A apărut o nouă revistă editată de
S.C. „Publicațiile Flacăra” S.A., realizată
în cadrul „Redacției publicațiilor de di-
vertisment”. Este vorba de „Maxi-Skandy”,
care va apărea lunar, în patru culori,
având în cuprinsul său integrale, adică
jocurile scandinave pe care revista „Re-
bus” le-a făcut cunoscute publicului ro-
mânesc pentru prima dată.

Cumpărați revista „Maxi-Skandy”!, ea
fiind accesibilă tuturor vârstelor.

GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBĂNȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

STRÂNGEREA ȘURUBULUI

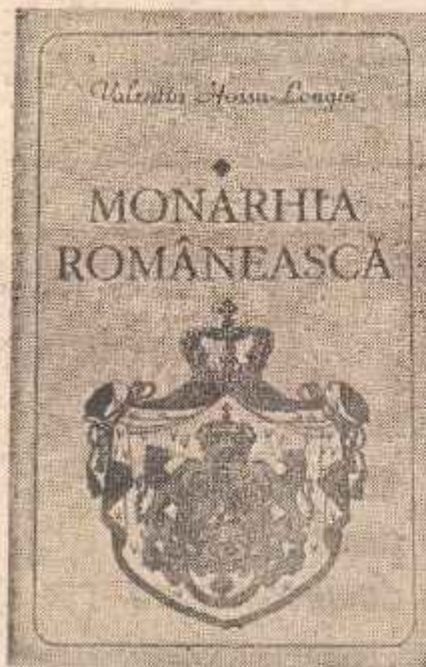
Că societatea românească e bolnavă și că singurul leac eficient este schimbarea nu mai constituie demult și pentru nimeni un secret. Până și puterea clamează de dimineață până seara necesitatea reformei, chiar dacă limita capacității sale de înțelegere se fixează la acest polier și nu îndrăznește să abordeze transformarea profundă și totală pe care o implică acest concept — schimbarea. Lasă că nici măcar reforma nu este pentru guvernul altceva decât o splendidă gargară, bună să înfunde urechile late ale guvernanților. Schimbarea, adevărată obsesie a milioanelor de oameni care vor să trăiască altfel singura viață pe care le-a dat-o Dumnezeu, nu poate veni decât de jos sau de sus (să ne ferească sfântul să vină ea dintr-o parte, cum ni s-a mai întâmplat în istorie...). De jos nu poate să vină decât prin vot sau prin revoluție (o, tempora!), de sus vine doar dacă și când și cum vrea Iliescu. Punct. Restul s vorbe...

Și totuși, haosul și confuzia care par să domine viața noastră politică în ultima vreme nu sunt semnele unei evoluții alarmante a raportului putere-societate civilă, ci, paradoxal, un indiciu că această relație evoluează spre un soi de ameliorare. Oricât ar părea de „scandalos”, în societatea românească se pregătesc schimbări semnificative, dar (și asta este o adevărată scandalos) ele nu reprezintă ceea ce dorește și așteaptă lumea; dimpotrivă, este de presupus că aceste schimbări ce se prefigurează sunt montate pentru a anula riscul unei explozii sociale — dacă nu devastatoare, cel puțin extrem de costisitoare — și a-l înlocui cu o perspectivă detonantă, dar eficientă din punctul de vedere al puterii: strângerea șurubului politic. Conform celor declarate de PDSR, la primăvară vor intra în guvern și aliații săi: PUNR, PRM, PSM și PDAR. A și fost fixat (cu umor involuntar și negru, desigur) termenul: 1 martie. Acest mărțișor sinistru pe care ni-l pregătește dl Iliescu (pentru că PDSR este Ion Iliescu, a spus-o cât se poate de limpede dl Cervești la Cotroceni) semnifică abandonarea coraghișilor marote prezidențiale a consensului, în favoarea alteia de-a dreptul neavenite: disciplinării. Președintele nu vorbește de disciplinarea energilor naționale, dar face tot mai des în ultima vreme vizite în fabrici, în ferme și în piețe. Vizite de lucru, firește, că nu se fac vizite de curiozitate găinilor, porcilor, aparatului electric și poștel de dinți. Aceste vizite de lucru, coroborate cu „reconstrucția” executivului și cu vânzarea din viața politică, în care PDSR face jocurile, pe fondul demontării valului contestatar sindical, precum și pe fondul recrudescenței de ultimă oră a confuziei din mișcarea liberală — toate acestea pot constitui indicii că președintele pregătește schimbarea de care vorbeam mai sus. El ar putea gândi așa: „Cuvântul disciplină sperie în general, dar câteodată e bună și sperietura; înfățișă suferință”. E adevărat, de o bună bucată de vreme, suferința s-a generalizat în societatea românească. Guvernul Văcăroiu suferă în neșire, din naștere. Cristalin, dar netăbătit l Vadim suferă gros și scapă pe gură numai spioni, chebeli și cotroceni. Tactica suferinței în cascadă cuprinde și mișcarea sindicală: întâi Victor Ciorbea, apoi Miron Mitrea, mai nou și Dumitru Costin, Radu Câmpeanu sare și el din somn și acestul cu pricina se lasă cu tremurături și rețezări în mișcarea liberală. Di Mișca Coșea nimereste, dintr-un suflit, în gura deschisă a PDSR, care, tot dintr-un suflit, dă să-l treacă imediat pe tusa. S.a.m.d. Problema, deci, este pe cine ar trebui să disciplineze președintele, dacă tot s-a hotărât să semene cu răposatul vizitator național. Ultimele atacuri ale lui Vadim și reacția puterii arată clar pe cine intenționează să pună în frâu dl Iliescu. Vom avea concordie națională, oricât de concesivă ar fi opoziția? Nu. Și e ceva nou în povestea asta? O, în nici-un caz...

EUGEN CHIROVICI ■

O carte în slujba adevărului

Monarhia românească

Acum, când propaganda puterii este în plină ofensivă împotriva istoriei României, apare cu și mai mare evidență necesitatea unor cărți care să repună în drepturile ei istoria, care a fost răstălmăcită sau chiar eludată pe mari porțiuni ale ei. Un astfel de mare capitol este monarhia românească, un capitol pe care ideologia comunistă s-a luptat și încă se mai luptă, deși nu s-a eliminat cu totul, măcar să-l denatureze până la a fi altceva.

O astfel de necesară carte este *Monarhia românească*, de Valentin Hossu-Longin — Longin Apărut în foarte bune condiții grafice, la editura Litera, volumul, care cuprinde 31 de capitole, prezintă cele mai importante momente ale Casei Regale de România. Ale istoriei României, căci ce altceva poate reprezenta istoria regalității românești decât marile momente ale istoriei țării (care îi irită atât de mult pe comunisti)? De la 1866 până în 1947, nici unul din aceste momente nu lipsește: primul război mondial, epopeea de la Mărășești, Marea Unire, România în cel de-al doilea război mondial, execuția mareșalului Antonescu.

Ultimul capitol cuprinde zburcătura perioadă dintre 23 august 1944 și 30 decembrie 1947, când trădătorii aduși de tancurile sovietice pregătesc actul nefiresc, nedorit de poporul român, al abdicării Majestății Sale.

Fără a încerca să convingă altfel decât cu date și fapte istorice, cartea dlui Valentin Hossu-Longin, dincolo de furiile neputincioase stărnite uzurpatorului de la Cotroceni și unor „mițe” republicane din anturajul său, cu siguranță va fi foarte citită, căutând să trezească tot mai mulți din cei care se complac, deocamdată, în anormalitate.

MARIAN GHÎTEANU ■

Explicația „virajului” BNS

Ciudate alianțe între BNS și Uniunea Națională a Patronilor din România

• Ne-am fript cu Ciorbea și-am suflat în Mitrea. Acum suflăm și în Dumitru Costin

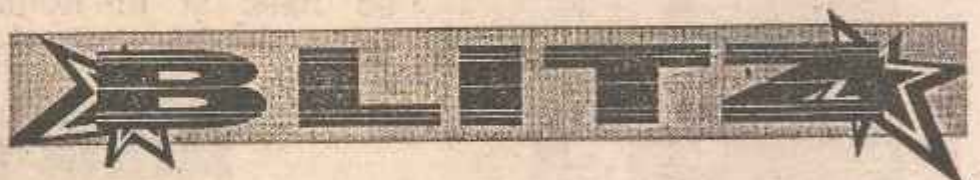
Atât de radicalul lider (până mai ieri, altădată) al BNS, Dumitru Costin, s-a „înmuiat” brusc, aproape până la fleșcălaie. Presa a fost animată că tocmai ea este de vină pentru faptul că BNS nu va mai participa la grevele programate alături de AIFR! Asta-i culmea! Presa că „a mediatizat deformat mijloacele și motivațiile grevei”. A uitat căm repede dl Costin că presa i-a stat (aproape) la dispoziție pentru declarațiile și programele sale și ale sindicatului pe care îl conduce! Care să fie prețul bruste „domesticirii”?

Recent, pe 3 februarie, a avut loc semnarea unui protocol de către BNS și Uniunea Națională a Patronilor din România (UNPR), reprezentată de președintele ei, dl Ștefan Chelariu. Prin acest protocol, cei doi semnatari își propun, printre altele, „crearea și dezvoltarea de între-

prinderi mele și mijloacii, realizarea unui program comun de recalificare și redistribuire a forței de muncă, crearea unui sistem propriu de pensii și asigurări sociale, sindicalizarea membrilor UNPR” și, mai ales, „sustinerea pe bază de reciprocitate a acțiunilor revendicative”, adică, mai pe înțeles, patronul să-l ia în brațe pe sindicalist și invers! Cine va pune banii pentru realizarea acestor programe (pentru că trebuie cam „mulți bani”) nu s-a mai spus. Oricum, noi știm că BNS nu este un sindicat prea îndestulat, dar poți să știi ce se mai întâmplă de-aici încolo?!

Ce-ar mai putea să zică bietul sindicalist?! Trăiască și înflorească... Salazar! Adică sistemul corporatist, adică „frățla” de cruce (încălțată) dintre patron și sindicalist...

MARIAN GHÎTEANU ■

■ Lin, fără mari valuri, a debutat noua sesiune parlamentară. Ordinară. Valuri a încercat să facă PUNR, în speranța că nu se va îneca. S-a înecat.

■ Amendamentul dlui senator Nestor Bădiceanu care interzicea jocurile piramidale (escrocherii tip CARITAS) a fost respins. Acest amendament a întâmpinat opoziția furibundă a lui TV Corneliu. Fără nimeni să cunoască încă de mic, de când e senator!

■ Același TC Vadim a fost ales secretar al senatului abia la al doilea tur de scrutin. Mare a-

fensă pe butiman! Las' că și pe noi!

■ Continuă ofensiva senatorului Valer Suiian împotriva ziariștilor! Dar nu și împotriva colegului, ingerașul Vadim! Are Suiian asta o mână de zile mari!

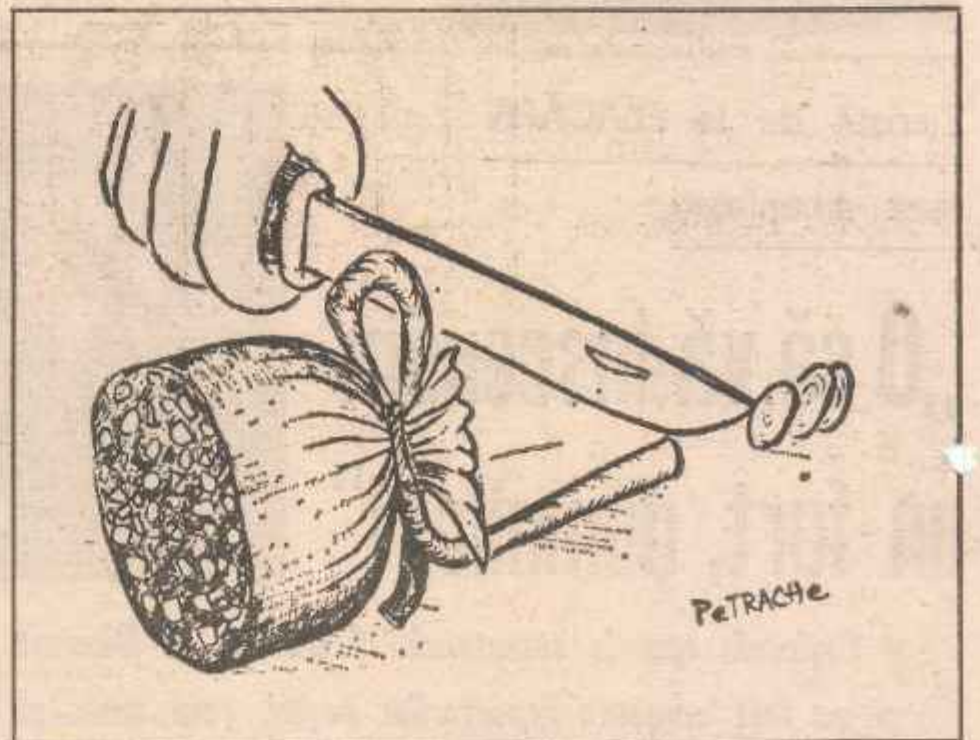
■ Tot Suiian a reușit impunerea amendamentului său privind defăimairea țării. Și bineînțeles, după alde Suiian, Dumitrușcu și alți vadimi, numai presa democratică defăimează țara! Biata țară!

■ Popa Tatu din senat nu mai vrea să acorde interviuri: majoritatea ziariștilor nu vor să-l întrebe decât despre homo-

sexualitate, prostituție, bordeluri și alte „finețuri”. Oure de ce, sfînția ta? Ce-or fi cîntînd ei pe fața sfînției tale, de vor să te lăscodească numai despre necurătenii? Și de ce te ferești domnia ta ca de tîmăie?

■ Din surse parlamentare PDSR, am aflat că s-au luat măsuri drăstie împotriva celor care făcuseră declarații presei privind opacitățile unor parlamentari cazați în hotelul București. Oricum, hotelul le rămâne în continuare. Cuibuzor de nebunii! (Na, că iar am defăimat țara!)

MARIAN GHÎTEANU ■

GEORGE ARION

VIAȚA SUB UN PREȘEDINTE DE REGAT

Corespondență din Kuweit

Nu mai cârți, mi-am spus, prea vrei să fie și la tine acasă civilizația de prin alte părți ale lumii, unde ai avut norocul să te afli, ce mare școală e să trăiești bine, să ai hrană îndestulătoare și la preț mic, să te poți îmbrăca frumos, să te întâlnești cu oameni politicoși, ce ne pasă nouă de ei, noi suntem mai cu moț, ca noi nu e nimeni pe lume, așa că mai bine bate-te cu pumnii în pieptul de aramă și socotește-te cel mai fericit dintre pământeni

pentru că te-ai născut unde te-ai născut, așa mi-am spus încă înainte de a pleca în Kuweit, și pe cuvântul meu că m-a străbătut un fior de mândrie văzând fața nouă a aeroportului Otopeni, deci se poate, mi-am spus, e posibil ca și la noi să fie belșug de lumini, servicii ireproșabili și funcționari zâmbitori, care te conduc la avion ca pe o rudă dragă, chiar dacă e noapte, chiar dacă sunt obosiți, dar euforia nu a durat mult, în câteva ore am ajuns deasupra unei mări fantastice de lumină, cum n-am mai văzut decât deasupra metropolelor celor mai vestite ale globului, și am aterizat pe un aeroport care nu avea trei porți, câte am numărat la Otopeni, ci 26, iar întreaga ambianță părea un decor din cele mai incredibile basme, rod al unei imaginații dezlănțuite, dar nu te dezumfla, m-am încurajat, o să ai cu siguranță decepții, numai locul de unde vii e perfect, așa ai fost învățat de când ai deschis ochii și așa vor unii și azi să zici, de aceea m-am apucat să număr gropile din șosele, de pe străzi, nu se poate să nu aibă, doar aici a fost război, dar, iată, ghinion, am trecut numai pe străzi și șosele fără gropi, cu siguranță șoferul a avut instrucțiuni precise să ne ducă pe căi numai de el știute, atunci hai să vedem cum stau cu gunoaiile, unde sunt maldărele care infestază orașul, dar nici urmă de ele, or fi aflate de venirea noastră și au făcut curățenie generală, dar orice s-ar spune, ca Bucureștiul nostru nu mai are nimeni o capitală, așa e, așezăm, capitala gunoaielor și a construcțiilor ivite dintr-o fantezie bolnavă, de o hidoșenie greu de egalat — unde e micul Paris de altădată? — dar nu mai cârți, de câte ori ți-am spus să nu mai cârtești, cei de aici sunt bogați, au petrol, dar noi oare nu suntem bogați, n-avem pământuri mănoase, n-avem un relief care ar îmbogăți orice țară capabilă să-și organizeze un turism înfloritor și câte altele și totuși nu mai cârți, cine zice ceva rău de România, oricât de adevărat ar fi, își denigrează țara, așa au hotărât unii, așa că tac, tac, tac, bucurându-mă în sinea mea de un singur lucru: dacă până acum am fost acuzat de temenile față de Occident, acum, iată, le fac Orientului, unei bijuterii de oraș, cu o arhitectură de vis, care și el a avut și are o istorie aprigă, dar care a învins fiindcă a dorit să meargă în pas cu secolul.

Sare amară pentru Funar

SENATORUL PUNR VIOREL SĂLĂGEAN: ● Intrarea PUNR la guvernare a fost lăsată pe mâna unor nepricepuți ● Din negocieri, PUNR a ieșit umilit ● Doctrina PUNR este în contradicție cu cea a PSM sau a PDSR ● Pofta oarbă de a participa la guvernare ● Funar trebuie să se retragă de la conducerea PUNR ● PAC ar putea face o figură bună în guvern ●

— Die senator, cum credeți că a ieșit PUNR din rețelele negocieri cu PDSR?

— Faptul că nu s-a făcut pasul efectiv spre intrarea PUNR la guvernare arată că a fost o aventură din partea PUNR, acest gând, de a participa la guvernare. În principiu nu resping această idee, însă „șlefuirea” ei a fost lăsată pe mâna unor nepricepuți, a unor oameni care au probat naivitate în politică, ceea ce se sancționează ca atare! Din toate aceste discuții, PUNR a ieșit ca un partid umilit! Acest protocol nu înseamnă absolut nimic, nu înseamnă participare la guvernare! Este iar o iluzie, o aventură, chiar dacă acest lucru a fost promis de PDSR! Participarea la guvernare nu poate fi programată la o dată anumită, ea este rezultatul firească al unor chestiuni obiective!

Cred că va fi nevoie de 2-3 luni de zile pentru intrarea PUNR la guvernare și într-o altă manieră! Lucrurile se vor limpezi politic! Pentru a intra la guvernare prima condiție ar fi să știi cu cine vei participa, o delimitare foarte clară, cu cine „vei împărți bucatele”, în condiții de abundență sau de sărăcie, sau cu cine vei împărți înjurăturile sau aplauzele! Trebuie să știi întotdeauna dacă alianța politică — pentru că e vorba de o alianță, nu mai este o susținere din umbră a guvernului — te onorează sau nu ca partid și dacă este pe „felia doctrinară” pe care ai promovat-o în rândurile electoratului! Să nu uităm că PUNR este un partid de factură neoliberală, doctrină care vine în totală contradicție cu doctrina PSM, categoric, și chiar cu a PDSR! Deci, după ce se stabilește structura guver-

ului că PUNR intră la guvernare (3-4 partide), pasul următor este formarea câte unui grup de 3-4 specialiști în economie, probleme sociale etc. care să stabilească un program de ieșire din criză și un program de reformă. Cu alte cuvinte, stabilirea unui program de guvernare nou, care ar trebui susținut în guvern! Nu faci invers: participi la guvern, intri ministru și după aceea să vedem care este programul!

— De unde această nebunie, această dorință febrilă a PUNR de a guverna, stare care nu prea este caracteristică ardelenilor?

— A fost o ambiție întreținută de o poftă oarbă de a participa la guvernare! Efectiv, i-a luat valul! Nu s-a discutat în partid nici măcar la nivelul parlamentarilor, în mod deschis, deoarece în rândurile parlamentare există o percepere mai realistă a momentului politic și a riscurilor. În afară de aceasta, a fost ideea de a demonstra prin forță PDSR-

vernare pentru că „fără noi pică!” În condițiile în care PUNR ar retrage susținerea pe care a dat-o guvernului, electoratul nostru ar reacționa destul de surprinzător, sunt convins! Electoratul nostru, în cea mai mare parte, este din zona Ardealului, unde sunt oameni așezați, gospodari, care deja s-au apucat de privatizare, țărani au prins înrâși gustul lucrării pământului și deci au nevoie de o administrație așezată și serioasă! Dacă am zice acum că nu mai susținem guvernul, s-ar putea întâmpla să „cântăm” de unii singuri! Opoziția n-o să meargă altăuri decât în condițiile actuale!

— În privința memorandumului cu FMI, vi se pare firescă adoptarea de către parlamentul României de a unei declarații?

— Da, doar o declarație și nimic altceva! Va stârni discuții politice furibunde, sper să fie și câteva intervenții profesionale, dar sunt convins că memorandumul va trece cu un vot mult peste coaliția parlamentară care susține guvernul. Cred că cel puțin 2/3 din senatori vor vota memorandumul. Mizez numai pe motivația strict profesională, pentru că memorandumul este făcut de experți ai FMI împreună cu experți ai noștri și poate să constituie miezul unui program de reformă autentică.

— Luările dvs. de poziție nu deranjează conducerea PUNR?

— Îmi spun punctele de vedere care pot deranja pe cineva, dar nimeni nu înghite sare amară fără să se strămbie! Părerea mea este că va trebui ajustată imaginea PUNR prin ajustarea conducerii! Di Funar trebuie să se retragă sau să fie doar președinte onorific, lăsând con-

ducerea partidului în mână unui directorat care poate fi format, eventual, din trei oameni reprezentativi al partidului!

— Vedeti viabilă o alianță PDSR-CDR?

— O asemenea alianță ar fi absurdă! Dar nu și o alianță PDSR, PUNR (în condițiile pe care le-am spus mai înainte), plus un partid din opoziție, care să aibă susținerea opoziției! Mă gândesc în primul rând la PNȚCD, dar poate să fie, spre exemplu, și PAC. PAC este un partid mai mic, dar are o „garnitură” bună intelectual, europeanizată și europenistă, care ar face o figură bună în guvern! Nu uitați că PAC ar putea să ia portofoliul culturii! Dar, repet, eu susținere din partea opoziției! Este iluzorie discutarea în bloc a participării opoziției la guvernare! De asemenea, să nu uităm deschiderea care se va realiza dinspre sau înspre PD-FSN, depinde cine va avea inițiativa. Asta ar putea fi o mare necunoscută și o mare surpriză! Pentru mine nu ar fi o mare surpriză, deoarece ar fi o relație firescă, pentru că PD-FSN și PDSR nu au viitor separate, ele au viitor împreună! La ora actuală, din toate grupurile parlamentare și din „garniturile profesionale” ale partidelor, cred că PD-FSN stă, detașat, cel mai bine! Orice ar fi, trebuie să recunoaștem acest lucru! Sunt valori profesionale, care trebuie folosite pentru țară! Marea inteligență în politică este să îți știi și să nu rămâi în niște canoane, într-o anumită stare a guvernării! Aici intervine rolul președintelui Iliescu, pe care nu știu dacă și-l va juca cu suplețea pe care o impune timpul!

MARIAN GHÎTEANU

„Imi dau foc în fața

Ambasadei SUA!”

Caz unic în România: 24 de amânări! Sentința: peste 10 ani de pușcărie!

• La dosar nu există nici o probă de vinovăție! • Teroriștii sunt liberi, minerii sunt bine-mersi, chibiții din 13-15 iunie putrezesc în pușcărie...

Vineri, 28 ianuarie 1994, la Tribunalul Municipiului București, secția a II-a Penală, s-a judecat recursul cerut de Matei Alexandru-Marian, condamnat pentru ultraj și aflat în stare de libertate provizorie pe motive de sănătate.

În legătură cu acest caz, dl. avocat Vilcu G. Valentin, apărătorul inculpatului, ne-a declarat: „În urma evenimentelor din 13-15 iunie 1990, Matei Alexandru-Marian a fost arestat și condamnat pentru tulburarea liniștii publice și pătrunderea într-o instituție publică fără drept. El a intrat în Televiziune împreună cu alți demonstranți, unde a stat un timp, după care a plecat acasă. Seara, în timpul unei

emisiuni de informații a Televiziunii, și-a recunoscut chipul. Atunci, de bunăvoie, s-a prezentat la Poliție, pentru a demonstra că este nevinovat. A fost arestat și condamnat la 10 ani, o lună și 21 de zile. Din pedeapsă a executat 3 ani și 4 luni. La dosar NU EXISTA NICI O PROBA CARE SĂ-I DOVEDEASCĂ VINOVAȚIA. Este curios că pronunțarea sentinței, stabilită pentru data de 12 iunie 1992, s-a dat abia la data de 27 noiembrie 1992, după desfășurarea alegerilor. Au existat 24 de amânări, caz unic în România, în pronunțarea unei sentințe”.

În sala de ședințe, Matei Marian-Alexandru a intrat purtând de gât un protest

scris. Președintele completului de judecată i-a interzis să-l poarte, argumentând că gestul disperat al inculpatului nu este altceva decât „o sfidare a ședinței de judecată”.

La ieșirea din sala de ședințe, Matei Alexandru ne-a spus: „Sunt nevinovat. Am fost arestat și condamnat abuziv. Eu am apărut Televiziunea și nu s-a găsit nici un martor care să spună că eu aș fi distrus ceva. Dacă nu mi se face dreptate, imi dau foc în fața ambasadei SUA. Renunț public și în scris la cetățenia română, deoarece nu sunt respectate legile țării și drepturile omului”.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

O bătrână pune pe fugă o bandă de tâlhari

De mai multă vreme, octogenara Ioana Dondoe, din comuna Gogoșu-Dolj, își duce viața în cea mai deplină solitudine. Soțul său murise cu ani în urmă, iar unica nepoată locuiește în orașul Craiova. Așa se face, că la începutul primăverii anul trecut, una din nopți i s-a părut extrem de lungă și apăsătoare.

Nici nu trecuse bine de miezul nopții când, în camera în care locuia, și-au făcut apariția răufăcători mascați și puși pe jaf. În pofida vârstei sale, dar mai ales a neputinței fizice, Ioana Dondoe nu s-a pierdut cu firea. Dimpotrivă, ea a luat o atitudine extrem de îndrăznească împotriva năvălitorilor, alertând în același timp și vecinii. Puși

într-o asemenea situație, tâlharii mascați s-au volatilizat, identitatea lor rămânând și la ora actuală un mister.

Oricum, bătrâna, riscând enorm, și-a salvat proprietatea de la jaf, iar despre poliție — numai bine! „La țară”, aerul este foarte tare și întretine somnul unora pe banii amărăților de țărani!

ION CEACARU ■

Psihiatria — armă în mâna securității

A îndrăznit să scrie poezii antiguvernamentale și să le răspândească

Dl. Iacob Gaston are 81 ani și este, în prezent, pensionar. Timp de peste treizeci de ani a fost profesor de fizică și chimie la școala din localitatea Bod-colonie, activitate în care s-a remarcat prin entuziasmul creator astfel încât, în anul 1963, obține diploma de „profesor fruntaș”. Puțină lume știe că primul robot-didactic, „botezat” ROBUR B1, a fost creat, în '69, de către membrii întâiului cerc Minitehnicus — Culezătorii, înființat și coordonat tehnical de dl. Iacob Gaston. Dar, mai presus de aceste preocupări, dl. Gaston este un distins poet-filozof ce vibrează la marile idealuri ale umanității.

Autentic patriot transilvănean, dotat cu un subtil dar al preziciunii, a publicat primul volum de versuri în anul 1938, volum intitulat Lumina și umbre. Au urmat anii grei ai războiului și întoarcerea acasă suferind, tremedind, de plămâni și de inimă. Pidei principiului că operele adevărate nu ard pe nici un

rug, poetul continuă să atragă atenția în versurile sale asupra tragediei ce pândeste omul îndepărtat de propria sa esență. Astfel, a reușit să atragă atenția Securității din Brașov. În '70, răspândește, prin forțe proprii, poezia protestatară „Dictatura cea crudă și nedreaptă”. Un exemplar ajunge și la Nicolae Ceaușescu

semnat cu pseudonimul Mihai Păltineanu. Poezia incriminată critica, în prima parte, realitățile momentului iar, în final, lansa o eutremătoare previziune: „din Turnul de Fildeş, hainii tiranilor vor fi izgoniți”. Ofițerii de securitate l-au găsit pe autor la Sinaia, într-o vilă, unde și petrecea vacanța, împreună cu soția sa. L-au „ridicat” și transportat cu mașina „înre-prinderii”, acasă, la Bod. Aici, au efectuat o percheziție nu foarte „răscolitoare” căci „inculpatul” a recunoscut totul, a dat la „lveală” toate lucrările sale ba,

Primim la redacție

În atenția cetățenilor membri APCA București

Asociația Pentru Protecția Cumpărătorilor de Autoturisme București este decisă, după cum se va constata, să nu renunțe la lupta împotriva unor decizii judecătorești pe care le consideră injuste, aceasta pentru a nu-și dezamăgi membrii. Cea mai recentă acțiune judecătorească inițiată și alte precizări importante rezultă din anunțurile de mai jos:

Executivul și puterea judecătorească continuă tergiversările în procesul autoturismelor

APCA București anunță pe membrii săi că firma COMAUTOSPORT S.A. a declarat recurs contra deciziei civile date de TMB, dosarul fiind trimis la Curtea de Apel unde se va da o decizie definitivă. Termenul va fi comunicat ulterior.

APCA anunță că a atacat

cu Apel sentința dată în ziua de 17 ianuarie '94 prin care s-a luat măsura netemeinicii și ilegale a unui pe cetățeanul Șarpe Constantin ca președinte al Adunării Generale. Ca în fiecare an, Adunarea Generală va fi convocată conform Statutului APCA.

EXECUTIVUL ȘI PUTEREA JUDICĂTOREASCĂ CONTINUĂ TERGIVERSĂRILE ÎN PROCESUL AUTOTURISMELOR

ASOCIAȚIA PENTRU PROTECȚIA CUMPARĂTORILOR DE AUTOTURISME BUCUREȘTI

Bestia din Dăbuleni

În timp ce marea majoritate a sâtenilor din comuna Dăbuleni-Dolj se pregătesc cu asiduitate pentru muncile de primăvară, punând la punct ultimele detalii, consăteanul lor, Gheorghe Martin, a finalizat cel mai trist pact — pactul cu diavolul. Comportamentul său, revărsat, însoțit de cele mai violente manifestări, a culminat recent cu cea mai odioasă crimă. Aflându-se într-o avansată stare de ebrietate, Gheorghe Martin s-a angajat cu tatăl său, Marin Martin, un bătrân suferind, într-un dialog extrem de dur. Împins de aburii marelui al beției și atribuindu-i părintelui său vini imaginare

Gheorghe Martin și-a pierdut și bruma de luciditate care o mai avea. Cu pumnii și picioarele a început să răbândă a loviturilor pe trupul neputincios al bătrânului.

Fără a mai avea putere să strige după ajutorul necesar salvării, Marin Martin a murit în cele mai groaznice chinuri cu coastele și plămânii făcuți terci. Ultimele cuvinte murmurate de muribund au fost:

— De ce? — Evident, la această întrebare, va răspunde în fața instanței, bestia din Dăbuleni.

ION CEACARU ■

mai mult le-a explicat securiștilor sensul „abscon” al versurilor. Explicația a fost considerată... satisfăcătoare, pentru moment. Maiorul care cerceta cazul, Maior Ladislau, s-a purtat omeneste”, afirmă dl. Gaston. Cert este că, la câteva zile după „incident”, „inculpatul” la drumul Bucureștiului, la Spitalul Gh. Marinescu”. Pe baza adresei Consiliului Securității Statului U. M. 0901, dosar nr. 18974/28 iulie '70, în care se specifică faptul că, pe 23 iulie, dl. Gaston fusese examinat de Serviciul Medico-Legal Brașov, pentru infracțiunea de a fi „contra securității statului”. Ajunge la Spitalul „Bălăceanca”. Aici, exista un colectiv de medici psihiatri excelent, format din Dinu Enăchescu, dna dr. Hoffmann, doamna directoare Rădulescu, dna Popa ș.a., care l-au înțeles și l-au tratat ca pe un „deținut politic” perfect sănătos psihic. În fișa de observație se menționa: „nevroză depresivă din cauza condițiilor de locuit pe un fond de traume psihice datând din '48”. A fost internat timp de patru luni... Și-a reluat apoi serviciul și a lesit la pensie, în '73, spre regretul

colegilor și al elevilor săi. În anul următor se mută la București și continuă să lucreze, ca profesor suplinitor, la școlile 89 și 79. Deși, aparent, nu l-a mai știut, „securitatea” îl vizita periodic, interesându-se de eventualii vizitatori, rude, prieteni... Ultima vizită i-a făcut-o cu trei zile înainte de căderea dictaturii. Trebuie menționat că soția sa, tot profesoară, colegă la școala din Bod, i-a fost foarte devotată, un spirit răzbatător, curajos care a avut tăria de a nu se plînge nimănui, fie rude sau cunoștințe. Și acum îi este alături veghindu-l și înconjurându-l cu dragoste.

O posibilă concluzie ar fi chiar vorbele dlui Gaston: „cred că am înțeles de ce nu m-au judecat și nu m-au chis pentru faptele mele... Am „descoperit”, într-o „cuvântare” (titlul la fașă, cu prilejul deschiderii anului universitar, în '69, „indicția”: „cine nu înțelege mersul socialismului spre victorie, acela este nebun!” Cu siguranță, securiștii au ținut seama de acest „adevăr”...”.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Ziaristi incozi de la FLACĂRA, aflați în ajutorul a doi copii bătuti cu picioarele, la Casa de Copii școlari nr. 12 Băneasa, sunt amenințați de către educatorul bătaus:

„O să vă inscenăm un furt, domnilor!”

• Chiar așa, dle ministru al învățământului? Chiar așa?!

Dintr-o sursă care, din motive de securitate, dorește să-și păstreze anonimul, am aflat că în cursul zilei de sâmbătă, 23 ianuarie 1994, la Casa de copii școlari nr. 12 — Băneasa, elevii GHEORGHE VALERICĂ și SEBE ALEXANDRU, din clasa a VI-a B, au fost bătuți sălbatic și apoi izolați de către secretarul școlii, Ștefan Ferenczy, sub ochii și directa oblaădire a directorului Viorica Alexe.

Portarul Ștefan Marian înmânând, de bună voie, cheile de la camera unde erau sechestrați cei doi elevi educatoarei de serviciu Larisa Filimon (care este forțată să-și dea demisia)

„Filmul” evenimentelor — un film ieftin și trist

Am dat curs sesizării și luni, 24 ianuarie 1994, ne-am deplasat la locul cu pricina, în vederea efectuării unei documentări. Cum este și firesc, mai întâi, ne-am adresat dnei Viorica Alexe, care, în legătură cu incidentul petrecut, ne-a declarat: „Am observat că, în timp ce copiii jucau fotbal, elevul Gheorghe Valerică mi-a lovit mîna cu mingea. Din răspunsul pe care el mi l-a dat reținea că a fost doar o greșală. În momentul în care eram pe punctul de a pleca acasă, câțiva copii au venit și mi-au spus că mîna a fost lovită intenționat și că pînă la acest act este și elevul Sebe Alexandru. Atunci l-am chemat pe amîndoi la mine în birou. Deși inițial au refuzat, pînă la urmă au venit. În birou se afla și dl secretar Ștefan Ferenczy. Ei au recunoscut că sunt vinovați, însă vina inițiativelor o aruncău unul asupra celuilalt. S-au încăierat și, pentru a putea fi despărțiți, au fost loviți de dl Ferenczy. Cei doi elevi au recunoscut că ei sunt și autorii biletelor pe care le-am primit și al căror limbaj este extrem de grosolan. Trec prin situații foarte neplăcute. Aud, de la cei doi, cele mai oribile înjurături.”

Ștefan Ferenczy nu lovește pentru prima dată un copil

Dl secretar Ștefan Ferenczy, autorul „despărțirii” brutale a

celor doi elevi, a motivat intervenția sa astfel: „Pentru a-i despărți, era singura alternativă.”

Am dorit să-l vedem pe elevii bătuți și să discutăm cu ei, însă... am fost refuzați categoric! Motivația directorului a fost: „Trebuie să veniți cu aprobare scrisă de la Ministerul Învățământului. Acești copii nu au dreptul să ceară ajutorul ziaristilor, din moment ce nici eu nu l-am cerut când am avut probleme cu ei! Nu dau socoteală presei și din acest moment nu mai vreau să vorbesc!” Secretarul Ferenczy, pentru a-și îmbogăți propria imagine, a adăugat: „Eu am fost educat de comunisti și fac ceea ce m-au învățat ei!” Fără comentarii.

Ministerul Învățământului: „Nu avem nimic de ascuns. Presa nu are nevoie de aprobare scrisă sau verbală”

Pentru a obține așa-zisa aprobare scrisă, ne-am adresat dlui Toma Măreș, inspector la Direcția Generală a Învățământului preuniversitar din cadrul Ministerului Învățământului, care ne-a spus: „Noi nu avem nimic de ascuns. Ușile sunt deschise pentru ziaristi. Presa nu are nevoie de aprobare scrisă sau verbală pentru a face vizite la casele de copii sau pentru a discuta cu elevii. Dacă nu este directorul, vizita se va face în prezența educatorului de serviciu”. Domnia sa ne-a

Elevul Gheorghe Valerică: „În viața mea nu am fost bătut în halul ăsta”

Elevul Sebe Alexandru: „Domnul diriginte profesor de sport, mă face „schilopat” și mă injură”

spus că putem să facem o vizită în cursul aceleiași zile — marți, 25 ianuarie 1994 — la Casa de copii școlari nr. 12 din Băneasa. Am stabilit, de comun acord, orele 16.00. Dna directoare urma să fie anunțată de către dl Nicolae Nicolae, inspector la Inspectoratul școlar al Municipiului București.

„Nu vorbim cu ziaristii, pentru că ne-a interzis dna directoare Alexe”

Orele 16.00 — Casa de copii școlari — Băneasa. Directoarea Viorica Alexe nu era prezentă în școală. De la educatoarea de serviciu din acea zi, dra Larisa Filimon, am aflat că cei doi elevi, GHEORGHE VALERICĂ și SEBE ALEXANDRU sunt... încuiați în camera portarului Ștefan Marian, cameră aflată la etajul întâi! Acesta a înmănat, în prezența noastră, după lungi tergiversări, cheile de la cameră. Educatoarea a descuiat ușa și, împreună cu noi, a intrat în cameră. Cei doi elevi erau timorați și își acopereau ochii cu mâinile. Zănelo din jurul ochilor erau puternice tumefacții. Gheorghe Valerică avea nasul umflat, răni deschise deasupra arcadei ochiului stîng, iar partea

acolo pentru a vedea ce este cu ei, lată ce ne-au relatat:

GHEORGHE VALERICĂ (13 ani, clasa a VI-a B): „După ce am lovit mîna dnei directoare, dînsa ne-a chemat

în spate, unde am o vînatăle. Am greșit când am lovit cu mingea mîna dnei directoare. La ochi m-a lovit colegul meu Valerică pentru că l-am jignit. Dl diriginte de sport

Ștefan Ferenczy nu lovește pentru prima dată un copil. Dna Margareta Bucur, directoarea Casei de copii școlari nr. 9 — Bucureștii Noi: „Ștefan Ferenczy a fost instructor de educație și apoi educator în unitatea noastră. În primăvara anului 1993 a avut un incident cu copilul Găte George pe care l-a lovit foarte tare cu pumnul în nas. Lovitura a fost atât de dură încît i-a spart nasul copilului. Acesta a fost dus la medic de mama sa, care, în urma unui control de specialitate, a adus la școală un certificat medico-legal. Avînd ea punct de pornire certificatul medico-legal, am făcut adresă la inspectorat și am pus cazul în discuție, în consiliul de administrație. Însă pînă a se lua o hotărîre, Ștefan a venit la mine, și-a recunoscut greșala și și-a dat demisia. Păcat, pentru că este făcut lucrare cu copii, însă faptul că nu se poate controla nu-l recomandă pentru această meserie. Îmi plecă capul în fața aceluia care are vocație pentru lucrul cu copii. Nu sunt de acord cu bătăla ca metodă de educație, pentru că există riscul de a-l înrăi pe copii și mai rău.”

în birou. Acolo m-am luat la bătaie cu colegul meu Sebe. Pentru a ne potoli, dl Ferenczy m-a lovit cu pîtorul în mîna și mi-a dat cu pumnul în nas, foarte tare. Din cauza loviturii m-am lovit cu capul de clanta ușii. Rana de la nas îmi

mă face schilopat (?) și mă injură. Când am spart un geam și am rupt o bancă, împreună cu Valerică, ca să nu plătim, nu ne-au dat o zi să mîncăm.”

Marele dur, pe post de secretar al școlii: „Arătați-ne aprobarea scrisă, altfel nu plecăm pînă nu vine Poliția!”

În momentul plecării, doamna-administratoarea a școlii ne-a informat că în câteva minute va veni și dna directoare Alexe, care ar dori să stea de vorbă cu noi. Bineînțeles, am așteptat-o. Peste aproximativ 20 de minute a sosit, fiind însoțită de secretarul Ștefan Ferenczy. Acesta ne-a adresat, tot timpul, cuvinte jignitoare și ne-a bruscat! La un moment dat a încercat să smulgă aparatul de fotografiat fotoreporterului nostru, cu intenția de a distruge filmul. Cu greu, am reușit să-l convingem să renunțe. Am fost amenințați, că vom fi reținuți cu forța „pînă vin organele de Poliție”, pe motiv că... suntem hoți și am venit să furăm din școală (perdele și alte obiecte de valoare)!!! Jignirile și agresiunile ne-au fost „aplicate” de față cu câțiva elevi și membri din personalul școlii. În cele din urmă am reușit să plecăm întregi și nevătămați din acest loc.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografii de ELENA GHERA ■

Directoarea Viorica Alexe și secretarul Ștefan Ferenczy. (În centrul imaginii) spunînd trimișilor revistei noastre, aflați în documentare: „O să vă inscenăm un furt, domnilor!”

stîngă a nasului, precum și zonele din jurul ochilor erau puternic tumefacții.

„Nu vorbim cu ziaristii pentru că dna directoare ne-a interzis. Dînsa a zis că vrei să ne faci rău”, ne-au spus, cu teamă, cei doi copii.

Cînd s-au convins că eram

sîngerează cînd pun compresă cu apă rece. De cînd sunt eu, nu am luat o bătaie ca asta. La ochiul stîng m-a lovit colegul meu Sebe pentru că l-am jignit.”

SEBE ALEXANDRU (14 ani, clasa a VI-a B): „Dl Ferenczy m-a lovit cu piciorul

Deșertul parteneriatului

Nu se poate spune astăzi cu precizie cine deține potențialul ideii „parteneriatului pentru pace”. Oficial, aceștia ar fi americanii, dar se știe că de fapt formula a fost elaborată de Kremlin și transmisă apoi Washingtonului, care a dat-o drept a lui. Oricum ar fi, parteneriatul pentru pace aduce importante avantaje mai multor părți. Statelor Unite, pentru că le dă posibilitatea să rămână în Europa la cârmă jocului, să stăpânească și să arbitreze și de acum înainte situația, fără să irite Moscova. Rusiei, deoarece parteneriatul îi permite să-și păstreze în sfera ei de interes pe foștii sateliți din lagăr, practic rămași, în fața glorioșei Armatei Roșii, cu mâinile goale. Țărilor vest-europene, întrucât le conservă privilegiile de state bogate și opărate atât de amenințarea Moscovei, cât și de invazia de sărăcie și moroz din est, prin ținerea la distanță a țărilor de aici. (Legat de aceasta, trebuie spus că prăbușirea comunismului în forma în care ea a avut loc nu le-a căzut deloc bine occidentalilor; ei ar fi dorit o diminuare a forței comunismului numai până la punctul în care orânduirea respectivă să nu mai constituie o amenințare pentru vest, dar să rămână în stare a se meșina în est). Cel care a pierdut de pe urma inventării parteneriatului pentru pace sunt, evident, foștii aliați ai U.R.S.S. din Tratatul de la Varșovia, care, băgați în aceeași oală cu ex-republicile sovietice și iugoslave, precum și cu unele țări neutre din Europa, care nici măcar nu și-au exprimat vreo dorință în acest sens, au trebuit să se mulțumească cu iluzia că dacă n-au intrat direct în N.A.T.O., au făcut totuși un prim pas spre el.

Încep prin a consemna una dintre cele mai critice luări de poziție față de „parteneriatul pentru pace”, ceea ce fostul secretar de stat american Henry Kissinger. El consideră că parteneriatul nu înseamnă doar o întârziere a participării est-europene (adică a fostelor membre ale Tratatului de la Varșovia), la N.A.T.O., ci chiar o respingere a principiului aderării. În consecință, Kissinger recomandă o „redefinire”, adică o revizuire a conceptului de parteneriat pentru pace, ale cărui obiective politice, economice și culturale ar urma să se realizeze prin intermediul Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa. În ceea ce privește aspectul militar, „N.A.T.O. trebuie să privească în față faptul că o anumită formă de apartenență pentru Polonia, Ungaria, Republica Cehă și Slovacia este inevitabilă. După reuniunea la nivel înalt a N.A.T.O., cancelarul german Helmut Kohl a cerut cu insistență accelerarea admiterii acestor patru țări în Uniunea Europeană, ele având deja calitatea de membre asociate ale U.E. Deoarece aproape toți membrii U.E. sunt și membri ai N.A.T.O., este de neconceput ca U.E. să accepte prea mult ideea că o parte din teritoriul său nu este protejat”. Nu mai reiau aici întregul dosar al admiterii cu prioritate a celor patru state numite mai sus, care au fost cel mai obedițent față de Moscova membri ai Tratatului de la Varșovia și care, nu se știe prin ce miracol, au devenit „cele mai pregătite” să se integreze imediat în N.A.T.O., în timp ce România, singura care s-a opus Kremlinului, este lăsată pe dinafară. Observ doar că în viziunea lui Kissinger „redefinirea” parteneriatului pentru pace unează să păstreze aceste priorități, cu o motivație cel puțin pușină.

Dar, bineînțeles, e puțin probabil să se poartă la o revizuire a unei hotărâri de-abia luate. Parteneriatul pentru pace îi este dat, prin urmare, să existe o vreme. Ținând cont de toate datele problemei, parteneriatul pentru pace poate fi comparat cu un deșert care trebuie – vorba lui de Gaulle – traversat. La capătul lui ar fi să fie N.A.T.O., iar ordinea ajungerii acolo e ex-componentelor Tratatului de la Varșovia va fi stabilită de o susținută competiție între ele. De fapt competiția s-a declanșat mai de mult, protagoniștii fiind România, pe de o parte, și așa-zisul „grup de la Vișegrad” – Polonia, Ungaria, Cehia și Slovacia –, pe de altă parte. România poate susține că a câștigat prima mână, datorită atât eșecului celor 4 de a intra în Organizația Atlantică la începutul acestui an și băgării lor în dormitorul comun al celor 32 de posibili „parteneri”, cât și privilegiului de-a fi fost prima care a semnat la Bruxelles parteneriatul. Însă partea cea mai dură a întrecerii unează de-abia de-acum înainte: cine se va implica cel mai tare, prin trimiteră de trupe, în zonele fierbinți de pe continent, cine va cheltui cel mai mult pentru a-și moderniza armamentul. Dar, va depinde oare rezultatul final exclusiv de aceste eforturi, cu alte cuvinte, premianții vor fi exact aceia care s-au străduit cel mai mult și s-au arătat cel mai destoinici? Fără îndoială că străduințele flectă dintr-o țară în vederea vor conta, dar ele nu vor fi totul. Rolul hotărâtor îl va avea, ca întotdeauna, jocul de interese al celor mari.

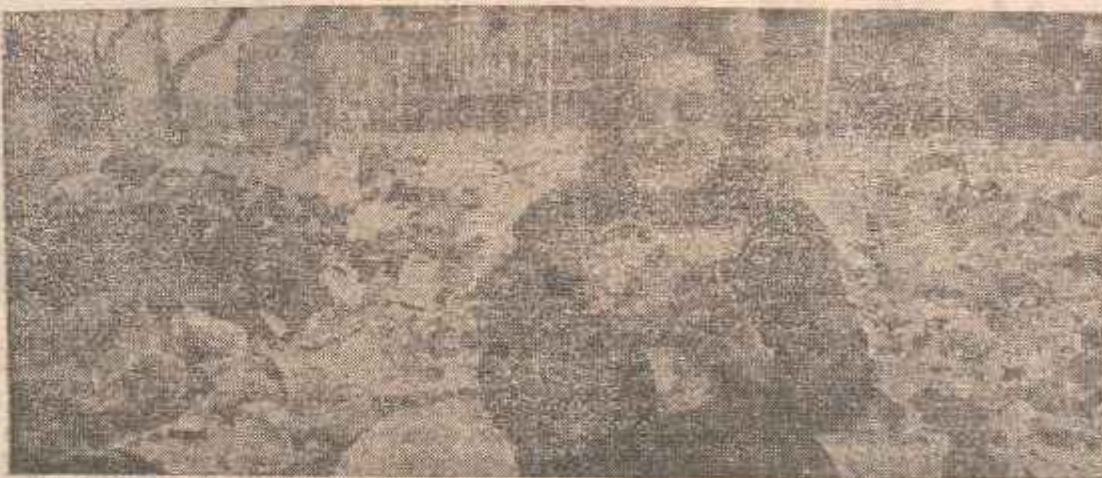
ION D. GOIA ■

Ceva nou pe frontul din Bosnia?

PELERINAJ DE STARURI POLITICE

În același timp, embargoul produce în continuare pierderi uriașe

în zonă (România deja a pierdut 7 miliarde de dolari)

Sarajevo. O femeie caută printre gunoarele străzii conserve cu mâncare, aruncate de trupele ONU

Orieșt de tare s-a săturat lumea de conflictul bosniac, atât vreme cât el încă nu s-a încheiat, nu poate fi scăpat din vedere. Cu atât mai mult cu cât, chiar dacă în ajungerea la pace n-au apărut posibilități noi, evenimentele legate de acest conflict au fost numeroase.

A fost vizita lui Jirinovski, care n-a constituit deloc doar o pată de culoare. Liderul Partidului Liberal din Rusia și-a făcut și aici numărul de circ, a dat și aici drumul obișnuitului său suflu de enormități, dar, dincolo de toate acestea, el a reafirmat, în esență, poziția dintotdeauna a Rusiei, de a face astfel încât să se poată amesteca și să poată juca un rol important la sud de Dunăre sub pretextul ajutorului acordat fraților slavici. Ceea ce oficialitățile de la Kremlin doar gândesc (iar de pronunțat pronunță fraze diplomatice), Jirinovski a spus-o pe gleau, la adăpostul așa-zisei lui nebulii (va trebui să se determine cât din faptele, gesturile și afirmațiile lui se trag într-adevăr de la paranoie și cât din acestea e teatru).

Au venit apoi în Bosnia

cele două frumoase șefe de guvern, Tansu Ciller din Turcia și Benazir Bhutto din Pakistan, să tragă atenția întregii lumi asupra necazurilor poporului bosniac. Înțelegându-l prin aceasta pe „musulmanii”, firește.

O problemă mult dezbătută în ultimul timp a fost și aceea a posibilității de a folosi, în Bosnia, forța în contra celor care atacă forțele O.N.U., convoaiele umanitare. Boutros Ghali s-a pronunțat favorabil, pentru cazurile când e vorba de ajutorarea soldaților aflați pe teren ori preventiv, pentru a distruge o anumită infrastructură. Însă pentru folosirea forței în cazurile amintite și în altele, este necesară o decizie a Consiliului N.A.T.O.; or, se știe, deciziile acestui organism se iau prin unanimitate.

În sfârșit, trebuie menționată prezența la București a mediatorilor crizei iugoslave, David Owen (Comunitatea Europeană) și Thorvald Stoltenberg (O.N.U.). În discuțiile purtate cu oficialitățile române a fost abordat, evident, întregul pachet de probleme legate de criza bosniacă și, în general, de situația

din fosta Iugoslavie. Dar chestiunea cap de afiș a constituit-o, fără îndoială, embargoul. Lordul Owen a considerat rușinos faptul că povara financiară a sancțiunilor „s-a răstrănit asupra regiunii”, adică asupra țărilor vecine cu Iugoslavia, țări care înregistrează de pe urma embargoului pierderi uriașe. Dar numai atât nu-i suficient, e nevoie de compensații corecte, punzătoare. De altfel partea română a și arătat, în discuțiile cu David Owen și Thorvald Stoltenberg, că în cazul când pierderile de 7 miliarde de dolari suferite de români de pe urma sancțiunilor impuse Iugoslaviei nu vor fi compensate, România nu va mai putea respecta embargoul. Să sperăm că avertismentul românesc a fost recepțional de toți cei care până acum au suportat de pe urma războaielor din fosta Iugoslavie aceleași consecințe ca și de pe urma războaielor punice, adică doar efortul de-a ști că războiul bosniac există și, în plus, de a întoarce capul la niște imagini mai tari date la televizor.

ION D. GOIA ■

TURNUL BABEL

„O sarcină gigantică”

■ ■ În locul unui grupuscul parlamentar de 8 locuri, în forul legislativ de la KIEV, românii din regiunea Cernăuți vor avea un singur reprezentant. Această reducere drastică este rezultatul modului absolut discreționar în care au fost articulate circumscripțiile electorale. Aceasta, ca și atâtea altele, nu a implicat Departamentul de Stat american să considere, într-un raport consacrat Ucrainei, că în această țară nu se constată „nici o violare semnificativă a drepturilor omului...”

■ ■ După ce a ajuns președinte Crimeei, în urma unor alegeri considerate de Kiev drept ilegale, IURI MEŠKOV și-a „extins” obiectivele politice care l-au asigurat succesul. Partizan înfocat al realizării Crimeei de Rusia, el a relevat într-o primă declarație că întreaga Ucraină, pe baza unei experiențe istorice încheiate, trebuie să se așeze sub protecția Moscovei.

■ ■ Două tinere și distinse doamne, deținând funcții de prim-ministru, au vizitat,

într-un tandem de avertisment, BOSNIA. Șefele executivelor turce și pakistanoze, TANSU CILLER și BENAZIR BHUTTO, au afirmat că turneul lor este menit să atragă atenția întregii lumi asupra necazurilor poporului bosniac. În viziune musulmană, aceste necazuri nu pot fi oprite decât prin modificarea balanței militare în favoarea autohtonilor care cred în Coran.

■ ■ JIRINOVSKI își dă conștiința în pete. Aflat într-o scurtă escală la Budapesta, el a spus: „Occidentul nu mai are nevoie de Ungaria. S-ar putea să fiți acceptați în NATO, dar soldații unguri vor lustrui cizmele ofițerilor germani și englezi”.

■ ■ Interzis la posturile de radio și televiziune din Anglia, GERRY ADAMS, liderul aripii politice a Armatei Republicane Irlandeze, a dat

îndehung rectitudini pe posturile americane, cu prilejul vizitei sale de 48 de ore în SUA. Extrem de controversată și privită la Londra ca o ofidare, această vizită, anulată până acum de opt ori, i-a oferit posibilitatea liderului irlandez să se adreseze în direct și la ore de vârf Americii și puternicei comunități irlandeze de acolo, în speranța că publicul va înțelege mai bine rațiunea unui război menținut activ de câteva decenii. Bineînțeles că Adams a jucat rolul porumbelului păcii.

■ ■ La încheierea vizitei sale la Washington, cancelarul HELMUT KOHL a tras o concluzie care era valabilă și înainte de a păși pe pământul american: „Rolul SUA nu s-a încheiat. Salvagardarea pe termen lung a libertății, democrației și a posibilităților de schimbare în fosta parte co-

munistă a Europei este o sarcină gigantică. Este un obiectiv esențial pentru viitor, pentru Statele Unite și Germania, pentru partenerii noștri”.

■ ■ Scăpând ca prin minune de un nou atentat, pe care radicalii palestineni îl pregătiseră împotriva sa în Iordania, YASSER ARAFAT a reușit să deblocheze la Davos bătălia în care începuse să se împotmolească faimosul acord israeliano-palestinian. S-a convenit ca tot ce s-a câștigat în paginica localitate elvețiană să fie șlefuit și bătut în cuie la Cairo, în vederea redactării unui acord final. Peres a declarat că s-a ajuns, în sfârșit, „la un acord asupra fondului, dar nu și asupra formulării”. Chiar dacă se înaintează încet, totuși părțile se mișcă în aceeași direcție.

RADU BUDEANU ■

Balonul de încercare...

● **Nepoțica cea bună (Elțin) și lupul cel rău (Jirinovski)**

După ce a introdus într-o relație strategică cizmele ostailor ruse cu apele Oceanului Indian, Vladimir Jirinovski și-a văzut mai departe de treabă, înfăptuind cu gândirea sa și alte orizonturi. Nu este vorba de nordul Baltic, sau de îndepărtările asiatică: pe acestea le-a rezolvat imediat după propulsarea sa ca lider al celui de al doilea partid parlamentar rus. Mai înainte, picantul personaj s-a ocupat de Europa care ne privește. După ce a fost dat afară din Slovenia, domnia sa a beneficiat drept recompensă de primirea cu onoruri militare într-o republică nou-nouă, născută pe ruinele obsedante ale războiului din fosta Iugoslavie: Kraina. După ce militații locali au plecat în fața sa drapelul și au slobozit în aer focuri de protest, Jirinovski a purtat la fața locului „dialoguri politice” și, desigur, a făcut declarații.

Una dintre ele merită toată atenția: liderul ultranationalist rus s-a arătat dornic să promoveze „o unitate puternică a statelor slave, din Kraina până la Vladivostok”. O asemenea unitate nu ar putea deveni operațională — cum altfel? — decât prin contribuția bravă a armatelor rusești. La prima vedere, o asemenea apreciere pare hazardată. Înscrisă organic în tiradele coșoștii ale unui patron de partid scutit de responsabilități strategice reale. Dacă reținem, însă, ultimele mesaje oficiale ale Moscovei și precizările unor înalți demnitari, care nu sunt membri PLD, ei verigi administrative în mecanismul puterii efective din Rusia, avem imaginea unui pericol care depășește simpla petardă fumigenă de tip jirinovskian. În această suită de impulsuri „adiacente” salvelor ultranationaliste, Andrei Kozirev (aparent, paradoxal, una dintre victimele potențiale ale liderului PLD) deține un loc privilegiat. În ultima vreme, el este autorul unor sublinieri dintre cele mai alarmante. El este promotorul unei operațiuni de intoxicare de mare anvergură care vizează așa numita „evitare a vidului exploziv”. Cu alte cuvinte, el susține oportunitatea menținerii trupelor rusești în străinătatea apropiată a Rusiei. O retragere a acestora ar arăta, chipurile, o geografie a destabilizării, a haosului și a unei învrăjbirii etnice ireparabile. Același Kozirev, în contextul recentului său turneu chinez, a pedălat puternic pe ideea unei alianțe chino-ruse care să țină în șah orice încercare occidentală de a interveni imperativ în fosta Iugoslavie. El a nuanțat, în context, că utilizarea forței militare pentru sufocarea incendiului iugoslav ar putea fi considerată ca un șantaj la securitatea rusă. În sfârșit, același Kozirev a apreciat că Rusia s-a săturat să asculte „predicile”, sugestiile și exigentele Vestului într-o perioadă când ea înșiși are ceva de spus în legătură cu debandada răsăriteană. Vitali Ciurkin, preeminentul său agnitolant a bătut monedă și el, relevând că anexarea, în 1940, a țărilor baltice la fosta URSS a fost, val, o greșală, dar nu poate fi apreciată ca o acțiune de ocupare sau o inițiativă de tip imperialist (?). Alte asemenea punctări esențiale privind actuala configurație geopolitică s-au succedat în cascadă, toate având transmitătorul în zona Kremlinului.

În aceste circumstanțe, este greu să nu faci legătura între noua ofensivă a Moscovei, care, în calitate de „mare putere, joacă simultan la toate mesele politice” și valurile pe care le stârnește la... marginea vieții publice un bufon sângeros precum Jirinovski. Acesta pare să joace, tot mai pregnant, rolul de balon de încercare, de avangard al unei acțiuni de propagandă menită să isterizeze Occidentul și să îl pună, psihologic, în fața faptului împlinit. O asemenea tactică, deloc nouă în spectrul celor mai tipice ofensive sovietice, ar trebui să dea gândit cancelariilor occidentale, încă prinse în carcana certitudinii că Elțin este nepoțica bună, iar Jirinovski lupul cel rău. Între nepoțică și lup relațiile par mai strânse decât ni se pare, chiar dacă ciordăneala între persoane este în toi...

RADU BUDEANU

Vom circula cu trenul sau cu mașina între America și Europa?

V-ați gândit vreodată că veți putea face autostopul între Singapore și Rio? Sau că ați putea lua un tren de la San Francisco spre Londra? Acest lucru va putea fi posibil în zece ani dacă guvernele ambelor părți ale înghetatei strâmtoare Bering vor îndrăzni planurile pentru acest îndrăzneț tunel.

Proiectul Tunelului Bering se prevede a fi de peste trei ori valoarea Canalului dintre Marea Britanie și Franța, care a costat 13 miliarde de dolari, și a fost lansat anul acesta de către guvernatorul statului Alaska, Walter Hi-

ckel, și de înaltul oficial al Peninsulei Gukotska, Aleksandr Nazarov.

Guvernul statului Alaska este dornic să exploateze vastele sale resurse naturale și să întărească relațiile comerciale cu estul îndepărtat al Rusiei.

Criticii spun însă că acest proiect ar avea un caracter pur comercial, la scopul populării Arcticii. „Rusia nu are la ora actuală resursele necesare unui asemenea proiect”, menționează Gunnar Knapp, economist la Universitatea din Alaska. „Acesta nu este momentul unor proiecte grandioase”. (Simona Simzianu)

O lucrare de referință

Enciclopedia românilor din străinătate de DAN FORNADE

● **Apare cu sprijinul și colaborarea a peste 70 de profesori universitari de origine română din Canada. Înșiși autorii sunt incluși în primul volum - ROMANII DIN CANADA**

Dreptul la replică

Către redacția revistei FLACĂRA

Stimați domni,

Am constatat cu stupeoare apariția, în numărul 5 din 2-8 februarie 1994 al revistei dv., a unui așa-zis interviu realizat de publicistul Dorin Sălăjan cu subsemnatul.

Având în vedere faptul că nu am acordat nici un fel de interviu domnului Sălăjan sau vreunui alt colaborator al dv., că nu am purtat nici măcar o discuție pe tema „dezbătută” în materialul publicat, protestez vehement împotri-

Va acestei maniere de mistificare crasă a realității.

Vă rog, aşadar, ca în virtutea dreptului la replică, să dați publicității aceste rânduri.

Al dumneavoastră, Vasile Valer Suci, prefect al județului Satu Mare.

NOTA REDACȚIEI: Am constatat și noi cu stupeoare „originalitatea” stilului de lucru al redactorului Dorin Sălăjan, care va fi sancționat. FLACĂRA îi cere dlui prefect Vasile Valer Suci cuvenitele scuze.

Într-un sexy-club din Viena

Povestea „bărbăției” lui Jirinovski

● **Sursa: cele două prostituate**

Întâmplarea a avut loc la sexy-clubul „Bar Angelique” din Viena. Alci, printre profesionalele amorului își fac meseria și câteva dansatoare moscovite. Una din acestea, Rosa S., avea de curând să facă următoarea declarație unui ziar german.

„Contractul cu firma austriacă îmi oferă un câștig pe care în țara mea nu-l pot obține nici în zece ani de muncă. Astfel, pentru o oră de amor, eu primesc de la client 500 de mărci din care 200 îmi revin mie. Viza mea expiră peste 6 luni, dar în tot acest timp sper să-mi adun banii necesari pentru a-mi cumpăra la Moscova o garsonieră alcătuită din cameră, baie, bucatărie, la pre-

tul de 33.000 de mărci. Toate bune, dar la 24 decembrie 1993 am fost victima unei întâmplări pe care n-am s-o uit toată viața.

Era ora 0,45. În chiar sfârșitul seară a nășterii Domnului. În bar nu erau decât două persoane. Atunci am observat în fața înșirii cum opresc două mașini, un Mercedes alb și un taxi. Din ele au coborât mai mulți bărbați. Unul din ei purta un tranch-coat alb și ochelari de soare fumuri. Un chelner mi-a spus atunci la ureche: „Este Vladimir Jirinovski, un milionar rus”. Acesta s-a așezat la bar, până de doi body-guards. N-a băut nimic, dar a cerut femei. Cineva l-a condus în „camera fran-

țuzească”, tapetată cu numeroase oglinzi, dar Jirinovski s-a temut că în spatele oglinzilor se află camere de luat vederi. A cerut apoi două fete pentru a le duce la hotel și a arătat cu degetul spre mine și spre Katia, o colegă rusoaică și ea. Apoi a spus: „mă, dăc să aduc bani”. A revenit după numai 5-10 minute și a scos din buzunarul de la piept două hârtii de câte o mie de mărci. Și a zis: „Mai am la mine și 2.000 de dolari”. Apoi a plătit pentru mine și Katia 12.000 de șilingi (aproximativ 1.800 de mărci, deoarece prețul e mai mare dacă fetele sunt luate acasă). Ne-a instalat în Mercedes și ne-a dus la un hotel apropiat. „Cine lucrează pentru mine, are mâinile pline cu sânge”. Nu știu ce a vrut să spună cu asta. Pe urmă ne-a făcut semn să ne ducem în baie și să ne spălăm. Dar tot atunci ne-a avertizat: „Dacă suflați o vorbă despre mine, vă ucid pe amândouă”.

De atunci tremur de frică. Jirinovski este un Hitler al Rusiei.

Energia nucleară

Noi centrale nucleare în lume în 1993

Anul trecut, numărul centralelor nucleare a crescut pe plan mondial cu 10 noi unități care au început să producă la capacitate nominală în anul 1993, conform raportului întocmit de NucNet.

În mod curent, există în funcțiune 425 unități dispuse în 30 de țări și care asigură 17 la sută din energia electrică, din întreaga lume.

Cresțerea netă a fost de 7 unități, luând în considerație oprirea centralei cu două unități gemene din Marea Britanie și închiderea unei centrale nucleare în SUA. Zona care a înregistrat cea mai mare creștere a fost Japonia, unde au intrat în exploatare patru noi unități. Alte 6 țări — China, India, Rusia, Franța, Statele Unite și Canada — au pus în funcțiune fiecare câte o nouă unitate.

Un an record pentru centralele nucleare franceze

Parcul nuclear francez, ce cuprinde 56 unități nucleare, a produs în anul ce a trecut un total de 350,2 miliarde KWh energie electrică, cu 8,8 la sută mai mult decât recordul anterior, stabilit în anul 1992, de 321,7 miliarde KWh.

Un alt record a fost atins în ceea ce privește producția de energie nucleară raportată la producția totală de energie, respectiv 78 la sută față de recordul anterior de 74,5 la sută în 1989.

Anul 1993 a marcat creșterea disponibilității centralelor nucleare franceze. Astfel, disponibilitatea unităților echipate cu reactoare cu apă sub presiune de 1.300 și 900 MW a crescut de la 71,2 la sută în 1992, la 80,7 la sută în 1993.

Cele 45 de unități nucleare japoneze au obținut din nou, în anul trecut, rezultate performante

În anul trecut au fost puse în funcțiune patru noi unități nucleare: Kashiwazaki-Kariwa-3 (Tokyo Electric Power Company), Hamaoka-4 (Chubu), Ohi-4 (Kansai) și Shika-1 (Hokuriku). Noile unități au adus capacitatea totală a Japoniei la 37.196 MWb.

În total, cele 45 unități nucleare au produs 237,72 miliarde de KWh de energie electrică în anul 1993. În plus față de unitățile nucleare aflate în exploatare comercială, încă 7 se află în stare de execuție și sunt programate să intre în funcțiune până în iulie 1997.

Slovacia: una dintre cele mai mari beneficiare de energie nucleară

Anul trecut jumătate din energia electrică a fost furnizată de centrala nucleară de la Bohunice, menținând astfel poziția țării în cadrul națiunilor care posedă energie nucleară.

În 1993, centrala a generat peste 11

miliarde de kilowați-oră energie electrică, echivalentul a 47 la sută din cantitatea totală produsă în țară.

Aceasta conferă Slovaciei aproximativ locul șapte în clasamentul națiunilor, care primesc peste 40 la sută din cantitatea de energie electrică din sectorul nuclear. Pe acest loc se află și Franța, Lituania, Belgia și Ungaria.

Indicii de performanță ai centralei Bohunice în 1993 sunt la fel de buni ca și cei realizați de multe alte centrale nucleare-electrice din vest. Factorul mediu de sarcină pentru întreaga centrală a fost de 71,5 la sută. În timp ce factorul de disponibilitate a fost de 57,65 la sută. Cifrele reprezintă o măsură de eficiență și siguranță în funcționare.

Bohunice este alcătuită din patru grupuri de reactoare cu apă sub presiune VVER-440, proiect rusec. Două dintre cele mai vechi au intrat în funcțiune în 1981. Programul lucrărilor de îmbunătățire, de proporții reduse, a fost încheiat de slovacii în luna anul trecut și există planuri de îmbunătățire majoră, care au ca scop aducerea celor două grupuri mai vechi la nivelul standardelor de securitate ale Europei de vest. Companii energetice din Franța și Germania, în calitate de furnizori, au colaborat cu slovacii, în efortul de a termina primele două unități de la Mochovce, o altă centrală nucleară a țării.

Lituania stabilește un nou record în materie de energie nucleară

CNE IGNALINA a înscris Lituania printre țările menționate în cartea recordurilor din domeniul energiei nucleare prin faptul că anul trecut a generat peste 80 la sută din necesarul de energie electrică a țării.

Această cifră constituie cel mai mare procent anual de energie nucleară produsă de vreun țară.

CNE IGNALINA este unica centrală nucleare-electrică a Lituaniei. Ea constă din 2 blocuri reactor RBMK, moderate cu grafit și răcite cu apă ușo-

ră, de 1.300 MWe, care sunt cele mai mari de acest fel.

În 1993, centrala a produs 11 miliarde KWh energie electrică, echivalentul a 88,1 la sută din producția totală a Lituaniei. Sunt diverse motive care au condus la reducerea acestei cifre.

Capacitatea totală de producție de energie a Lituaniei este mult mai mare decât necesarul ei. În plus, Ministerul Energiei din Lituania a raportat în septembrie anul trecut, că cererea de energie continuă să scadă ușor în Lituania și țările învecinate, ceea ce constituie un alt factor care afectează creșterea producției de energie nucleară.

Știri de ultimă oră

Centrala nucleară San Onofre, din Sudul Californiei a rămas în funcțiune în urma puternicului cutremur de pământ ce a afectat întreaga regiune. Cutremurul, a cărui intensitate pe scara Richter a măsurat 6,0 grade, nu a fost suficient de sever pentru a acționa sistemul de oprire a reactoarelor în cazul unor mișcări seismice puternice. Cutremurul a fost simțit pe amplasament, dar centrala a continuat să funcționeze normal.

Centrala San Onofre este echipată cu două reactoare cu apă sub presiune, având fiecare o putere de 1.000 MWe.

Autoritățile franceze pentru securitate nucleară sprijină repornirea reactorului „Superphenix”

Autoritatea franceză pentru securitate nucleară (DSIN) a decis în favoarea repornirii reactorului reproducător rapid, prototip „Superphenix” de la Coeys-Malville din sud-estul Franței.

Verdictul DSIN a fost dat printr-un raport către guvern, pe 18 ianuarie 1994. DSIN sprijină concluziile comisiei care a realizat un sondaj public la cererea guvernului, anul trecut, privind propunsa repunere în funcțiune a centralei. Comisia a recomandat reporni-

rea centralei „Superphenix” în anumite condiții și a avertizat că abandonarea proiectului ar avea consecințe negative.

Unitatea reactor reproducător rapid (FBR) a început prima dată să furnizeze electricitate în rețeaua națională, în anul 1986, dar a fost oprită încă din luna iulie 1990. Oprirea s-a datorat faptului că trebuiau înlăturate impuritățile din agentul de răcire, sodiu, al reactorului.

Lucrarea, cerută de guvern și DSIN, a fost reluată la centrală în ultimii luni, pentru a reduce riscul apariției unui incendiu datorat sodiului.

Acum, DSIN s-a arătat în favoarea repornirii centralei. Raportul său concluzionează, că, din punct de vedere al securității, „Superphenix” își poate relua activitatea.

Se așteaptă ca guvernul francez să ia o decizie finală privind funcționarea unitară a centralei, probabil, după luna iunie a acestui an. Acest ordin va avea la bază recomandările comisiei de integrare precum și punctele de vedere ale autorităților pentru securitate. „Superphenix”, care a constituit ținta unei campanii îndelungate din partea grupurilor anti-nucleare, este administrată și exploatată de NERSA, un consorțiu european condus de Electricité de France.

Coreea de Sud: o majoritate pro-nucleară

Un sondaj de opinie desfășurat în Coreea de Sud arată că apetitul consumatorilor de energie nucleară și al susținătorilor acestei surse energetice a viitorului este în creștere.

Studiul a fost întreprins în partea a doua a anului trecut de către Institutul de Sondare a opiniei publice, GAL-LUP din Coreea.

El a arătat că aproape 63,5 la sută dintre coreeni recunosc necesitatea energiei nucleare. Aproape 75 la sută s-au pronunțat în favoarea construirii de noi centrale nucleare.

Procentul în 1991 a fost de 72,2 la sută. Opoziția a fost evaluată la 4,4 la sută anul trecut — mult sub valoarea din 1991 — 8,4 la sută.

Aproape 63 la sută dintre cei intervievați recunosc nuclearul ca o sursă de energie. Sprijinul pentru nuclear a fost mai ridicat în zonele urbane decât cele rurale. A fost de asemenea, mai ridicat printre bărbați și absolvenți din învățământul superior.

Coreenii întreprind astfel de sondaje la fiecare doi ani pe un eșantion de 2.000 persoane, dintre care 800 trăiesc în zone din vecinătatea centralelor nucleare.

În 1993, peste 40 la sută din energia electrică a Coreei de Sud a fost asigurată de către cele 9 centrale nucleare ale sale. Alte 7 unități se află în construcție și există intenția de sporire a parcului nuclear sud-coreean la 23 unități în următorii 12 ani. Energetica nucleară urmează a se dezvolta pentru a satisface creșterea cererii de energie electrică, ca urmare a creșterii populației și a industrializării.

● Sursă: NUCNET

0 miză de 300 miliarde franci francezi!

• **Ținta pentru cercetătorii francezi din biologie și chimie**

Lansat acum 18 luni de către RHÔNE-POULENC și mai multe institute publice franceze, programul de cercetare în biologie „Bio Avenir”, prevăzut a se desfășura pe parcursul a 5 ani, se prezintă deja cu un bilanț pozitiv. Dl. Jean René Fourtou, președinte-director general al Rhône-Poulenc, apreciază că „Peste zece ani, o jumătate din cifra noastră de afaceri, adică vreo 40 miliarde FF se va realiza datorită inovațiilor care se fac acum”. Asociind institutele naționale de cercetare științifică, medicală, agro-nomică, cel al energiei nucleare, Institutul Pasteur, universități franceze și laboratoarele grupului Rhône-Poulenc, programul Bio Avenir dispune de un buget de 1,6 miliarde FF și de un potențial de 500 de cercetători. J. R. Fourtou a investit 1 miliard de franci (diferența de 0,6 fiind contribuția statului francez) pentru ca echipele sale să lucreze alături de cei mai buni cercetători. Este puțin, în fond, pentru că piața mondială a produselor pe care Bio Avenir se concentrează: că le va crea, destinate sănătății, alimentației și protecției mediului este estimată la peste 300 miliarde franci.

Bio Avenir a permis deja identificarea agenților de transport invers al

colesterolului (spre ficat) și înțelegerea degenerescențelor neuronale, cu aplicații în medicamente pentru boli ca Parkinson sau Alzheimer. În agricultură, au fost puse la punct noi fungicide și erbicide, ca și culturi autorezistente, tot datorită acestui program.

Ministrul francez al Învățământului Superior și Cercetării, dl. François Fillon, răspunde celor care acuză Rhône-Poulenc de deturnarea cercetării în propriul profit: „Nu importă că aceste inițiative vin de la unul sau mai mulți industriași asociați, important este ca să creadă și să investească în cercetare”.

Grație bunelor rezultate ale colaborării dintre cercetarea biologică și industrie, Ministerul Cercetării și Rhône-Poulenc au lansat în 1993 un program similar, destinat chimiei. Aria de activitate al acestuia cuprinde cu precădere chimia fină, aplicații ale psihochimiei, aportul biotehnologiilor la chimia pură, ș.a.

CALIN MARCUȘANU ■

Patronbank se naște greu

• **Moșsa — Banca Națională — este incriminată de conducerea Uniunii Naționale a Patronatului Român**

Desfășurată joi, 3 februarie, conferința de presă organizată de conducerea Uniunii Naționale a Patronatului Român, l-a avut ca invitați speciali pe domnul deputat GHEORGHE BRĂNZEL, președintele Comisiei finanțelor din Camera Deputaților și domnul Dumitru Costin, președintele Blocului Național Sindical.

Prezența domnului deputat a creionat cadrul exprimării unor intense nemulțumiri acumulate în anul 1993 de membrii UNPR împotriva a două instituții importante în procesul modelării economiei: Ministerul de Finanțe și Banca Națională.

Domnul Chelariu Ștefan, președintele UNPR, pentru a da greutate protestelor acestei organizații, a prezentat sintetic forța sectorului privat în România — 32,4 la sută, din PNB în 1993 și, paradoxal 61,3 la sută din volumul taxelor și impozitelor vărsate în bugetul statului. Compararea celor două cifre demonstrează, susține domnul Chelariu, abuzurile constatate de membrii UNPR în tratamentul discriminatoriu aplicat agenților economici privați de conducerea Ministerului de Finanțe (nerestituiri de TVA pentru produsele exportate, impozitări abuzive) care au scos din circuitul investițional peste 26 miliarde lei, cu conse-

cințele sociale și economice corespunzătoare.

Dar ceea ce deranjează UNPR, care se vede nevoită să solicite public demiterea conducerii Băncii Naționale, este atitudinea acestei instituții în acordarea licenței de funcționare pentru PATRONBANK.

Un capital social de 2 miliarde lei (provenit din sectorul privat) și 6 milioane dolari (investiție americană, ce urmează a fi majorată după obținerea licenței cu încă 20 milioane dolari) este blocat din luna noiembrie de viceguvernatorul Croitoru Cornel, conducătorul direcției de licențiere din BNR. Bănuieț, datorită trecutului său în BNR, de rea credință în rezolvarea dosarului PATRONBANK, domnul Croitoru Cornel se va face vinovat, consideră domnul Chelariu, de cel puțin trei consecințe majore: riscul pierderii capitalului străin, deteriorarea imaginii sistemului bancar românesc în SUA și Uniunea Europeană, ca și așteptate dereglări în creditarea sectorului privat.

Ultima parte a conferinței a rezervat participanților o surpriză de proporții: semnarea Protocolului UNPR-BNS, subiect asupra căruia vă promitem să revenim.

FLORIN PETRIA ■

Spiritul reușitei — experiența Bouygues (15) Recunoașterea valorii și recompensarea meritelor (11)

Funcționarea ordinului „Prietenilor culorilor monorange”

Pentru a face parte din acest ordin trebuie să dovedești că ai o serie de calități. Candidaturile sunt propuse de conducere și transmise consiliului ordinului care le va examina după patru criterii: calificare profesională, vechimea în întreprindere, vârsta și calități precum moralitate, constanță profesională, loialitatea față de întreprindere. Candidatul acceptat va fi mai întâi novice și va purta o insignă distinctivă cu o stea. Funcție de capacitatea sa de a progresa, el va putea obține brevetul de 2 sau de 3 stele. Consiliul este format din toți prietenii care au brevet de gradul doi (3 stele). El este condus de Francis Bouygues.

Avantaje și semne distinctive

Ceea ce deosebeste în primul rând pe un prieten al culorilor monorange de pe un șantier este ținuta sa albastru închis, o insignă care reprezintă însemnul ordinului, pe care figurează una, două sau trei stele, numele și prenumele.

Apartenența la ordin îi dă dreptul la prestații suplimentare în caz de invaliditate sau deces. El participă anual împreună cu familia la o întâlnire în timpul unui week-end în care este prezent și președintele. În sfârșit, este favorizat în privința obținerii de competențe suplimentare. Astăzi, mai mult de 1000 de „prietenii” sunt repartizați pe la toate filialele Bouygues.

Recompensarea meritelor

Francis Bouygues este convins că recompensarea meritelor reprezintă singurul mijloc care permite satisfacerea simultană a exigențelor firmei și așteptărilor salariaților.

Sistemul presupune două-trei întâlniri pe an. În timpul lor, fiecare persoană este examinată de membri ai conducerii firmei, în prezenta șefului de personal și a direcției serviciului respectiv. Cel care se comportă corect vede cum salariul și încadrarea evoluează normal. Decizia este lăsată în grup pentru a se diminua subiectivitatea. Toată lumea trebuie să aibă șanse egale, dar cel care se distinge nu „sânșă” de a urca mai repede. Doar mărirea salariului fie că este substanțială, nu satisface decât puțină vreme. Pentru ca ea să aibă un efect durabil este nevoie să fie însoțită de o manifestare autentică de recunoaștere prin relațiile de fiecare zi. Ceea ce se și întâmplă de cele mai multe ori.

Probabil că, în viitorul apropiat ajustarea imediată și sistematică a salariului funcție de performanțele înregistrate va putea fi înlocuită de alte soluții susceptibile de a motiva pe un termen mai lung.

În numărul următor: Consensul social

Introducere și adaptare
MIHAI SANDOIU ■

Societatea comercială
RADU S.R.L.

str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, SUCEAVA
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puțin rulate din Germania și Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT și FIAT
- procură și livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecție (față/spate) pentru orice tip de mașină
- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franța) orice model de cheie (yale, auto și pentru broaște model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ ÎNTR-UN MINUT!

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesați șampon și detergenți import Italia (A.C. 0%), precum și țigărete BASTOS (A.C. 0%)

**ADRESAȚI-VĂ CU ÎNCREDERE
S.C. RADU S.R.L.!**

Cât de bine apreciați situațiile în care vă aflați?

1. O întreprindere folosește 500 muncitori necalificați, câștigând fiecare câte 80\$ pe săptămână, și zece lucrători câștigând fiecare câte 180\$ pe săptămână. Directorul unității socotește că, dacă ar scădea plata fiecărui angajat cu 5%, va lăsa companiei o economie de mai mult de 100.000\$ anual. Desigur, această scădere ar implica riscul ca mulți angajați să-l părăsească. Pe de altă parte, directorul știe că un lucrător este tot așa de bun ca altul și că în vecinătate se găsește cu 70\$ pe săptămână. De asemenea, el știe unde să găsească lucrători perfect de buni pentru 150\$ pe săptămână.

Ar trebui, asadar, să accepte reducerea plății cu 5%, pentru toți angajații.

Da... / Nu...

2. Introduceți o monedă pentru a da un telefon. Vorbiți la telefon și, după ce închideți, vă vine înapoi moneda. Dacă să o păstrați, mai bine ar trebui să o returnați companiei telefonice.

Da... / Nu...

3. Mai bine să dai bani unei organizații de caritate, decât unui cerșetor, chiar dacă această organizație alocă jumătate din donații plății propriilor sale cheltuieli.

Da... / Nu...

4. Un cal cu un picior rupt ar trebui împușcat, pentru că îngrijirea lui este un proces lung și costisitor, și destul de greu de suportat și, de către cal.

Da... / Nu...

5. N-ar trebui comandate scoici coapte într-un restaurant, pentru că scoicile trebuie introduse vii într-un cup-tor iacins (o tortură).

Da... / Nu...

6. Raci n-ar trebui mâncați în casă, pentru că ei trebuie fierți de vii, ceea ce este o tortură pentru ei.

Da... / Nu...

7. Proiectele pentru construirea de șosele contribuie la creșterea venitului unei națiuni, totuși, acestea ar trebui interzise, pentru că ele strică frumusețea naturală a țării.

Da... / Nu...

8. Dacă aveți timp, e mai bine să vă țocniți cu un comerciant, decât să-l lăsați să vă speculeze.

Da... / Nu...

9. Știți că viața chelnerilor depinde de bacșisuri. Într-un oraș străin, intrați într-un restaurant și sunteți servit foarte prost, totuși ar trebui să fiți tolerant și să lăsați bacșisul obișnuit, în loc să-l eliminați.

Da... / Nu...

10. Intrați într-un restaurant pe care îl frecvențați în fiecare zi. De această dată, chelnerul dv., care vă servește de obicei, vă face un serviciu prost. Totuși, ar trebui să-l dați bacșisul dv. generos, pentru că, dacă-l eliminați, îi arătați dispreț și poate că în următoarele zile ați putea avea din nou un serviciu prost.

Da... / Nu...

11. Luați prânzul într-un restaurant pe care îl frecvențați aproape zilnic. Chelnerul dv., obișnuit, de obicei indiferent, vă face un serviciu excepțional, rapid, competent și bine dispus. Dar n-ar trebui să-l arătați că-l apreciați, lăsându-i mai mult decât bacșisul dv. obișnuit, până când nu vă dovedește că face un bun serviciu în continuare.

Da... / Nu...

12. Plecând de la o bancă, unde ați schimbat un ceș, descoperiți că ați primit de la casier cu 10 dolari mai mult. Ar trebui să păstrați banii, deoarece nu l-ați furat și nu este nimeni păgubit.

Da... / Nu...

Răspunsuri corecte

● DA — pentru întrebările: 1, 3, 4, 8, 10 și 11.
● NU — pentru întrebările: 2, 5, 6, 7, 9 și 12.

Acordați-vă două puncte pentru fiecare răspuns greșit, și un punct pentru fiecare întrebare la care n-ați răspuns. Însumati-vă punctele pentru scorul total.

SUPERIOR: dacă ați obținut 0 — 2 puncte

BUN: dacă ați obținut 3—7 puncte

ACCEPTABIL: dacă ați obținut 8 — 13 puncte

SLAB: dacă ați obținut 14 — 24 puncte

ECATERINA MAZILU ■

Ulița cu stafii

Ca orice așezare rurală, satul Bârboi — Dolj, este brădat de un larg evantai de ulițe, purtând fiecare câte un nume. Despre ulița CEPO-LEȘTI, locuitorii satului vorbesc și azi în termeni misterioși, plecând de la faptul că această arteră (de altfel, izolată de sat) a fost și mai este considerată „împărăția stafii-ilor”. Cei care locuiesc în această parte a satului, majoritatea la vârsta senectuții, își așteaptă liniștii obștească sfârșit lăsat, ce ne-a povestit

Constantin Pirvoica (între timp a decedat):

„Avusesem ceva treburi prin sat și întârziaseam acasă. Cred că se apropia miezul nopții, când am intrat pe ulița Cepo-lești. Toată lumea se culcase, numai la Ighiebul fântă-nii, am văzut doi armăsari de culoare albă care necheau înfloritor. Cum m-au observat, au început un galop nebun către mine.

Noroc că până acasă mai erau vreo câțiva pași. Am sărit peste poartă și m-am

încașat în casă. Afară se auzeau copitele cașilor, care loveau neîncetat porțile. Între timp, au cântat cocoși și caii au dispărut ca prin minune. Mă trec fiorii și acum când mă gândesc ce am pășit în acea noapte de pomină. De atunci, niciodată nu m-a mai apucat miezul nopții „prin sat”.

De remarcat faptul că bătrânul Pirvoica a fost cioban și nu prea știa ce era frica.

ION CEACĂRU ■

300 de familii locuiesc în case de carton

foto: RAZVAN PETRESCU

Nu este vorba de bidonvilele din Africa de Sud ci de un caracter bucureștean, nu chiar periferic. În aceste orașe, construite în anii dictaturii, se luptă cu viața sute de nefericiți. În numărul viitor reporterii de la FLACARA vă prezintă un reportaj de la fața locului.

Un minut pentru fiecare

Și o căruță are o inimă, dar mama n-a avut!

Scrisoarea lui Viorel Ciubotariu din Iași (cu domiciliul în satul Mănjești, comuna Mogoșești, la bătrânii care l-au crescut), este una dintre cele mai dramatice, tulburătoare, pe care le-am primit în vremea din urmă. Scrisă cu căldură umană, fără imperțință și ranchiună, Viorel C., ne dezvăluie, în fapt, drumul său și tragicele momente de mic copil și trecut prin toată filiera caselor de copii și al școlilor ajutoare.

Viorel a fost abandonat încă din fașă de către mama sa, într-o ghenă de gunoi, la Podul Roșu, unul dintre cartierele ieșene. Mama sa este Elena Ciubotariu, iar tatăl său este Eugen Cristea din Pașcani. Bătrânii Constantin Ionescu și Ecaterina Ionescu l-au crescut cum au putut o vreme, apoi, din lipsa mijloacelor materiale au fost nevoiți să-l încredințeze statului spre creștere. Dar vacanțele Viorel și le petrecea în satul Mănjești. A frecventat mai multe case de copii din Poeni, Hălăucești, Budeni, Buciumi, Pașcani, Tg. Frumos, Rătești. Drama copiilor orfani ar merita abordată distinct.

După mai bine de 20 de ani de căutări, Viorel Ciubotariu și-a găsit mama în Iași (str. Prudenței nr. 4/A). Este căsătorită cu dl Costel Dumitrache, cu care are trei copii (Petronela, Mihaela, Dănuț). Dna Elena Ciubotariu — Dumitrache se poartă, însă, înverșunată cu propriul său fiu! Așa cum l-a abandonat de mic, în fașă, astfel se poartă și acum, ajunsa om în toată firea... Este inginer și lucrează la Institutul de calcul Iași (IPROM). Pentru a nu-l face greutăți mamei și familiei sale, Viorel s-a mutat la Timisoara și lucrează la sectorul construcții în cadrul COMITIM Timiș. Nu dăm publicității frazele grele, care ni le-a scris despre mama sa, dar se cuvine, dna ing. Elena Ciubotariu-Dumitrache, ca măcar acum, în ceasul al 25-lea, să vă recunoașteți și să vă stimați băiatul, cu care

semănați leit. Și, poate, să-l cereți scuze! Căci, așa cum ne scrie Viorel, și căruța are inimă, pe când dvs, se vede limpede treaba, ba.

Ne adresăm domnului ministru Ioan Dănescu!

Familia Ardelean Alexandru și Irina din Satu Mare (str. Victoriei nr. 5, județul Satu Mare), ne scrie, îndurerată, că fiul lor, de 16 ani, Daniel, a fost accidentat mortal de către conducătorul auto Pop Ioan, salariat la Autobaza ORIZONT S.A. Satu Mare. Inițial, în cazul în speță, procuratura și poliția au stabilit clar: „ucidere din culpă”. Ulterior, însă, lucrurile s-au încurcat. Într-o așa măsură, încât șoferul împinșinat are șanse reale să fie scos de sub urmărire penală.

Să desprindem esențialul din scrisoarea părinților îndurerăți: „Acest criminal — Ioan Pop — în final încearcă să nu fie acuzat de organele de cercetare penală pentru uciderea fiului nostru. În primul proces de constatare s-a scris clar că a accidentat mortal și pe trecere de pietoni: că șoferul a încălcat flagrant Decretul 328/1968, art. 15 și 49, lit. „n”. Între cele două treceri pietonale șoferul, conducând autobuzul nr. 31-SM-1059, a intrat cu viteză și astfel ne-a accidentat mortal copilul. Ne-am adresat inclusiv dlui ministru de Interne, Ioan Dănescu, dar, deocamdată, nu știm ce soluție a adoptat”.

Ne adresăm noi înșine dlui ministru Ioan Dănescu. Am aflat că în cauză a fost delegat dl lt. col. Pascale, la Satu Mare. Să cerceteze, adică, situația la fața locului. Cunoșcând buna „colaborare” dintre poliție și procuratură, ne e frică să nu se facă ingerințe la dosar și în cazul de față. Noi nu înțelegem de ce procuratura locală și-a schimbat cu 180 de grade punctul de vedere. Adică, de la „ucidere din culpă”, la scoaterea de sub urmărire penală. Chiar așa, dnii procurori?

DORIN SALAJAN ■

Marie Elise Kombo este mulătră și are 15 ani urmând, în prezent, cursurile serale la Liceul „George Călinescu” din Capitală. Vădit talent muzical din copilărie, mama sa, dna Elisabeta Părvu, președinta și inițiatorea Asociației Mulătrilor din România, a „orientat-o” spre studiul pianului. Când atmosfera din școală a devenit insuportabilă pentru un copil de culoare, dna Părvu a decis întreruperea oricărei „colaborări” și continuarea lecțiilor de pian în particular. În acest moment post-revoluționar a survenit o altă dezamăgire — profesorii au solicitat plata în... valută (doar familia are... posibilități, nu-i așa?) Totuși, dorința Mariei de a deveni cântăreață se va împlini cu siguranță, ea fiind o personalitate puternică și un spirit hotărât.

Cântărețe de culoare se nasc
și în România!

Adolescenta Marie Elise Kombo cucerește publicul cântând RAP

• Pregătește un LP și un număr
de muzică și dans la Casino Victoria

Marie Elise Kombo, cunoscută, în mediul artistic, drept Jose, ne dezvăluie „aventurile” unui destin artistic:

— Viața mea artistică a debutat în anul 1986, într-o tabără organizată la Miercurea Ciuc de către liceul Enescu, când am obținut premiul întâi de interpretare la secția muzică ușoară. În clasa a VII-a am înțeles că trebuie să încep să cânt. Norocul meu l-a reprezentat dl Horia Moculescu care m-a ascultat cu multă bunăvoință, mi-a acordat credit moral și, în consecință, a compus o piesă RAP special pentru mine, pe care a intitulat-o *Contraste*, pe versurile dlui Aurel Storin. Așa am început... A „sosit”, apoi, concursul Miss Adolescența '92 unde am fost invitată de către dl George Mihăiță — vechiul adolescent — să particip la... programul artistic. A fost un veritabil succes, „afirmă „puștimea” care, de atunci, mă asaltează pentru autografe. În '93, am

avut o... tentativă de a participa la Festivalul de muzică ușoară Mamaia, dar tentativa a eșuat din motive de... vârstă, numai 14 în loc de 16 ani.

— În prezent, îți continui studiile muzicale?

— Da, sunt „studentă” la secția canto la un miniconservator particular, la clasa dnei Viorela Filip.

— Dar cu dansul, cum stai?

— Stau în ritm de RAP împreună cu grupul meu de dansatori, format din trei băieți și două fete (dintre care una este mulătră ca și mine). Nu vreau să mă laud, dar ei sunt obligați să mă asculte și, trebuie să știți, sunt foarte, foarte dură cu ei. Repetițiile le organizez acasă.

— Știu că ai apărut în numeroase spectacole...

— Da, fără falsă modestie, am fost „vedeta-neagră” Jose, a unui lung turneu, cu multe spectacole, mai ales pe Litoral. Am cântat, am dansat...

— Cu veritabilă vedetă, ai și un impresar?

— Deocamdată, nu. Dar, foarte curând, voi semna un contract cu dl Burham, patronul firmei Burexim, cel mai generos și mai bine intenționat sponsor. Este o aventură să-ți găsești sponsori. Bați din poartă în poartă și primești răspunsul că ei sponsorizează numai... cultura... Cei mai puțin amabili sunt patronii români (!) iar cei mai înțelecători sunt arabii.

— În prezent, la ce lucrezi?

— Intenționez să imprim un LP, cu numai două piese, dar originale și compuse special pentru mine. Asta sper să fie până la sfârșitul acestui an. Nu pot preciza deocamdată nici titlul pieselor și nici casa de discuri producătoare... Într-un timp, pregătesc un număr de muzică și dans la Casino Victoria, în noul spectacol de varietăți. Într-un timp, „mănânc muzică cu pâine”, repet mult, studiez ritmurile africane și încerc să fiu cât mai originală.

BRINDUȘA NICOLAE

Meseria mea e jocul cu moartea

Parașutismul — o nebunie frumoasă

• Din 1972 până azi, trei tinere sportive au sfârșit tragic

Cu expresia: „Parașutismul înseamnă pentru mine viața mea” a debutat dialogul cu dna Valerica Popescu (fostă Ciurea), sportivă de performanță, actualmente instructor și inspector de și pe probleme de parașutism în cadrul Aeroclubului României. Dna Popescu a început activitatea competițională de la vârsta de 16 ani. A concurat atât în țară cât și peste graniță, efectuând 3100 de salturi, realizate cu cel puțin 8 tipuri de parașute. A cucerit multe titluri de campioană națională (acrobație, precizia aterizării, clasament general) atât la individual cât și cu echipa iar pe plan internațional, titlul de vicecampioană balcanică pe echipe.

În legătură cu sportul pe care l-a practicat și pe care, încă, îl mai practică, dna Popescu ne spune: „Parașutismul este un zbor pe cât de frumos pe atât de periculos. Odată sărit din avion ești singur și totul depinde de deciziile pe care trebuie să le iei într-un timp foarte scurt. Luciditatea, la parașutist, trebuie să fie întotdeauna activă, trează. Numai un om echilibrat, cerebral, hotărât și cu-

Popescu Valerica: „Voi concura tot la cot cu tânăra generație de parașutiști”

rajos este indicat pentru practicarea acestui gen de sport. Când ne aflăm în aer suntem numai noi și ceea ce trebuie să facem. La familie avem timp să ne gândim numai după ce am terminat tot de executat. La primele salturi sunt foarte multe sentimente

amestecate: curiozitatea, emoția, senzația de plutire. Cu vremea totul devine normal. Multă lume spune că a părăsi avionul, a pleca de pe cava solidă și a sări în gol este o mare nebunie. Este adevărat că este o mare nebunie, dar este una frumoasă și pe care noi, parașutiști, o stăpânim. În timp au avut loc și accidente. Acestea s-au datorat, totdeauna, indisciplinei și neglijenței. Mai sunt și situații speciale — când nu se poate spune decât: a fost „vola lui Dumnezeu”. Eu am fost nevoită, până acum, să deschid parașuta de rezervă de 4 ori. În anul 1972, la Deva, o performanță, Maria Savu a avut un ghinion teribil. La deschidere, parașuta a intrat în incident de fuful (parașuta vine după parașutist în cădere liberă, dar nu se umflă cu aer). Datorită faptului că a neglijat distanța față de sol când a încercat să deschidă parașuta de rezervă s-a dovedit a fi prea târziu și accidentul a fost mortal. Tânăra Cecilia Cornea, în anul 1990, în timpul efectuării unui salt de la 2000 de metri, după ce a executat un complex de figuri acrobactice a avut un in-

cident la parașuta de spate. Putea să rezolve problema prin deschiderea parașutei de rezervă care era cu deschidere instantanee. Nu a executat manevra, a căzut și a murit. Un sfârșit tragic a avut, în anul 1992, la Tg. Mureș și Carmen Șerban care a murit exact în zău în care împlinea 20 de ani. În timpul saltului, în procesul de deschidere, parașuta a lărgat (s-a separat voalura principală

de ham). La 800 de metri de sol dacă deschide parașuta de rezervă putea să se salveze de la moarte. Nici acum nu știm de ce nu a făcut-o. După 22 de ani de activitate, nu cred, ci sunt sigură că parașutistul, la fiecare salt, se joacă cu moartea”.

GHEORGHE BARBU

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ

În exclusivitate pentru revista FLACĂRA

Alteța Sa Regală Principesa Margareta

„Ducem o viață simplă, de oameni obișnuiți”

REPORTER: Alteță, 1994 este al 47-lea an de exil al Majestății Sale Regele Mihai I de România, împreună cu familia regală. Ce a făcut în toți acești ani Regele și familia Sa?

PRINCIPESA MARGARETA: În primul an de exil, Regele a suferit foarte mult. Adesea a fost cu inima zdrobită de durere. Era trist în fiecare zi. Pe vremea aceea eu eram mică. În fiecare zi îmi spuneam ceva despre România, dar nu prea mult, pentru că suferința cerea tăcere. Mai târziu, vorbeam câte 4-5 ore pe zi despre țară, vorbeam din suflet, nu se mai putea abține.

Tata și mama au făcut grădini și nu vândut produsele grădinii lor. Și-au câștigat viața muncind zi de zi pentru copii. A fost greu! Grădina de zarzavat și de legume și crescătoria de păsări — din asta am trăit. După aceea, tata, având o formație de mecanici și fiind un pilot de aviație foarte pasionat, a transformat această pasiune într-o meserie. A fost pilot de încercare la compania americană Lear-INC, dacă vă puteți închipui ce înseamnă viața de pilot de încercare, un om pus în pericol în fiecare zi. După aceea a fost agent de bursă la New York. Acestea au fost mijloacele de subsistență ale familiei mele.

Pentru tatăl meu, credința în Dumnezeu și familie (aceasta l-a fost un suport moral extraordinar) au fost suficiente pentru a rezista 47 de ani în exil.

În 1990, când a văzut la televizor mineriada de la București, ochii tatălui meu s-au umplut de lacrimi, văzând cum oamenii erau bătuți de așazășii mineri. Pentru el a fost o emoție supremă: s-a urcat în mașină și a plecat, pentru câteva ore, fără să ne spună unde pleacă. A doua zi a făcut la fel. N-am putut să uit durerea de pe chipul tatălui meu, din acele zile.

REPORTER: Propaganda comunistă, atât înainte, cât și după revoluția din 1989, a prezentat familia Regală trăind în lux, în Elveția, nepăsându-l de suferințele poporului român. S-a mai spus că în 1947 familia Regală a plecat cu mai multe vagoane pline cu aur și bijuterii. Care este adevărul?

PRINCIPESA MARGARETA: În 1948 familia mea a plecat fără nici un fel de mijloace materiale. Tatăl meu a plecat sărac din țară și a rămas sărac, câștigându-și viața prin muncă. N-au putut să ia nimic din casă când au plecat. Au fost foarte strict controlați. Există documente și relații ale martorilor oculari care atestă acest adevăr. În vagoanele cu care a plecat tatăl meu nu se găsea nimic, doar oameni care l-au însoțit. Până și ganturile Reginei Mamă au fost controlate! Tatăl meu nu posedă averi, așa cum cred unii și în exil familia mea nu a avut alte surse de venituri, decât muncă personală.

REPORTER: Care este situația domeniilor Coroanei, cui aparțin ele de drept?

PRINCIPESA MARGARETA: Domeniile Coroanei au aparținut întotdeauna statului. Regele avea numai uzufructul, mai exact din vânzarea producției obținute pe domeniile Coroanei se întreprindea Casa Regală. Dacă tatăl meu revine în România, nu domeniile Coroanei vor fi problema. Prioritatea este pentru țară, să-și recupereze pământul!

REPORTER: După 1989, autoritățile române au susținut că revenirea Monarhiei va însemna refacerea marilor proprietăți asupra pământului, repatrierea moșierilor. Așa să fie oare?

PRINCIPESA MARGARETA: Această afirmație nu are suport logic. În monarhia constituțională reformele se fac prin lege, iar legile sunt atribuite Parlamentului și nu a Suvranului. Principalele două reforme agrare din România (cea din 1945 a rămas în fapt neimplinită) au fost făcute în vremuri în care forma de stat era monarhia parlamentară. În 1881 și 1921 de către parlamente în care marile proprietari de pământ erau majoritari! În 1921, peste 5 milioane de hectare de teren arabil au fost împărțite la mai mult de un milion de familii țărănești. A fost cea mai radicală reformă agrară din acea vreme. Important este ca țărani să primească nu numai pământul, dar și mijloacele necesare, ca să-l fructifice. Aceasta e prima dintre prioritățile tatălui meu.

REPORTER: Vă rog să-mi spuneți cum trăiește familia Regală în exil, care este nivelul de trai, cum arată o zi la reședința Regală din Versoix?

PRINCIPESA MARGARETA: Reședința familiei mele de la Versoix este ca toate casele de pe strada pe care se află. O casă tipică elvețiană. Ducem o viață simplă, de oameni obișnuiți. Dimineața diminețea fiecare se apucă de lucru: Regele citește toate scrisorile, cele mai multe din România, apoi presa românească și cea internațională, buletinele de știri, diverselor rapoarte cu privire la situația din țară. Apoi discută cu Șeful Casei Regale problemele curente și hotărăște, de exemplu, ce trebuie răspuns la scrisori. Primă vizită aproape zilnic, de obicei programate cu mai multă vreme înainte. Organizăm călătoriile pe care le facem fie la invitația diverselor personalități sau asociații, fie pentru Fundație. Pregătim interviurile solicitate de ziariștii români și străini. Îmi ajută tatăl, dar mă ocup mai ales de treburile Fundației. Partea cea mai grea este găzduirea fondurilor pentru a putea duce la capăt proiectele începute și pe cele pe care dorim să le începem. Regina mă sprijină cu mult suflet în ceea ce fac, se ocupă și de treburile casei, adesea mergem cu toții la manifestări organizate pentru fundație. Corespondența foarte numeroasă ne ocupă o parte a zilei de lucru, care adesea se prelungește până seara târziu.

Și regele se ocupă de casă, mai ales dacă se strică ceva, de exemplu la instalația electrică, el o repară. Are o mașină Volvo, veche de 15 ani, pe care o conduce și o întreține singur, căci este un bun mecanic. Mașina are mai mult de o sută de mii de kilometri

parcurși. Când are timp, Regele lucrează în micul său atelier și nu puțin români l-au înfățișat în curtea casei, în halatul de lucru și cu mâinile pline de ulei. El m-a învățat și pe mine să conduc mașina, la 18 ani. Face un efort fizic deosebit, cel care ridică un motor sau o cutie de viteze, știe ce înseamnă.

După cum vedeți, zilele sunt foarte pline și trebuie să fim foarte disciplinați ca să reușim să facem în fiecare zi tot ce ne-am propus.

REPORTER: Care este moralul Regelui în acest moment?

PRINCIPESA MARGARETA: Moralul tatălui meu se vede în ultimul mesaj adresat poporului român, de Anul Nou 1994. Cine crede că, făcând șica, ne familiei mele, va slăbi puterea ei și forța de a lupta, se înșală! Cu cât sunt mai multe piedici, cu atât voința tatălui meu este mai puternică. Asta e un adevăr pe care oamenii nu-l înțeleg foarte bine. Forța lui se bazează pe dragostea față de popor și de țară, față de cei săraci și a dovedit-o când a fost în țară, în aprilie 1992, când s-a apropiat de societatea civilă mai mult decât de structurile politice, care nu-l interesează, pentru că el este deasupra acestor structuri. Aceasta este diferența esențială între cele două forme de stat, republica și monarhia constituțională. În cazul republicii, șeful statului este ales — fie de marile electorale, ca în S.U.A., fie prin sufragiu universal, ca în Franța — de o majoritate, contra opțiunii restului populației. Șeful statului astfel ales pentru câțiva ani, are datoria misiune de a deveni arbitru imparțial, după ce a condus una din tabere în timpul campaniei electorale.

În cazul monarhiei, Suvranul, care nu este supus perioadei la alegere, reprezintă întreaga națiune și interesele ei pe termen lung, iar alegerea de semnare pe cei care conduc executivul și forul legiilor.

REPORTER: Mulți se tem că revenirea regimului monarhic va însemna o prigoană împotriva foștilor membri de partid, a foștilor activiști și ofițeri de securitate. Va fi așa?

PRINCIPESA MARGARETA: Regele este singurul care poate aduce reconcilierea națională, atât de necesară. Regele nu vine să pedepsească pe toți cei care au avut carnet de partid. Regele nu este și nu poate fi un judecător suprem. Pentru cei care au făcut crime în timpul regimului comunist, justiția va decide. Pentru aceasta există societatea civilă, există justiție. Tatăl meu spune despre carnetele de partid că n-au fost decât niște legitimații necesare în regimul dictatorial, ca și carnetul de conducere, pentru români. Nu faptul că cineva a fost membru de partid sau chiar azi încă mai este comunist, e periculos. Trebuie respectat dreptul fiecăruia să aibă o concepție politică. Sunt oameni în țară împotriva Regelui, dar ei nu sunt criminali. Ei trebuie să se implice în viața țării, pentru viitorul ei. Asta va însemna reconcilierea. Nu va fi ușor, dar este absolut necesară, pentru viitorul țării!

DAN GHEORGHE ■
Fotografii de FLORIN IONITA ■

3, fiica mai mare a Majestății Sale Regele Mihai I de România, fondată la București, Londra, New

A făcut studii în Italia, Anglia și Germania, licențiată în sociologie, științe politice și literatură din Edinburgh, unde în

tor asistent în cadrul Universității din București în domeniul sănătății. Între 1980 și 1984 a lucrat la Organizația Mondială a Sănătății, la diverse proiecte și activități de sănătate publică, ocupându-se cu im-

tinul meu hobby este micul meu atelier, unde am început să vând. Fac câni de lepe, de oală și de lemn. Începând de azi le vând chiar pentru că azi am conceput vânzarea — nu l-am dat concediu, am o afacere și acum aștept să angajez. Magazinul este în fața Palatului, între Adam și strada

rană.

Cum recomandați marfa clien-

Eu am lăsat un spațiu pentru

dar pășeste pragul magazinului, tu nu primești nici o recomandare de la mine. Uneori mi se cere al, dar nu sunt în stare să dau eu. Ceea ce le spun clienților este evină, că marfa se poate schimba, nu la mine, ci în alte magazine!

Hotărârea Guvernamentală 697/'93 instaurează un crâncen centralism cultural

Adoptată pe ultima sută de metri, HG 697/28.12.1993 hotărâște reorganizarea unor unități din sistemul Ministerului Culturii. Deci, în locul Direcției pentru Prestări Editoriale Români, a Direcției pentru Presă, Publicitate și Tipărituri, a Regiei Autonome de Difuzare a Cărții, Discuțiilor și altor bunuri culturale Arcadia care au fost destituite, apare Casa de Presă și Editură — Cultura Națională. În cadrul acestor instituții publice cu personalitate juridică se va reorganiza și activitatea editurilor și publicațiilor de stat din același sistem al Ministerului Culturii. Ideea de bază, finanțarea activităților, se va rezolva din „sacul public” și din venituri extrabugetare. Fondurile respective se vor acorda cărților și publicațiilor realizate pe bază de comendă de stat. Această Hotărâre a stârnit vli proteste din partea Asociației Editorilor din România, președinte prof. dr. Mircea Martin și a Societății Patronilor de Edituri din România, președinte Daniel Drăgan. Iată declarațiile domniilor lor, prezentate într-un „real... consens”.

„Considerăm această Hotărâre net antireformatoare, sfidând principiile economiei de piață, împărțind editurile, tipografiile și librăriile în două categorii: unele reunite sub „umbrela proteoare” a bugetului de stat, „brînite” cu subvenții substanțiale, iar celelalte, Hotărârea reunește instituții

falimentare, pagubele, eventualele fraude urmând să fie acoperite de la buget. Este neproductivă economic și cultural, fără transparență sau control public. Atențiază abuziv la patrimoniul societăților comerciale. Restaurează cel mai crâncen centralism cultural, încercând renașterea celebrei

ESPLA, mai blindată, capabilă să exercite un monopol al valorizării, să devină un instrument de cenzură eficient. Are un caracter anticultural și antidemocratic. Astfel încât, departe de a fi epelizat toate tarele acestei legi, dorim: anularea ei; renunțarea la orice discriminare sau tratament preferențial, pornind de la principiul că, indiferent de forma de proprietate, toate editurile sunt instituții de cultură. Considerăm că subvenționarea de către stat a unor instituții falimentare este antieconomică. Comenzile de stat trebuie acordate într-un sistem de licitații publice, arbitrate pe baza unui regulament ferm, nu de către funcționari ei de către un juriu competent, de o moralitate de necontestat.”

A consemnat
BRINDUȘA NICOLAE ■

Pentru întâia oară, sculptura mică este
pusă în valoare în stil occidental

Uniunea Artiștilor Plastici deschide OBART GALLERY

Ideea de a pune în valoare așa cum se cuvine sculptura mică aparține conducerii U.A.P., în special dlui vicepreședinte Vasile Cerceș, care, de fapt, este sufletul acestei acțiuni originale. Respectivul segment de artă plastică era, până acum, instructiv ignorat, adică obiecte valoroase, de dimensiuni mici se „pierdeau” printre cravate, poșete și portofele, brățări și cercei, pe rafturile supraaglomerate ale

galeriilor U.A.P. Așa încât, pe bdul Magheru, la nr. 22, alături de sala Teatrului Nottara, într-o încăpere modestă ca dimensiuni, a „înflorit” o galerie de artă modernă, în stil occidental, frapând prin rigoarea și eleganța spațiilor expoziționale. Construcțiile realizate din metal și sticlă, armonizând tonuri de alb și negru, lumina discretă plasează să pună în valoare obiectele de artă, muzica siază cu

umple aerul, toate creează o atmosferă ce dă viață „exponatelor”. Acestea aparțin unor valoroși artiști plastici ce au avut, curajul de a-și prezenta lucrările într-un „magazin” ne tradițional. Obiectele reprezintă „bijuterii” artistice, opere ale măiestriei, imaginației și tehnologiilor moderne, „instrumente” aflate la „dispoziția artiștilor”. Ele și-ar putea găsi locul binemeritat în preocupările cunoscătorilor și pasionaților artei plastice. Metal și sticlă contopite pentru vase, bronz, aur și argint, cristal și porțelanuri fine, înfrumusețază obiecte foarte... pământești ce pot fi, deci, nu numai admirate ci și cumpărate... fără licitație. Mulți au și făcut-o deja și, suntem siguri, nu regretă. Prin labirintul neputinței de a lua o decizie, sunteți conduși de către o „galeristă” tânără și frumoasă, dar, mai ales, foarte competentă.

Acum când toate problemele cauzate de „imobilism”, neîncredere sau inerție au fost rezolvate, Obart Gallery „funcționează” cu prestații aristocratice, ca un veritabil templu al artei.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Reporter în muzeele umanității

BOROBUDUR

Așezare săracioasă, motoreta și rîcșă cu pedale monopolizează transportul local. Magazinul este la stradă, prăvălii de țară cu firme pretențioase. Magnoliile albe, copaci de statură nărilor, cu frunze galbene, arbori de mango sechestrați de fructele încă verzi, un fel de arbust cu floare de nălbă, palmieri, magnoliile vișinii. Spațiile pentru turiști au grădă de a arăta bine. Trotuarele expun în devălmășie impleții de nuiele, căldări, chimicale, dulciuri, fructe, imbrăcăminte, poșete, încălțăminte, reviste, țigări, sucuri. Hotelurile încep să se țină lant, băncile și ele, chioscurile la fel.

Cămpia își oprește alergarea cu dorința de a lăsa locul de înălțare a templului. Fără această colină, ivită în raza ochiului pe nepregătite, templul ar fi fost o aglomerare orizontală de motive religioase, convocate în articulații arhitecturale căutate cu grijă. Borobudur a fost plasat în valea înconjurată de înălțimi vulcanice. Două râuri își dau întâlnire aici — Elo și Progo.

Pentru a înțelege ceva din ce este în jur pornești de la decriptarea filozofiei budiste. Trei lumi distincte alcătuiesc universul ei, Kamadhatu — lumea fenomenelor, a dorințelor. Rupadhatu — sfera tranziției, acolo unde omul scapă de forma corporală și preocupări lumești. Arupadhatu este sfera Creatorului suprem, a perfecțiunii și iluminării.

Kamadhatu este incinta rectangulară de la baza monumentului. Patru terase dreptunghiulare comunicând între ele prin coridoare, decorate cu statui. Istoria vieții lui Buddha a fost încredințată basoreliefurilor curgând în lungul pereților. În nișele balustradelor celor patru terase stă fixat Buddha, de 304 ori, de fiecare dată cu mâinile în altă poziție.

Pe terasa de sus, pe suport circulari, trei Buddha, trei

statui, încastrate în clopote de bronz. De vei atinge vîșmintele lui Buddha, dorința ti se va transforma în realitate. Domul central, înalt, dominator, mistic, seducător.

Este și Borobudur unul din importante examene ale forței constructive în epocă. 55.000 metri cubi de piatră — sub forma a două milioane de blocuri au fost trase de elefanți și cai, de pe râul Progo. Se întâmplă aceasta prin veacul al optulea. Au fost mai mulți stăpâni ce și-au legat ambiția de a vedea terminată „Mănăstirea din vârful dealului”, cum ar suna în traducere Borobudur. Ghizii sunt necrutători. Ei îți semnalează că 1.460 basorelieuri narative și alte 1.212 relieuri decorative însoțesc pașii călătorului în lungul celor trei kilometri ai galeriei de piatră. Buddha ne apare uneori în chipul știut, alteori el este iepure, cerb, lebădă, pasăre, elefant.

Îți trebuie timp să guști pe de-a-ntregul voluptatea constructivă și delicata explozie de rafinament a statuiilor și reliefurilor de la Borobudur. Piramida de aici n-are motive să țină la întâlnirea cu reușite de prin alte părți ochii în pământ.

Templele de la Prambanan sugerează un stol de rachete, gata de plecare spre înalțuri. O distribuție după reguli necunoscute mie repartizează în trei suprafețe distincte un mare număr de construcții budiste. Unele sunt mici de tot, nu mai mari decât troițele de pe marginea drumurilor, altele greu de privit și descris fără o abordare pe îndelete. Dominatoare — cele trei temple închinare lui Brahma, Vishnu, Siwa.

Marile temple de la Prambanan, ele dau dimensiune și autoritate întregului, adăpostesc în interior pe Buddha cel bine știut, către care te duc scări cu zeci de trepte, ca într-un marș către cer.

NEAGU UDROIU ■

TOP 10 București ROMÂNIAFILM

TITLUL FILMULUI	Data premierei	Săptămâna 21-27 ianuarie bilete vândute
1. A doua cădere a Constantinopolului	7-1-1994	30.755
2. Răsărit de soare	21-1-1994	21.589
3. Fără scăpare	14-1-1994	9.725
4. Un comando în desert	21-1-1994	6.776
5. În cușca tigrlui	21-1-1994	5.543
6. Scara lui Iacob	14-1-1994	5.085
7. Sommersby	21-1-1994	4.437
8. Propunere indecentă	7-1-1994	3.879
9. Robin Hood - Bărbai în izmene	24-12-1993	1.701
10. American ninja 5	31-12-1993	501

KEANU REEVES:

„N-oi fi eu cel mai frumos bărbat, dar arăt ceva mai bine decât un câine!”

„N-oi fi eu cel mai frumos bărbat, dar arăt ceva mai bine decât un câine!”

La 29 de ani, Keanu Reeves este unul dintre cei mai „trăznet” actor din generația sa. Cu ultimul său film *Little Buddha*, pe care sper să-l vedem curând, demonstrează că e în primul rând un artist de mare talent.

În 1964, în Liban, Keanu

trupă de amatori. Remarcă de un agent, efectuează câteva slujbe în lumea cinematografică și semnează primul său contract la vârsta de 16 ani.

Cameleonul Keanu

În 1985 părăsește Toronto și se stabilește la Los Angeles pentru a-și încerca șansa.

Însărcinat să se infiltreze în mediul practicanților de surf pentru a demasca niște spărgători de bancă (*Point Break*) la bisexualul drogat care face trotuarul din răzvrătire contra tatălui său (*My Own Private Idaho*), unde împărtășește statutul de vedetă cu bunul său prieten River Phoenix, din păcate dispărut pe 31 octombrie '93, Keanu pare a fi în largul lui în toate genurile. Dovada: foarte uimitoră interpretare a personajului mitic al prințului Siddharta în *Little Buddha*, de Bernardo Bertolucci. În acest moment pregătește un nou film *Speed*, în care va fi un politist pus în situația de a se descurca cu un autobuz plin cu explozive și asta doar așa ca să vă faceți o idee.

Complicitate

Prietenia lui cu River Phoenix, pe care l-a cunoscut cu ocazia turnării filmului *Je T'Aime A Te Tuer* (nu uitați de franceză!), se traducea printr-o mare complicitate între cei doi actori. „River și eu mine ne-am întâlnit la filmările pentru *Je T'Aime A Te Tuer* în 1990. Ne-am simpatizat subit. În timpul turnării am primit amândoi scenariul pentru *My Own Private Idaho* pe care l-am devorat imediat. N-aș fi făcut acest film dacă River n-ar fi acceptat să-l facă, era într-adevăr foarte potrivit pentru noi doi...”

Grunge

Amator de blues, Keanu adoră să-și delecteze urechile în mici baruri unde cântă diverse orchestre. Dacă nu face asta, se distrează în compania prietenilor. Marea lui pasiune însă rămâne motocicletă și posedă cu mândrie un Norton Comando 850 fabricat în 1974 pe care-l conduce echipat cum se cuvine și cu toată viteza noaptea, pe străzile Los Angeles-ului. Și-a

chiar periclitat viața... „În 1989 am avut două accidente destul de grave care mi-au lăsat cicatrice pe tors”. Basist în grupuri de rock, grunge de preferință, Keanu iubește de asemenea și surf-ul, parașutismul, hocheiul pe gheață și lectura, care-l permite să-și perfecționeze educația sau să se destindă în cazul cărților de science-fiction, pentru care are o slăbiciune.

În ceea ce privește poveștile de inimă, iubirile lui rămân secrete, ca de altfel toată viața sa în afara platourilor de filmare. Singura idilă recunoscută a fost cea cu Paula Abdul, pentru care a reluat câteva scene din *Rebel fără cauză* (film inițial inter-

pretat de James Dean și Nathalie Wood) în vederea realizării clipului ei cu piesa Rush Rush. Cu toate acestea circula zvonuri cum că ar avea o legătură cu Sofia Coppola (fiica realizatorului filmului *Dracula*, Francis Ford, unde Keanu juca alături de Winona Ryder), însă nimic nu e foarte sigur! Puțin de crezut că așa dulceață de băiat să fie singur, numai că o asemenea certitudine nu e niciodată de ajuns, trebuie să știm musai și cu cine, altfel intră în funcțiune imaginația și nu întotdeauna în avantajul subiectului în jurul căruia se brodează. Nu vă indignați, remarcă nu se referă la cititorii Flacăra!

Fișă de identitate

Data nașterii: 2 august 1964

Locul nașterii: Beirut (Liban)

Semn zodiacal: Leu

Domiciliul: Los Angeles

Slujbe inițiale: comisionar de pizza, spoturi video publicitare pentru Coca-Cola

Grupuri preferate: Husker Du, The Ramones

Autor favorit: Philip K. Dick

Marele regret: de a nu-l fi interpretat pe Jim Morrison în *The Doors* (Val Kilmer a obținut rolul)

Marele vis: să se căsătorească, să aibă 3 copii

Adresa la care l se poate scrie: Keanu Reeves, c/o Creative Artists Agency, 9830 Wilshire Blvd, Beverly Hills, CA 9021 USA

(care în havaiană înseamnă „briza proaspătă a munților”) vede lumina zilei. Născut dintr-un tată jumătate havaian jumătate chinez și dintr-o mamă englezoaică, la numai un an părăsește Libanul, bineînțeles nu pe propriile picioare, și se instalează succesiv în Australia și New York, pentru ca în final să se stabilească în Toronto, Canada, unde își va petrece adolescența. Atrăs din totdeauna de comedie, Keanu face primii pași

Urmează astfel cursuri de teatru, în același timp lucrând ca manechin și comisionar. După câteva mici apariții în filme ca *Youngblood* cu Patrick Swayze (alături de care îl vom regăsi în *Point Break*), Stephen Frears îi propune să încarneze personajul cavalerului Danceny în *Les Liaisons Dangereuses* (adică mai traduceți și din franceză!), un film de lung metraj care va propulsa într-adevăr cariera lui Keanu. Începând cu acest moment, filmele vor veni unul după altul!

Interpretând roluri foarte diversificate, de la agent FBI

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra - 1994

Topuri — Radio Contact

TOP 50 — ediția 5

1. AEROSMITH — Cryin'
2. ENIGMA — Return To Innocence
3. CAPPELLA — U Got 2 Let The Music

TOP SLOW & BLUES — ediția 4

1. BILLY JOEL — Just The Way You Are
2. FRANK SINATRA & BONO VOX — I've Got You
3. YELLO & SHIRLEY BASSEY — The Rhythme Divine

TOP MATINAL — TOP 5 — ediția 5

1. MADNESS — Our House
2. PRINCE — Raspberry Beret
3. MICHAEL BOLTON — The Voice Of My Heart

Dacă vrei să știi,

Cum stați cu nutriția?

În dreptul fiecărei întrebări de mai jos, se află o cifră. Dacă răspunsul dumneavoastră la o anumită întrebare este afirmativ, încercuți cifra respectivă. Prin adunarea acestor cifre (încercuțite) obțineți un număr, cu care vă încadrați în una din categoriile de la sfârșitul testului:

A: Ați avut indispoziții care v-au făcut să mâncați alte mâncăruri decât ca de obicei? 2

B: Mâncați cel mult două mese principale pe zi? 3

C: Consumați rar fructe, legume sau produse lactate? 2

D: Beți mai mult de trei

pahare de vin (bere, lichior, etc.) într-o zi? . . . 2

E: Aveți probleme cu dantura care vă împiedică să mâncați normal? . . . 2

F: Mâncați mâncăruri mai slabe calitativ pentru a mai economisi niște bani? 4

G: Mâncați de unul singur adeseori? 1

H: Luați medicamente în fiecare zi? 1

I: Fără să vreți v-ați îngrășat sau ați slăbit 5 kg în ultimele 6 luni? . . . 2

J: Nu sunteți întotdeauna în stare să gătiți singur(ă)? 2

Rezultate:

0-2: Sănătatea dumneavoastră e bună din punctul de vedere al nutriției. Totuși, repetați testul la fiecare 6 luni.

3-5: Riscul de a vă îmbolnăvi din cauza nutriției este mediu. Poate ar fi bine să consultați un medic.

Peste 6: Atenție! Riscul unei boli din cauza nutriției

este de această dată ridicat. Trebuie neapărat să consultați un medic.

ALEXANDRU TANASE ■

Schimbări de sex

Odată cu performanțele obținute în chirurgie, în regimul sovietic operațiile de schimbare a sexului puteau fi executate conform legii, numai pentru „cauza de vătămări corporale grave”. În orașul Rostov pe Don există un centru pentru astfel de operații. Într-un raport publicat în *Komsomolskaia Pravda* se menționează că în ultimii 18 ani aproximativ 100 de femei au suferit operații de schimbare a sexului în acest centru.

„Am primit permisiunea de a face aceste operații la doar unul din cinci solicitanți, a

declarat șeful centrului medical local. Doctorii psihiatri trebuie să fie siguri că aceste persoane nu suferă de tulburări mintale, nu sunt homosexuali și nu pot fi reeducați”.

Chirurgii acestui centru au dezvoltat o tehnologie care dă posibilitatea corpului să producă propriul lui hormon, deci transsexualul nu este nevoit să urmeze un tratament special după operație.

Astăzi această operație este legală, la modă, dar și extrăvagantă. În afara unei examinări psihologice, restul depinde numai de bani. (Simona Simzianu)

Fumatul la mâna a doua

Fumatul pasiv poate sensibiliza copilul la otite, poate înăbuși astmul și favoriza problemele respiratorii. Într-o măsură mult mai mare decât la copiii care trăiesc într-un mediu fără fum, a declarat un prestigios medic american. Chirurgul Jocelyn Elders a publicat un nou studiu cu privire la o campanie de convingere a părinților, profesoriilor și îngrijitorilor de copii să renunțe la țigări câtă vreme stau în preajma celor mici. Aproape nouă milioane de copii respiră regulat fum

de țigară, de obicei acasă. Peste 750.000 copii sunt expuși la fum în centrele de îngrijire (creșe, grădinițe) și 83 la sută din școli admit fumatul, precizează Elders, citată de REUTER. „Nu cred că părinții își dau seama ce probleme le cauzează copiii lor. Ei nu de ales dacă fumează sau nu dar copiii sunt victime nevinovate”. Fumatul pasiv este dăunător în special pentru copiii mici, ale căror căi respiratorii sunt mai înguste și care respiră mai repede decât adulții.

TELEMEDICINA

Datorită videoului și transmisiilor imaginilor prin telefon, un pacient poate fi consultat de la distanță.

Un bolnav poate fi examinat de medicul preferat de la mil de kilometri distanță datorită progreselor conjugate de informatică, a videoului și mijloacelor de telecomunicații. Pacientul este adus într-o cameră echipată special cu videocaptor și monitor video. Într-o sală similară este instalat medicul. Cele două încăperi, printr-un procedeu de imagini amise prin cablu, fac posibilă comunicarea rapidă. Medicul vede pacientul, îi pune întrebări, îi spune să se întoarcă de pe o parte pe alta pentru a putea fi consultat. Imaginile înregistrate și, ecografiile sunt transmise prin video.

În Franța, la spitalul Moze, lângă Saint-Agreve au fost investiți 500.000 de franci francezi pentru ca cei 2.000 de locuitori în caz de urgență să fie consultați de către specialiștii de la spitalele din Toulouse sau din Saint-Etienne. Spitalul rural din Moze (situat pe o platformă izolată din regiunea Ardeche) echipat astfel este primul în Franța. Dar în Norvegia, unde iarna regiunile întregi sunt izolate, telemecina este deja folosită. Și aceste aplicații spectaculoase ale audiovizualului în medicină ar putea fi începutul pentru alte descoperiri care acum s-ar putea crede că sunt science-fiction.

Dacă în Anglia cercetările actuale vor avea succes, chirurgii vor putea opera de la distanță. Un chirurg „executant” alături de pacient va avea un videocaptor de o parte și de alta a capului și un endoscop cuplat la un computer pentru a filma interiorul corpului pacientului marit de trei ori. Aceste imagini vor fi transmise pe loc prin satelit. Acesta va avea impresia că se află într-o sală de operație. Cu o mână echipată cu captatori senzitivi, el va putea teleghida mâna altui chirurg. Ar fi posibil ca peste 10 ani medicul să fie înlocuit de un robot.

MARIA ANTONESCU ■

Atenție la ceasul de plastic

Persoanele care poartă ceasuri cu carcase de plastic și cadrane luminescente riscă să fie expuși la radioactivitate, a relatat *The Lancet*, citat de REUTER. O echipă de cercetători austrieci a descoperit că nivelul tritiului la 108 purtători de asemenea ceasuri este de 10 ori mai ridicat decât la ne-purtători. Tritiul este folosit

ca sursă permanentă de lumină pentru cadranele ceasurilor electronice. Cel care poartă ceasuri metalice sunt în siguranță fiindcă tritiul nu penetrează metalul. Cercetătorii au sugerat că firmele producătoare ar trebui să aibă obligația de a avertiza cumpărătorii că ceasurile prezintă un risc de iradiere peste medie.

O nouă armă contra SIDA

Inginerii unguri au dezvoltat o seringă care cred ei că poate rivaliza cu mecanismul celui din SUA.

„Arma imunizatoare” ungară folosește laserul pentru a crea o întepătură direct în piele. Când serul existent se injectează, acesta se propulsează. Vaccinul intră în corp într-o formă pulverizată reținând foarte rapid. Cel mai important lucru pentru pacient este faptul că această injecție este foarte puțin dureroasă: în-

teputura realizată reprezintă o treime din mărimea unei întepături provocate de o seringă tradițională, iar substanța pulverizată astfel nu este dăunătoare țesutului.

Atenția doctorilor unguri a fost atrasă de faptul că această seringă nu vine în contact direct cu fluidele corpului, eliminând astfel pericolul răspândirii hepatitei și al SIDA, această calitate neavând-o seringile tradiționale. (Simona Simzianu)

Enigme neelucidate

FOCURI PE LUNĂ

• CINE a fost pe satelitul nostru acum 800 de ani? Sau CE

Intr-o seară senină de vară a anului 1178, cinci călugări din Canterbury (Anglia) stăteau și priveau cerul. Era lună nouă și coarnele lunii erau, ca de obicei, înclinate spre est. Brusc, la cornul superior a apărut o crăpătură, din care a izbucnit o flămă însoțită de o jerbă de scântei. În același timp, luna părea că se zvârcolește. Procesul s-a repetat de mai multe ori, după care luna a căpătat o culoare mai întunecată.

Această stranie relatare a fost consemnată la acea vreme de părintele Gervase de Canterbury, o sursă aflată în afara oricărei bănușeli. Dar oare la ce asistaseră cei cinci călugări?

Jack Hartung, geolog la Universitatea statului New York, afirmă că fenomenul a rămas unic, deoarece încă, până din 1178 nici un astfel de fapt n-a mai fost relatat.

Dintre diferitele ipoteze formulate, cea mai plauzibilă pare aceea conform căreia cei cinci călugări au fost martorii căderii unui meteorit pe Lună. Această cădere s-ar părea că ar fi provocat craterul gigant cunoscut azi sub numele de Giordano Bruno. Poziția acestui crater corespunde cu locul unde cei cinci călugări au observat flama. De asemenea vârsta craterului este de circa 800 de ani.

Oamenii de știință susțin că impactul cu un meteorit

ar fi putut provoca acele oscilații ale Lunii, descrise de călugări ca fiind asemănătoare unor zvârcoliri.

În sprijinul acestei ipoteze vin și rezultatele obținute de astronomii americani de la Observatory of Texas. În urma cercetărilor, s-a constatat că și acum, la peste 800 de ani de la impact, Luna mai prezintă mici oscilații, sesizabile cu ajutorul laserului, fapt confirmat ulterior și de astronomii francezi și germani.

ALEXANDRU TÂNASE ■

Spiritism neobișnuit

Fantomele fură, fac cadouri și inventează aparate

Pe Creven Hill Street, la câteva sute de metri distanță de Kensington Garden, unul din marile parcuri ale Londrei, se află o casă unde au loc săptămânal sedințe de spiritism. Era trecut de ora zece seara. În jurul mesei trei persoane îl cheamă pe Whitey, spirit conducător și un fel de protector al casei. După ce cel cheamat răspunde la mai multe întrebări puse de cei prezenți, se făcu o mică pauză, iar la palida lumină a camerei, gazda, pe nume Salie Laner, servi pe invitați cu câte o cafea. Unul dintre cei prezenți, William Jeffries, în timp ce își sorbea cafeaua, spuse fără nici o intenție, mai mult în glumă: acum ar fi bună o țigară. La câteva secunde pe masă căzu, în dreptul său, o țigară aprinsă. Toată lumea a rămas surprinsă. Prima întrebare adresată lui Whitey a fost „de unde ai luat țigara?”. Răspunsul a venit prompt: „De la unul de pe stradă,

care cred că o caută și acum”.

La o altă sedință de spiritism, creionului ținut în mână de mediul Sloam și care servea la așternerea pe hârtie a răspunsurilor spiritului, i se rupe vârful, așa că devenea imposibilă chemarea spiritelor în continuare. Unul dintre cei prezenți, Joseph Stapleton, făcu o glumă spunând „ca să continuăm ar trebui ca spiritul să ne facă rost de ceva pentru scris”. Deodată în semi-obscuritatea încăperii se auzi o lovitură pe masă. Se aprinse lumina. Pe masă se afla un stilou, de care era încă atârnată o etichetă cu un număr de ordine.

Cei prezenți au rămas stupefiați, iar Stapleton, cel cu gluma, sări în sus. Stiloul îi aparținea. Îi dăduse acum două zile la reparat. A doua zi când s-a dus la micul atelier unde depusese stiloul, proprietarul era disperat, căci unealta de scris dispăruse în mod inexplicabil. Staple-

ton a evitat însă să dea explicații, renunțând la stilou, pe care de fapt îl avea în buzunar.

O întâmplare tot atât de ciudată s-a petrecut la Paris pe Boulevard MacDonald, în apropiere de Porte de la Chapelle. Într-o seară de toamnă târzie patru persoane făceau spiritism. Printre cei prezenți se afla și inginerul Pierre Sylvain, care de multă vreme lucra la o invenție ce nu o putea duce până la capăt. Era ceva ce nu putea să dibuiască, deși toate calculele făcute erau corecte. Printre spiritele chemate a fost și cel al tatălui inginerului, decedat cu cinci ani în urmă. În timpul sedinței spiritul și-a lămurit fiul, indicând unde trebuie să se conecteze pentru ca aparatul inventat să funcționeze normal. A doua zi Pierre a aplicat sfaturile primite de la tatăl său și invenția a putut fi realizată.

AUREL DIANU ■

Evul Mediu de lângă noi

Nodul blestemat

Intregul Ev Mediu a fost îngrozit de existența „nodului blestemat”, o superstiție moștenită din antichitate. Unele din procesele ce au loc azi, în diverse țări europene, demonstrează că „nodul” acționează și în prezent, cu consecințele lui nefaste.

În orașul Ostrowiec din nord-estul Poloniei, un muncitor metalurgist Noweck Psowski, se însurase de doi ani, dar nu avea copii, deși îi dorea foarte mult. Într-o zi a aflat că vecinul lui, chiar în ziua nunții, a bătut un cui ruginit de coșciug pe drumul ce ducea de la locuința la biserică: „A fost suficient să calc peste acest cui vrăjit, pentru a fi blestemat”, a declarat Noweck la proces. Ca urmare, pentru a scăpa de consecințele „nodului blestemat”, într-o seară... și-a ucis vecinul cu lovituri de cuțit!

În cătunele din Bavaria de Nord nimeni nu se căsătorește înainte de a fi uns cu grăsime de lup, rama de lemn de la usa camerei în care urmează să-și petreacă mirii noaptea nunții și în special poarta principală a locuinței. În sudul Calabriei și azi există obiceiul ca în ziua nunții să se întoarcă pe dos două cămăși de noapte, iar în cele patru colțuri ale patului să se prindă ace de siguranță. Pentru a scăpa de vrăjă se mai fac trei noduri pe o frânghie unsă cu grăsime de lup, pronunțându-se formula „Ribai, Nobai, Zanarbi”. În timp ce preotul dă binecuvântarea mirilor. La Neapole, sub sulul așezat la capătul patului nup-

țial se strecoară o sită mică, atribuindu-i-se acestui obiect puterea de a îndepărta efectele mult temutului blestem al „legăturii magice”, care provoacă teroare noliilor căsătorii. Unii italieni vârstnici au botezat această vrăjă „nodul blestemat”, nod ce împiedică consumarea actului sacru al căsniciei. Mario Vittorio, napolitan, observând că sora lui, o văduvă de 30 de ani, nu a respectat ritualul nupțial referitor la înlăturarea blestemului datorat „nodului” și fiindu-i teamă că în căsnicie va avea parte de nenorociri, a luat-o la bătaie. Când în pumni, când în palme, sora s-a împiedicat și a căzut, lovindu-se la cap. După câteva ore era moartă. Desigur că în fiecare caz intervenția oamenilor legii a fost promptă, iar cei vinovați de crime, datorită superstiției, au fost arestați și condamnați. Cu toate că în aceste cazuri criminalii au cerut clementă, afirmând că sunt nevinovați și ca urmare nu pot fi condamnați, deoarece sunt o victimă a „nodului blestemat”. Judecătorii nu au fost impresionați și i-au condamnat pe măsura faptelor comise.

AUREL DIANU ■

Marte va fi explorată cu un vehicul condus prin telecomandă

Specialiștii NASA preconizează ca suprafața lui Marte să fie pentru prima oară cercetată cu ajutorul unui vehicul condus prin telecomandă de pe Pământ.

Problema este că o astfel de misiune ar costa miliarde de dolari. Cu toate acestea, Jet Propulsion Laboratory a construit modelele unor astfel de autovehicule la scara de 1:8. Machetele au fost botezate Rocky și măsoară 60 de cm lungime.

Vehiculele vor fi transportate la bordul unei capsule. Funcționarea va fi pe bază de baterii solare, depășirea făcându-se pe roți (în număr de șase). La bord va avea 2 camere TV și 5 dispozitive cu laser pentru depistarea obstacolelor.

Va putea urca pante de 30 grade, pe teren nisipos. De asemenea va mai fi dotat cu un spectrometru capabil să determine compoziția chimică a rocilor de suprafață.

În funcție de adâncimea la care roțile se afundă, se va determina densitatea terenului, iar blocând 5 roți și învârtind-o pe cea de a 6-a, se va afla duritatea solului.

Vehiculul va fi condus de pe Pământ prin semnale radio, acestea străbătând distanța Pământ - Marte într-un interval de la 8 la 43 de minute, în funcție de poziția planetelor. Viteza robotului va fi de 1 m/minut, iar raza de acțiune de circa 10 m de la capsulă.

ALEXANDRU TÂNASE ■

Sexul

mostru

cel de toate zilele

Un preot italian plătește 7500 de dolari pentru telefoane „erotice”

Preotul italian Dino Issini, din Roma, nu-i venea să-și creadă ochilor atunci când a văzut sumele enorme înscrise pe notele de plată pentru abonamentul său telefonic, cifrate la peste două milioane de lire (echivalentul a peste 7500 de dolari). Întrebând la poștă, el a aflat că toate convorbirile scumpe fuseseră făcute din biroul său personal, iar cele mai multe avuseseră ca destinație un post telefonic care asigură întâlniri erotice cu diverse dame de companie.

În momentul în care compania locală de telefoane l-a oferit parohului și lista cu orele și perioada convorbirilor, el și-a dat seama că autorul acestor convorbiri strănii nu era altul decât un tânăr handicapat care avea în grădina biroului părintelui. În lipsa acestuia, băiatul, puțin oligofren, avea lungi convorbiri cu prostituate de lux de la numărul telefonic respectiv.

Datorită condițiilor

vitrege de trai,

Prostituatele australiene pot în orice intr-o grevă generală

Sindicatul neoficial al prostituatele australiene a anunțat recent că este pe cale de a declanșa o grevă la nivel național, în cazul în care condițiile lor de muncă și viață nu vor fi îmbunătățite sensibil.

Principalul motiv care stă la baza acestei manifestări inedită este faptul că, în ciuda deprecierii lente a cotației dolarului australian, tarifele amorului plătit nu au fost deloc modificate în ultimii 15 ani.

Doamna Edwina Bain, președinta acestei „centrale” sindicale, a declarat că are în subordine 45 de mii de femei care au drept profesie declarată cea de prostituată. Totuși, ea se teme că încercarea sa nu va avea sorti de izbândă, datorită faptului că „membrele de sindicat nu acțiunează organizat și sunt răspândite pe tot teritoriul țării”.

Prizonierii acuză

Un grup de deținuți au primit în-cuviințarea să dea în judecată guvernul statului australian New South Wales pentru că a refuzat să le furnizeze prezervative în timp ce se află la închisoare. Un tribunal a acordat marș acest drept celor 52 de deținuți care consideră că politica „fără prezervative” este nerăzonoabilă și reprezintă un exercițiu impropriu al puterii. Judecătorul Alan Abadee de la Curtea Supremă din New South Wales a garantat și anonimului prizonierilor care vor depune mărturie, precizează REUTER.

„Trupul meu scoate femeile din minți!”

Așa declară Horst Günter Koersch, considerat cel mai puternic bărbat din Germania

Yehudi Menuhin premiat

Bătrânul Yehudi Menuhin, cunoscut bine românilor din mai multe venituri în noi și din împrejurarea că a fost elevul lui George Enescu, a obținut de-a lungul prodigioasei sale cariere numeroase premii, distincții și titluri. Printre ultimele: în iunie 1993 regina Angliei l-a acordat titlul de „Lord”, iar în decembrie al aceluiași an a primit premiul „Poharul Dreptății”, din partea cetățenilor orașului german Kassel. După cum citim în revista „Deutschland”, acest premiu, instituit în 1991 și răsplătind deschiderea către universalitate, a mai fost acordat până acum fizicianului Carl-Friedrich von Weizsäcker, fratele actualului președinte german, și fostului ministru de externe Hans-Dietrich Genscher.

Coreencele

și... simbolurile purității

Femelele coreene preferă cel mai mult pe lumie copiii, șerpii, broștele și pisicile.

Aceasta este concluzia unei anchete realizate în rândurile a peste 1.000 de femei de către o întreprindere de produse cosmetice. Din analiza răspunsurilor anchetate, reiese că femeile consideră copiii drept ființele cele mai pure din lume, urmate apoi, ca grad de puritate, de apă și de către reprezentantele sexului slab.

În regnul animal, pisicile sunt considerate drept cele mai curate animale, urmate de șerpi și de broștele verzi.

Lucrurile cele mai imputite cu putință sunt, tot după părerea lor, bărbații, părul uman, mopsii, cafeaua neagră și banii.

Bucătărie solară în Peru

Ce veți obține dacă aveți la dispoziție un sistem de pedale și lanț de bicicletă, o farfurie parabolică, cu o suprafață de opt metri pătrați și cel puțin 320 de zile însorite pe an? Prima bucătărie solară din Peru — acesta este răspunsul corect.

În orașul Pacasmayo, de pe coasta nordică din Peru, a fost pusă recent în funcțiune această instalație inedită. Orașul, aflat în apropierea deșertului care mărginește coasta oceanică a țării, dispune anual de minimum 320 de zile senine, fiind unul dintre cele mai însorite locuri de pe Pământ.

Bucătăria propriu-zisă, care conține atât o sobă, cât și un cup-tor, a fost proiectată de fizicianul austriac Wolfgang Scheffler și realizată de inginerul elvețian Jean Claude Puffer.

Sistemul de lucru este simplu: farfuria este, de fapt, o oglindă care servește la concentrarea razelor solare pe o suprafață de aproape 36 de cm pătrați, fiind generată astfel o energie cuorinsă între 1.000 și 1.500 de wați. Sistemul de pedale-lanț permite rotirea după soare a oglinzii. Materialele din care a fost fabricată această bucătărie nu au costat decât 800 de dolari, iar inventatorii ei doresc să o comercializeze și în alte țări ibero-americane, dacă sistemul se va bucura de aprecierea publicului.

MARIN PARVU

După ce a mâncat
un purcel de lapte
de 12 kg.

Un argentinian
a decedat!
El cântărea 300 de kg.

Alfredo Rosales, un cetățean din localitatea argentiniană La Plata considerat drept unul dintre cei mai grași oameni din lume — cântărea peste 300 de kg — a decedat la un spital din localitatea sa, ca urmare a unei crize provocate de faptul că mânca singur un purcel de lapte în greutate de 12 kg.

Medicii spitalului nu au putut face nimic pentru a rezolva problemele respiratorii și cardiace de care acesta suferea.

Au fost necesari opt pompieri solizi pentru a-l transporta pe pacient la spital. El a decedat după o săptămână de chinuri, pe un pat special, înfățișat cu drugi din oțel, care să facă față enormei sale mase.

Pentru că avea
14 pasageri
în autoturism,

O americană a fost
acuzată de „conducere
fără vizibilitate”!

Conducătoarea unui autoturism Ford Escort în care se aflau 14 pasageri, doi câini și două pisici, a fost acuzată de către un tribun al statului american Iowa de „conducere fără vizibilitate”, ea fiind autotura unui accidentat soldat, din fericire, fără victime.

Mașina sa s-a răsturnat cu totul după ce a derapat la o curbă pe

asfaltul umed. Trei dintre cei 12 copii care se aflau la bord au fost ușor răniți.

Potrivit datelor agențiilor de poliție care au constatat accidentul, șase persoane stăteau în față și restul în spate. În procesul-verbal nu se spune însă nimic unde se aflau așezate cele patru animale, care au contribuit din plin la starea nervoasă a conducătoarei auto!

Forcepsul găsit
în cenușa moartei!

În Thailanda, familia unei bătrâne decedate în urma unei intervenții chirurgicale nereușite, a descoperit cauza morții acesteia în cenușa livrată de către crematoriul unde fusese înmormântată, un forceps!

Bătrâna murise la numai câteva ore după ce fusese operată de apendicită într-un spital din Bangkok, deoarece se declanșase o gravă criză de septicemie. La cererea membrilor familiei sale, decedata fusese dusă la crematoriu și înmormântată, iar când cenușa a fost livrată familiei, rudele au descoperit cu stupeoare că în urnă se găsea un forceps care prezenta evidente semne de ardere.

Familia a dat în judecată conducerea spitalului, cerând importante despăgubiri materiale.

Inchisoare
pentru o carte pierdută

Pentru că a pierdut o carte și nu a adus la termen alte două, un abonat al bibliotecii municipale din Montreal a fost condamnat de către un juriu la două săptămâni închisoare.

Maxim Poirier, student, în vârstă de 35 de ani, a constatat la un moment dat, după depășirea termenului de restituire a cărții, că nu mai găsește deloc volumul cu pricina. Nedispunând de mijloacele materiale pentru a plăti amenzile pentru pierdere și întârziere în restituirea volumelor (circa 700 de dolari) și refuzând să efectueze cele 60 de zile de muncă pentru comunitate la care fusese obligat, Maxim Poirier a fost trimis în fața Curții Municipale de Justiție, care l-a condamnat la 14 zile de închisoare.

Nemulțumit de verdict, acesta a făcut recurs, găsind între timp faimoasa carte de la care l se trăgeau toate nenorocirile. Aceasta fusese înapoiată bibliotecii de către un prieten al său, cărui l-o oferise și care a considerat că nu mai era necesar să îl anunțe că returnează el volumul buclucos.

Un hoț neobișnuit

Un cetățean din orașul american St. Paul (statul Minnesota), descris de cei din anturajul său ca fiind un pasionat cititor de cărți, a fost arestat de poliție pentru, furtul a 30.000 de cărți aparținând unei biblioteci publice. Cea mai mare parte a cărților au fost găsite de către poliști acasă în casă, mașină și în două seifuri de închiriat de la autogara orașului.

Gerald Lapre, în vârstă de 46 de ani, urmează să fie trimis în ju-

De ce franțuzaicele au asemenea siluete?

Invidioase pe siluetele franțuzaicelor, americancele au solicitat o investigație serioasă prestigioasă: School of Medicine din Boston.

Iată câteva din concluziile la care au ajuns medicii americani în urma studiului efectuat:

- Principalele două mese ale zilei să fie luate până la ora 14,00. Mesele să fie luate de preferință în compania cuiva.
- O masă să fie compusă din porții mici.
- Mâncărurile consumate să fie variate și să conțină cât mai multe zarzavaturi proaspete.
- Să nu se mănânce în grabă sau în timp ce este urmărit programul TV.
- Masa să se încheie cu desert constând din fructe proaspete.

TANASE ALEXANDRU ■

decată pentru furt și deținere de obiecte furate. Potrivit informațiilor furnizate de poliție, individul obișnuia să fure cărțile ascunzându-le în sacose de hârtie sau să le imprumute pe baza unor cartele de identitate falsificate.

Volumele, care acoperă o tematică extrem de largă, începând cu mitologia greacă și romană și terminând cu manuale de limbaje de programare, au fost evaluate la 600.000 de dolari.

Paralitic și alcoolice

Un fost tâmplar de coșluge din Londra, imobilizat într-un scaun cu rotile, a fost acuzat de către poliție că și-a condus beat „mijlocul de locomotivă” și obligat să plătească o amendă de 30 de lire sterline.

Fred Wood, în vârstă de 64 de ani, tâmplar pensionar, a fost de două ori prins până acum conducându-și căruciorul cu motor electric în timp ce alcoolemia sa depășea de trei ori valoarea normală.

Potrivit legilor britanice, Wood este considerat conducător de „mijloc de locomotivă”, chiar dacă viteza sa maximă nu depășește cinci km pe oră și nu a avut nevoie niciodată de carnet de conducere pentru căruciorul său.

Balegă la pachet

O fată de fermier pe nume Jane Down a căzut pe gânduri văzând că băleagă de vacă zace nefolosită la ferma tatălui ei din Somerset (sud-vestul Angliei). Anul trecut ea a decis că din acest prețios material se pot acoate bani și a înființat serviciul Muck-O-Gram, care oferă îndrăgostiților perversi un cadou original pentru St. Valentine — băleagă calitatea întâi ambalată ca de ocazie și conținând mesaje dragăstoase. „Am fost surprinsă cât de bine a mers afacerea”, a declarat inventiva Down, în vârstă de 32 de ani. „De Crăciun se vinde cel mai bine, dar este un cadou popular și pentru aniversări. Abia aștept să văd cum va fi de St. Valentine (Ziua îndrăgostiților). Mi-ar plăcea să primesc un sac de balegă de la un admirator — ar demonstra că mă înțelege perfect și că știe în ce constă iubirea vieții mele”, a comentat ea. Down, care și-a botezat întreprinderea Doamna Balegă, furnizează îngădămintă naturală grădinarilor din tot Regatul britanic, li învață cum să-l folosească și a scris și o carte pe această temă.

Hoții au fost șocați

O bandă de hoți care au pătruns într-o oțelărie au rămas șocați când au încercat să taie un cablu de cupru de înaltă tensiune. Poliția din Sheffield a fost chemată să constate faptele după ce muncitorii l-au găsit pe cel patru bărbați cu fețele înnegrite făcându-se buimăci prin fabrică. Unul a fost reținut în spital pentru a fi tratat de arsuri extinse. El fusese prăjit și aruncat în aer de cel 11.000 volți care treceau prin cablu. Toți patru au fost puși sub acuzare pentru tentativă de furt.

(LA MINE SĂ NU MAI VII
CU NOTA 4

...OPT NU ÎNSEAMNĂ ZECE!)

LASĂ-LE DRACU' DE NOTE...
DE CE N-AI ADUS ALOCATIA
DE TREI LUNI DE ZILE?!

Din București, în vizită la revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă“

Țiriac rupe tăcerea

• Cu un capital de 133 milioane de mărci, fostul tenisman român se află în topul celor mai bogați oameni din lume

După o lungă perioadă de liniște aparentă între campionul german Boris Becker și managerul român Ion Țiriac, redactorii cunoscutei reviste germane Bunte au reușit să-l convingă pe fostul jucător român de tenis să facă publice anumite confidențe privind relațiile personale și de afaceri cu fostul său elev. Sub titlul *Ultimul meu cuvânt cu Boris*, Țiriac se des-tăinuie, în fine, despre prietenii lui, despre pierderile financiare și despre notele de plată care continuă să fie în discuție între cei doi actuali parteneri de afaceri.

Un alt subiect interesant în acest articol se referă la doamna Becker Barbara Felts, dar fără discuție că în prim-plan opinia publică din Ger-

gă de experți în materie, relația între cei doi nu se reduce decât la încasări și plăți, deci numai la domeniul managerial. În rest, fiecare ocupându-se de problemele sale. Se pare că un rol important în divorțul Becker — Țiriac l-a jucat și Barbara Felts. De altfel Țiriac răspunde în felul următor la întrebările redactorului german cu privire la influența doamnei Becker: „De-acum tu vei face ceea ce crezi tu că este bine”. Iar Becker a decis, ca acțiune prioritară, viața de familie în detrimentul tenisului și, sigur că, cine îl cunoaște pe Ion își dă seama sau va înțelege de ce el nu s-a amestecat în viața personală a campionului german.

O altă chestiune interesantă

Becker, fiind estimată la circa 100 milioane de mărci — aceste staruri pierd simțul realității, ceea ce reprezintă — fără discuție — o mare problemă socială. Exact acesta pare a fi cazul lui Becker, care s-a separat de impresarul sau de clanul lui Ion Țiriac alegându-și un manager sau un partener — cum îl numește el — în persoana avocatului münchenez Dr. Axel Mayer Wülden.

Întrebat de redactorul german despre valoarea sau capacitatea profesională a avocatului german, Țiriac a răspuns că nu este de calibrul său — este un om care vine din afara sportului și care nu poate atinge cota lui pentru că nu a trăit ceea ce a trăit el în 30 de ani în tenisul profesionist.

Un capitol foarte interesant în acest articol se referă la averea lui Ion Țiriac. Pentru a fi în lumea mare sau a concura cu oamenii bogați, Țiriac și-a prezentat cartea de vizită, cu tot ceea ce posedă el. Și aici, câteva exemple: circa 20 de automobile de lux — Ferrari și Mercedes plus un Bentley, toate în valoare de circa 3 milioane mărci; imobile cu birouri și centre de tenis în lume, în valoare de circa 25 milioane mărci; firme la Amsterdam, New York, Londra și Monte Carlo, a căror cifră de afaceri se ridică la 80 milioane mărci. Profitul elevilor săi Anke Huber și Goran Ivanisevic se ridică la circa 5 milioane mărci, iar câștigul total din turneele de la Essen, Stuttgart, Roma, Kitzbühel și funcția de consilier al federației germane se ridică la circa 10 milioane. În total, capitalul lui Țiriac este estimat la circa 133 milioane de mărci, o sumă care — desigur — îl situează printre oamenii bogați din lume, pe fondul unei valori manageriale indiscutabile.

O declarație inedită a lui Țiriac față de Becker a fost aceea că el nu s-a considerat ca un prieten, ci ca un partener. Boris fiind angajatul firmei TIVI (Țiriac — Villas) și, așa cum se întâmplă în lumea afacerilor, managerii se concentrează asupra destinelor lor lăsând la o parte emoții, elementul subiectiv ș.a.m.d.

Dar amănunte despre relațiile și parteneriatul financiar dintre Becker și Țiriac veți afla în corespondența următoare, în care voi comenta sponsorii, relațiile de afaceri din lumea germană precum și investițiile lui Țiriac în cariera sportivă a lui Boris Becker.

Boris Becker sau echilibristica între rigorile profesionalismului, afaceri și viața de familie

mania și din România este interesată de viața de relații de afaceri dintre Țiriac și Becker aflate la un moment dat înaintea unui proces cu toate că, după rigorile occidentale, românul posedă un contract până la 31 decembrie 1995. Și cum această înțelegere scrisă s-a parafat de o serie între-

este descrisă de Țiriac în legătură cu viața marilor vedete, inclusiv din sport, care atunci când câștigă foarte mulți bani — averea lui

Amestecate

• Alegerile pentru noua conducere a APS nu au fost deloc terne. Au mai căzut unii, au mai venit alții, dar în criză de efectiv la numirea noului secretar a intervenit bombă: cineva s-a autoproșat și după lehamiteala a multor ore de așteptare, uite că a fost acceptat.

• Iai trece o larnă și cu baschetul nostru masculin e greu, greu de tot să tești din nămeții submediocrității. Semnificativ e faptul că un jucător trecut de 40 de ani face față și nu oricum, ci la cel

mai înalt nivel pentru ei și pentru scundul nostru baschet, face față, spunem jucătorilor de primă ligă.

• Și asta pe când Francisc Moser, și el un matusalemic în ale sportului, încearcă de zor să bată recordul orei. În timp ce la noi, din păcate, nici biciclete competitive nu avem. Ce să mai vorbim de ci-liști? Bate vântul, frunza sună și plutonul greu se adună.

• După ce ne-am arătat generoși în a acorda șanse mari echipei noastre repre-

zentative la Campionatul Mondial de fotbal din America, se observă în ultima vreme o cântărire mult mai farmaceutică a șanselor altor noștri. Plusează unii la sponsorizări, dau alții înapoi ca răci împiedicându-se poate de jaloanele celor trei puncte puse în joc la victorie în grupele de la CM.

• Mai tacit, mai subteran se anunță schimbări majore la Dinamo. Nu știu dacă se vor fi produs la apariția acestor rânduri, dar e vorba de ungerea lui Marcel Popescu președinte al întregului club și trecerea în rezervă a lui Vasile Ianul, doar vicepreședinte cu problemele de fotbal.

FOTBALUL ITALIAN ÎN JUSTIȚIE

Cele mai cunoscute cluburi de fotbal italiene, printre care AC Torino, AC Milan și Juventus Torino, fac, de mai multă vreme, obiectul unei atenții deosebite din partea justiției italiene, care le examinează „la bani mărunți” conturile, pentru a descoperi eventuale neregularități.

Au fost, deja, declanșate urmăriți judiciare împotriva unor conducători de cluburi, ultimul fiind Adriano Galliani, vicepreședinte al lui AC Milan, campioana Italiei, parchetul din Torino acuzându-l de falsificarea bilanțului, fals în acte și fraudă fiscală. Practic, Galliani a folosit „bani negri” cu ocazia cumpărării de la Torino, în iulie 1992, a atacantului Gianluigi Lentini pentru suma de 18 miliarde de lire (peste 10 milioane de dolari). În cel privește pe patronul lui AC Milan, Silvio Berlusconi, „tarul” televiziunii private peninsulare, acesta a arătat că „Galliani mi-a dat toate garanțiile în legătură cu corectitudinea contractului”. Adică, în termeni clari, el nu este implicat și, evident, vicepreședintele a fost sacrificat.

Originea acestui scandal, denumit „Piedi puliti” (picloare curate), prin analogie cu „Mani pulite” (mâini curate), acțiunea judiciară de amploare privind corupția din viața politică, a stat într-o plângere a unuia dintre acționarii lui AC Torino, care s-a arătat în total dezacord cu metodele de lucru ale conducătorilor clubului. În prezent se află sub acuzație deputatul socialist Gian Mauro Borsano, 47 de ani, fost președinte al lui Torino, pentru falsificarea bilanțului, a unor facturi prin care erau „achiziționați” jucători pur și simplu inexistenți, fostul director general Luciano Moggi și succesorul acestuia Roberto Geovani. Dar există și iregularități legate de jucători reali, precum Dino Baggio, belgianul Enzo Scifo și columbianul Carlos Aguilera. În fapt, apreciază presa italiană, scandalul este de-abia la început, procurorii încercând să se descurce în hățișul de documente contabile, pe care le-au ridicat de la sedile cluburilor din Genova, Veneția, Cosenza și Roma încă din luna octombrie a anului trecut.

TEODORA OPREA ■

Destinul s-a grăbit

La acest sfârșit de mileniu devine tot mai evident că lupta sportivă este nu numai o întrecere cu adversarul, cu centimetrit, gramele, secunde. Gloria atât de mult râvnită, însă arareori obținută și doar de către cei aleși, necesită mari sacrificii și privațiuni. Câteodată, chiar jertfa supremă. Așa cum, recent, lumea schiului mondial a fost îndoliată.

De sâmbătă, 29 ianuarie, schioara austriacă Ulrike Maier (născută la 22 octombrie 1967) a intrat în legendă. Dublă campioană mondială la super-urias (în 1989 și 1991), Ulrike se afla și în acest sezon în prim-planul atenției, ocupând locul 4 în clasamentul general al Cupei Mondiale. Dar proba de coborâre din concursul de la Garmisch-Partenkirchen avea să fie ultima sa prezență înainte de a trece în ne-ființă. Dealtfel, proiectele sale vizau ca înainte de participarea la Jocurile Olimpice de la Lillehammer, acesta să fie ultimul său sezon oficial. Și a fost ultimul...

În luna septembrie dorea să se căsătorească cu Hubert Schweighofer, tatăl micuței Melanie, în vârstă de 4 ani. Acum, în loc de altar, logodnicul a condus-o la mormânt...

Să fi avut Ulrike o premoniție? Ea, atât de obișnuită cu viteza și riscurile, a criticat (înainte de concurs!) starea pistei de la Garmisch:

„Traseul este înghețat. Trebuie să se facă ceva pentru că, altfel, este foarte periculos... Unele părți ale traseului sunt prea înghețate, în timp ce pe altele se poate schia foarte bine”. Criticile ei nu fost luate în considerare, organizatorii aducând unele îmbunătățiri traseului pistei. Și totuși, nenorocirea s-a produs. Pe o porțiune a traseului lipsită de pericolozitate...

De-acum Circul Alb e mai sărac, a pierdut o mare campioană. Fie-l țărâna ușoară ca fulgul de nea!

JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ (12-27 februarie 1994)

Competițiile sportive vor fi găzduite de șase localități:
LILLEHAMMER - hochei, schi alpin (dans pe schiuri),
 sărituri cu schiurile, combinata nordică, schi fond și biatlon
HAMAR (situat la 58 km de Lillehammer și la 128 km de Oslo) - patinaj artistic, patinaj viteză și short track
GJØVIK (46 km de Lillehammer și 126 km de Oslo) - hochei
HUNDERFOSSEN (35 km de Lillehammer) - bob și sanie
KVITFJELL (35 km de Lillehammer) - schi alpin
HAFJELL (15 km de Lillehammer) - schi alpin.

PROGRAMUL COMPETIȚIILOR

Sâmbătă, 12 februarie

— ora 16,00 (GMT): Festivitatea de deschidere, la Lillehammer Olympic Park
 — orele 16,30 și 21,00: hochei, la Hakon Hall din Lillehammer
 — ora 18,30: hochei, la Gjovik Olympic Cavern Hall din Gjovik

Duminică, 13 februarie

— ora 10,00: proba masculină de sanie (o persoană)
 — ora 10,00: schi fond, proba feminină de 15 km
 — ora 11,00: schi alpin,

proba masculină de coborâre, la Kvitfjell

— ora 13,00: patinaj viteză, proba masculină de 5000 m
 — orele 15,00 și 20,00: hochei la Lillehammer
 — ora 17,30: hochei la Gjovik
 — ora 20,00: patinaj artistic, programul tehnic la perechi

Luni, 14 februarie

— ora 10,00: proba masculină de sanie (o persoană)
 — ora 10,30: schi fond, proba masculină de 30 km

— ora 11,00: proba masculină de coborâre combinată
 — orele 15,00 și 20,00: hochei la Lillehammer
 — ora 17,30: hochei la Gjovik
 — ora 14,00: patinaj viteză, proba masculină de 500 m

Mărti, 15 februarie

— ora 10,00: proba feminină de sanie (o persoană)
 — ora 10,30: schi fond, proba feminină de 5 km
 — ora 11,00: proba feminină de slalom uriaș
 — ora 12,30: dans cu schiurile (eliminările la categoria Moguls, masculin și feminin)
 — orele 15,00 și 20,00: hochei la Lillehammer
 — ora 17,30: hochei la Gjovik
 — ora 20,00: patinaj artistic, programul liber la perechi

Miercuri, 16 februarie

— ora 10,00: proba feminină de sanie (o persoană)
 — ora 12,30: dans cu schiurile (finala la categoria Moguls)
 — ora 14,00: patinaj viteză, proba masculină de 1500 m
 — orele 15,00 și 20,00: hochei la Lillehammer
 — ora 17,30: hochei la Gjovik.

(continuare în numerele următoare)

Tot felul de opreliști

Comitetul de Organizare al J.O. de Iarnă a dat publicității o listă cu articole și bunuri ce sunt interzise spre a fi introduse în Norvegia pe timpul desfășurării competițiilor sportive. Este vorba, în afară de stupefiante (care, prin definiție, sunt interzise), și de medicamente, care, prin excepție, sunt totuși admise, dar numai în cantități mici, precum și arme, muniții și artificii care sunt sub embargo total. Sub aceeași interdicție sunt ouăle, cartofii, laptele praf, dacă sunt importate din alte țări decât Danemarca, Finlanda, Suedia. De asemenea, se interzice introducerea în Norvegia, pe aceeași perioadă, a mamiferelor, păsărilor și animalelor exotice, precum și a unor plante sau părți de plante destinate cultivării.

pentru întreținerea flăcării olimpice, la fiecare loc de desfășurare a probelor. De pildă, replici ale flăcării olimpice (format mai mic) vor exista și la Hamar (unde se vor desfășura toate probele de patinaj) și la Gjovik (unde se vor disputa meciurile de hochei în sala-pestera Gjovik). Aceste replici au un buget de aproximativ un milion de coroane norvegiene fiecare, la care se suplimentează 800.000 coroane provenite din contribuții locale și colecte, sume ce vor acoperi întreținerea lor pe toată durata celor 16 zile de întreceri.

Colecte pentru flacăra olimpică

Autoritățile locale și municipale au propus organizarea unor colecte care să contribuie la bugetul alocat de Comitetul de Organizare al J.O.

Corabia vikingilor — o atracție „magnetică”

Prin uimitoarea sa arhitectură, corabia vikingilor a

devenit, pentru turiști, una din cele mai mari atracții ale Norvegiei. Un exemplar a fost expus și în sala olimpică din Hamar, reușind să atragă 100.000 de turiști în anul 1993.

Se preconizează că în toate locurile unde se vor desfășura J.O. turiștii să beneficieze de ghizi ce îi vor însoți în tururile de vizitare a regiunilor respective, dându-le explicații în șase limbi de circulație internațională.

O NUNTĂ CA-N POVEȘTI

Celebrul golgheter din naționala Germaniei, **LOTMAR MATTHÄUS**, s-a hotărât să pună capăt burlăciei. Căsătoria a avut loc în localitatea elvețiană Crans Montana, în inima munților. Fericita mireasă, pe numele cel mic Lolita, a spus „da” îmbrăcată într-o rochie stil „Ana Karenina”. A urmat o nuntă ca-n povești în saloanele din Grand-hotel du Golf care a durat până la 5 dimineața. Potrivit tradiției, mirele a trecut pragul casei cu mireasa în brațe.

Emoții mari!

Doamne, ce ne-am mai distrat. Nu direct, că n-am avut acces — dintr-un exces de jertă de vorbă rea, neamprăstie al unor „führer” din FRF — la Adunarea Generală a fotbalului. Federația continuând să facă selecția ziaristilor pe simpatii personale, de parcă ne invită la vreun botez. Dar am văzut ecourile din ziarele „admise”, poanta anului, deși nu suntem decât în ianuarie, apărând într-un colid de specialitate. Noul-fost-actual președinte al FRF (executiv, că avem și de onoare), dl Mircea Sandu, zice cu gura lui: „Am avut emoții mai mari decât în 1990!”. Chiar din titlu. Prima dată, ne-am luat de griji, dacă murea bietul om de inimă în fața dilemei cu alegerea în funcția de președinte? Păi, e de ceea ce ai în față atâtea priviri ostile, contracandidați unul și unul, fiare cu chip uman, care ațentează la scăderea tău? Apoi, intrând, cum spuneam, „în text”, ale relatărilor ședinței, adică, am văzut că dl Mircea Sandu a candidat singur și a avut o unanimitate pe care o visează și acum, noaptea aia de s-au dus pe 26 ianuarie la Ghencea-civil, mai cu o floare, mai cu o prescură.

În loc de antrenori, contabili

Să rămânem în domeniu, că alte sporturi nu prea fac valuri. Deci, tot fotbal, tot Adunarea Generală, Constatând că în rozul-bombon al soccerului românesc s-au strecurat și oarece pete griulețe, cum ar fi ne calificarea echipelor de juniori pe la tur-

nele finale, adunarea respectivă a tăiat în carne vie, desființând posturile de antrenori federali pentru respectiva categorie. Adică, a trimis în șomaj un, de exemplu, Ion Părcălab, ca să nu mai spunem că Marcel Păulea (care, culmea, s-a calificat!) își făcuse bagajele mai demult, Ziceti și dumneavoastră, putem tocmai noi să nu salutăm intransigența? Nemaivorbind că se face și ceva economic, prea se umflase schema federală, parcă ar fi mâncat lucernă. Stii dumneavoastră, care ati mai fost cu vacile în copilarie. Ei bine, aici am cam zăbărit-o, aflând ulterior că pe postul lui Părcălab a fost angajat un contabil. Că nu erau decât vreo nouă, și au băștii mult de numărare, mai ales de când un cartonaș galben s-a făcut 10.000 lei, iar unul roșu — 25.000!

Studentească

Ce se întâmplă la Universitatea Craiova e de toată povestea. Vine un sufletist precum Gică Popescu și se oferă să-l scoată din șom, după ce, tot datorită lui, din banii luați pe transferul la Eintracht, găsiseră cei de acolo drumul, și, hop, încep contestațiile. Adică, zic supărații, cum își permite el să ne dea bani și să aibă pretenția absurdă de a mai avea și ceva de spus în legătură cu problemele clubului. Nu, neli, că, dai matale bănuțului și decidem noi, că suntem mai deștepti oricum. Și dai, și bălăcărește-l, fă-l dictator și alte vorbe de ocară. Nu rădeți, dar nouă ni se pare normal, în România, bineînțeles. Ați mai văzut 'mneavoastră fotbal profesionist cu echipe studentești, cu șefi rectori, decani și alții asemenea? Adică, credeți că Berlusconi se bagă la AC Milan, peste portarul clubului, măcar? Drept pentru care, nedrept cum îl știm, Gică Popescu și-a anunțat printr-o scrisoare deschisă hotărârea de a nu mai ajuta în nici un fel Universitatea. Ingratul!

GLASUL ROȚILOR DE TREN (3)

Iarnă, iarnă, nu vă uitați ce e afară, dar crește iarna în Giulești. Și atât de frumos crește încât cu gândul la primul meci, cu Sportul Studentesc, Viorel Hizo nici nu se gândește să fie stricată de crampoanele lui Vlăduțu, Răduțu sau Grad. Pentru că am uitat să vă spunem noi, pe lângă câțiva puștani din pepiniera proprie, — Turcu, Iosif, Constantin — de joi, cu acele în regulă, sunt al Rapidului și jucătorii amintii. Într-adevăr, mai puțin Răduțu, dar recitarea lui Paul Cazan nu va mai dura decât câteva ore. Și de n-o fi Răduțu omul care să le bage mortul în casă vecinilor din Regie în deschiderea fragmentului de retur, mare minune. A revenit Hizo la sentimente mai bune și în ceea ce privește soarta lui Georgică Vameșu și bine a făcut. Doar Gică Cârstea, până mai ieri, căpitan al unei echipe îmbătrânite în angoase caută, caută de zor, dacă nu cumva s-a oprit și el și Florin Cârstea, fratele mai mic, venit dinspre Progresul, la echipa turcită a ROCAR-ului. Fac așa de la ROCAR ce far și schimbă jucătorii de la Samsunspor ca pe câmpași. Dar, cum nu ne-a atins până acum și pe noi, e cazul să fi lăsat în pace, prea fi laudă mulți tulburai

de loznetul verzișurilor.

Rapid a început deja seria de jocuri de pregătire și verificare, toate pe alte terenuri decât cel al bătrânului Giulești. A căzut turneul din Israel, clubul rapidist nefiind de acord cu condițiile puse de organizatori, dar a rămas varianta Brescia. Fie Giulești — Mircea Lucescu a fost însoțit ore întregi ajungându-se la antamarea unui scurt turneu al trupei lui Viorel Hizo în Peninsula, cu câteva jocuri între care unul cu Brescia, programat abia la 22 februarie. Data o cam înaintată pentru vișinii, care peste numai 4 zile ar trebui să dea piept, în Giulești, cu Ioan Andone și ai lui, așa că discuții de schimbare a creștelor se mai poartă încă. Cum spunem și în alte rânduri, și așa cred că gândesc toți rapidiștii autentici, o victorie afară în primele etape ale semireturului poate schimba traiectoria unui Rapid la cârmă cu un antrenor așteptat cam de mulțor pe meleagurile de lângă Gară. Și ascultați la mine ce vă spun, s-ar putea, și bina ar fi, să revină și Marcel. Cum cere Marcel?

Pagini realizate de
POMPILIU L. DUMITRESCU

Între cele două desene sunt reale mici diferențe

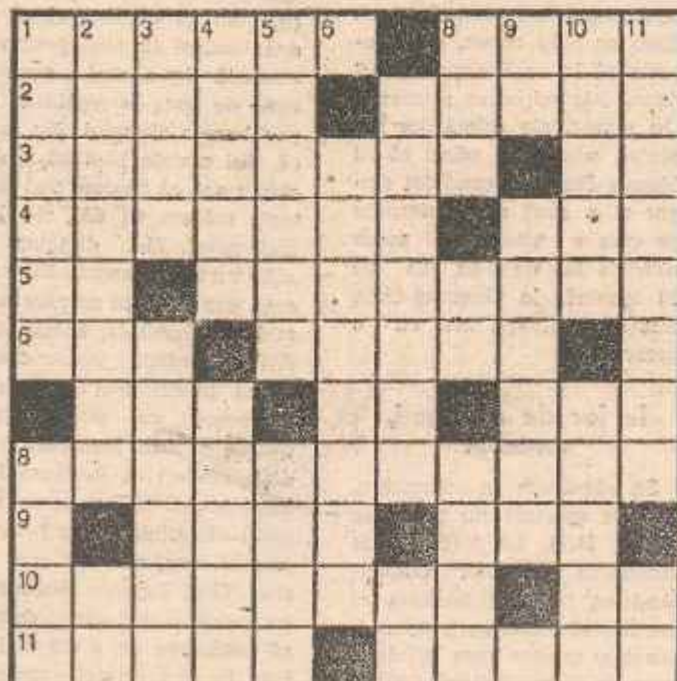

Pretext sportiv

ORIZONTAL: 1) E un maestru la bară — La probele de fond... nu cedează cu nici un chip. 2) Aflat în galerie — Suporterii sui-generis... Intră! în teren. 3) Nesiguri în evoluție lor — Cade la centru! 4) Probă de rezistență, plină de duritate (pl.) — Sir încurcat. 5) A lovi la mijloc! — Tip de degajare... care face plăcere (masc.). 6) Degajare în față — Niste podante de gimnasti. 7) Cernea luptătorilor — Prima și ultima la decolaj! — O companie selectă în înălțime (siglă). 8) Câștigă prin alunecare (fem.). 9) A rata... invese! — Primii trăgători! 10) Intrare la apă... în drumul spre America — Depozitat pe dreapta! 11) E greu de prins în cursă (fem.) — Un sportiv lene făcut.

VERTICAL: 1) E o plăcere pentru el să facă sport — A uita terenul. 2) A dat-o-n bară... (fem.) — Simbolicul loc dol... 3) Prezent la o paradă — Intervenție la balon. 4) Rezultat bun, de care nu te poți îndoi (fem.) — Pregătește cadrul adecvat în vederea selecționării. 5) Echivalent de protecție pentru luptători (pl.) — Înainteză în valuri. 6) Reparțizare pe teren. 7) Pregătit pentru a fi servit — Laterală de siang! 8) Caroul roșu (pl.) — În finalul unui meci de fotbal! — Ultima callate de vin. 9) Sportivă codată! — Din marea echipă a STEEL. 10) Au un serviciu pe linie — Ca terenurile pregătite pentru... bob. 11) Rezultat bun la haltere — Sosit la urmă! Dictionar: IAR.

NICOLAE NICOLAE

Umor

Un turist indian face o excursie în America. Într-o zi se întâlnește pe drum cu un indian american în costum de gală și se repede să-i facă o fotografie. Indianul american îl întreabă de unde vine.

— Din India — răspunde turistul.

— Ah, zâmbeste indianul american, pe dumneata te căuta Columb când m-a descoperit pe mine.

Directorul își surprinde un funcționar în timp ce o săruta pe secretară.

— De asta te pițesc eu? — îl întreabă infuriat.

— Nu, domnule, îi răspunde funcționarul, asta o fac gratis.

O delegație americană vizitează o închisoare chineză. La un moment dat se aud niste țipete.

— Despre ce e vorba? — întreabă unul dintre americani.

— E unul condamnat la moarte. Fiindcă noi n-avem scaun electric îl punem pe un reșou!

Doi homosexuali, mergând pe stradă, întâlnesc o femeie.

— Știi ce l-am făcut asta? — spune unul dintre ei.

— Ce? — se interesează, curioș, celălalt.

— L-am suflat soțul!

Directorul închisorii se adresează deținutului:

— Peste două ore va sosi aici șeful statului.

O voce din celulă:

— În stărsit și-a dat seama că locul lui e printre noi...

Gardianul se adresează unui intermițat:

— Soția dvs. dorește să vă vadă.

— Care din ele?

— Cum care? Fiecare are doar o soție.

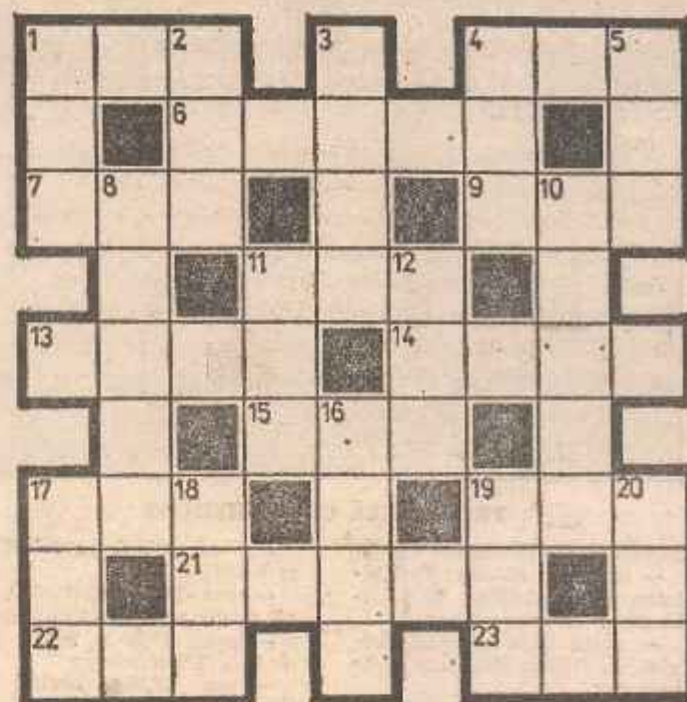
— Da, însă eu mă aflu aici pentru bigamie...

Un cumpărător intră într-un magazin de chimicale și se adresează vânzătoarei:

— Bulinele de naftalină pe care mi le-ai dat nu sunt bune de nimic.

— De ce?

— Păi, n-am nimerit nici o molie cu ele.

Aranjați-le altfel!

ORIZONTAL: 1) Arc. 4) San. 5) Carla. 7) Sur. 9) Cal. 11) Mia. 13) Căuș. 14) Cial. 15) Rac. 17) Tir. 19) Ușă. 21) Aramă. 23) Coș. 23) Ion.

VERTICAL: 1) Aur. 2) Soz. 3) Săpă. 4) Lin. 5) Caș. 8) Sorti. 10) Paria. 11) Cam. 12) Rai. 16) Vară. 17) Ars. 18) Cat. 19) Nas. 20) Sui.

MIHAI ZGUBEA

La magazin

Din acest magazin, capricioasa cumpărătoare a ales doar o singură pipă pentru ziua soțului său. Puteți preciza pe care a ales-o?

Anecdote

Inculpatul către avocat:
— Dacă în urma pledoariei dv. nu voi câpăta decât 10 ani, vă voi da un milion de lei.

În urma procesului, inculpatul primește zece ani. În timp ce acesta număra banii, avocatul oftează și-i spune:

— Dacă ați ști ce greu v-am îndeplinit dorința! Închipuiți-vă, volau să vă achite.

— Fata mea a împlinit 16 ani și ar trebui să stau serios de vorbă cu ea, se plânge o doamnă unei prietene. Zău, că nu știu cum să procedez.

— Nu-ți face nici o problemă! — o liniștește aceasta. Arată-te sigură de tine și comportă-te ca și cum ai ști tot atât cât și ea în materie de dragoste.

Un ofițer povestește într-un cerc de prieten:

— Mi-au trebuit 40 de ani ca să constat că nu am nici un talent pentru militărie.

— Extraordinar! Și ce-ați făcut?

— Era prea târziu să mai pot face ceva. Ajunsesem șeful Marelui Stat Major.

— Dacă viața cu soțul dvs. a devenit într-adevăr atât de insuportabilă, aice avocat, statul meu este să intenționez imediat divorțul.

— Nici nu încapе vorbă, răspunde clienta. După ce l-am suportat 20 de ani, nici prin cap nu-mi trece să-l fac acum fericit.

Un băutor înrăit este pus de medici la un foarte strict regim lactat. După prima masă, resemnă și nemulțumit, acesta reflectează:

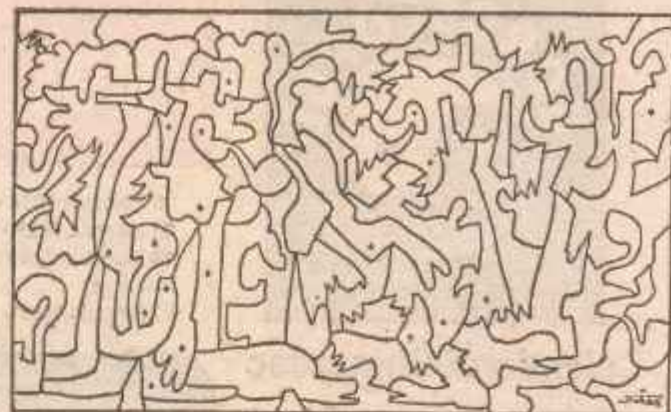
— Sărmanii sugari... Abia acum înțeleg de ce plâng atâta...

— Tatăl tău e un om foarte rău — îi spune un tânăr iubitel sale. I-am cerut mână ta și ca să-l conving, i-am spus că fără tine am să mor.

— Și ce ți-a răspuns?
— Că va suporta cheltuielile de înmormântare...

O prezicătoare intră în sediul comisariatului de poliție și se adresează ofițerului de serviciu:

— Vreau să vă aduc la cunoștință că mi se va fura mașina marca Opel, vinerea viitoare, la ora 18, din fața Operei...

Desen surpriză

Înnegrind toate spațiile marcate cu puncte veți descoperi desenul surpriză

	-		+		=7
-		+		+	
	x	6	:		=2
+		:		:	
	+		:		=3
=5		=2		=5	

Calcul aritmetic

Completând spațiile goale cu numărul corect veți obține calculul corect

Brr!

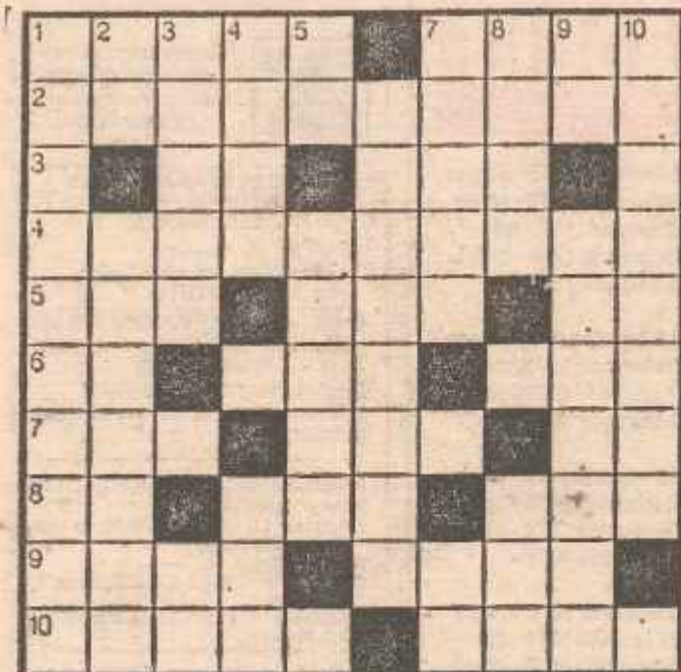
ORIZONTAL: 1) Mijloc de transport, iarnă — Albă ca zăpada. 2) Zăpadă — Te face să îngheți (fig.). 3) Transport de măgari — Unul dintre poli inghețați ai Pământului. 4) Localitate japoneză în insula Honshu — A sta viscolul. 5) Scriitor român contemporan (Sorin), autorul volumului de povestiri „Mi-am amintit de zăpadă” — Ninsu pe spate! 6) Bani gheață — Ingheață iarna (pl.). 7) Primele la copcă! — Domol. 8) Alt scriitor român contemporan (Dumitru), autorul volumului „Un om în furtună” — Tăiat de Crăciun. 9) Holdă — Zăpadă — Deschide gura! 10) Caracterizate prin răceală și multă asprimă.

VERTICAL: 1) Încălțăminte de iarnă (sg.) — Polul opus

al frigului. 2) Clasic al picturii românești (Theodor), autorul tablourilor „Peisaj de iarnă cu scene de patinaj” și „Transport de buți, iarnă” — Ursul gheturilor veșnice. 3) Cantitate mare de zăpadă — Monedă de argint grecească. 4) Fir de urgență — A lua naștere. 5) A se învîrți — „Zăpadă” în toponimia suedeză. 6) Răciți de-a binelea — Pene! 7) Cap de pitic! — Rele! — În acest caz (adv.). 8) Animale cu blana albă care trăiesc în regiunile arctice — Arbore din India. 9) Un tip rece la inimă — A crăpa gheața. 10) Pictor român (Ion), autorul pânzei „Iarnă la Barbizon”.

Dicționar: ONE, MNA, SNO, APAI, AVO

CONSTANTIN GRIGORE ■

Prostia omenească

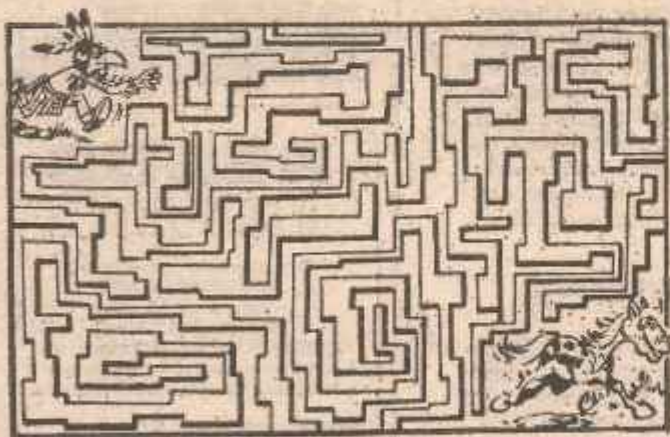
ORIZONTAL: 1) Prostănac — Specialistul în gafe... de lângă Bran. 2) Prostie. 3) Cap de nătarău! — Neisprăviți. În felul lor! 4) Obscuranțiști. 5) Ultimele prostii! — Vechea denumire a fostei Iugoslavii (siglă) — Plin de jale! 6) Pofim... mai puțin politicos — Intrate des în încurcături — Primele abonamente! 7) Răsărit — A spărea pentru foarte puțin timp — Inimă lașilor! 8) Primii pungași! — Acela — Formă a pronumelui personal. 9) Epitet pentru un om nesocia-

bil (pl.) — Păcăleală. 10) Om rău — Simbol al prostiei și al spiritului de turmă.

VERTICAL: 1) Prost. 2) Cuprins de lene! — Concepții false. 3) Neghiobi — Secure! 4) Program — Aceea. 5) Teme! — Dușmănos. 6) Cu privirea fixă, lipsită de expresie. 7) Neremarcabil, lipsit de calitate — 2, 3 proști! 8) A înjunghia — A întrece. 9) Acute! — Zăpăciți. 10) Neîndurători.

Dicționar: SHS, ABO, AJP. MIHAI ZGUBEA ■

Labirint

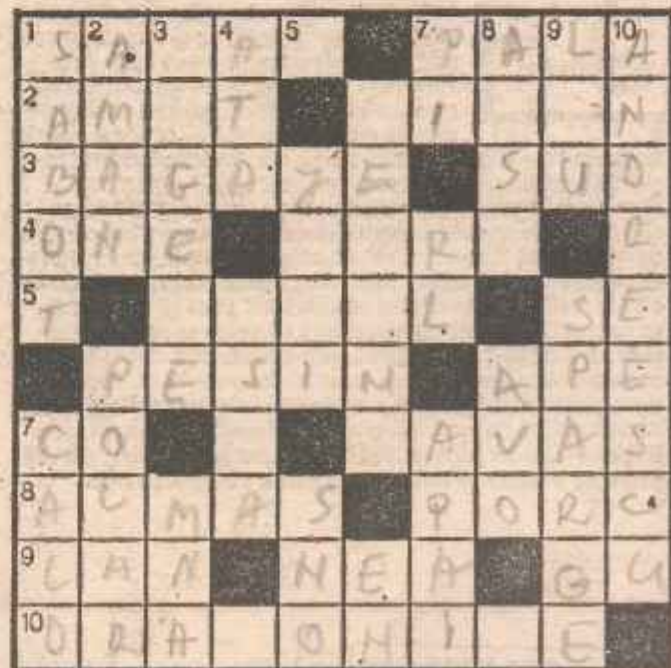
Dezlegările careurilor din nr. 5

D-ale casei: CONSTRUIRE; ATIC; CANAT; SESAM; STRA; ALARMA; R; J; TU; I; CLASE; ORAȚII; RA; RIVAL; MELC; I; A; ALO; AU; TURN; ARC; L; ADAPOSTIRE.

La domiciliu: BARACA; COS; ACASĂ; SALA; BAD; TRATAT; ARAD; PLANE; ENET; OLE; UT; CAINI; U; L; ROST; NAS; UȘOR; IH; EI; COPAI; OARE; ATĂ; CULOAR.

Bahică: CHERCHELIT; O; NA; AFUMA; CIOCAN; ABR; T; LHA; CRAI; EROI; AR; TI; INGURGITA; L; I; O; TOTI; UP; ȚIGAN; T; ROM; RA; IVI; IMPLETICIT.

Meniu: OSPATARITA; CANTARAGII; HRANI; COPT; IM; ATA; L; U; AA; EST; CR; F; FRIPTURA; ABUR; I; ME; GEM; SCHEMA; URARE; ADAR; RETETARE; S.

Calendarul Chinezesc

10 februarie 1929 - 29 ianuarie 1930 - șarpe
30 ianuarie 1930 - 16 februarie 1931 - cal
17 februarie 1931 - 5 februarie 1932 - capră
6 februarie 1932 - 25 ianuarie 1933 - maimuță
26 ianuarie 1933 - 13 februarie 1934 - cocoș
14 februarie 1934 - 3 februarie 1935 - câine
4 februarie 1935 - 23 ianuarie 1936 - porc
24 ianuarie 1936 - 10 februarie 1937 - șobolan
11 februarie 1937 - 30 ianuarie 1938 - bivoli
31 ianuarie 1938 - 18 februarie 1939 - tigrul
19 februarie 1939 - 7 februarie 1940 - pisică
8 februarie 1940 - 26 ianuarie 1941 - dragon
27 ianuarie 1941 - 14 februarie 1942 - șarpe
15 februarie 1942 - 4 februarie 1943 - cal
5 februarie 1943 - 24 ianuarie 1944 - capră
25 ianuarie 1944 - 12 februarie 1945 - maimuță
13 februarie 1945 - 1 februarie 1946 - cocoș
2 februarie 1946 - 21 ianuarie 1947 - câine
22 ianuarie 1947 - 9 februarie 1948 - porc
10 februarie 1948 - 28 ianuarie 1949 - șobolan
29 ianuarie 1949 - 16 februarie 1950 - bivoli
17 februarie 1950 - 5 februarie 1951 - tigrul
6 februarie 1951 - 26 ianuarie 1952 - pisică
27 ianuarie 1952 - 13 februarie 1953 - dragon
14 februarie 1953 - 2 februarie 1954 - șarpe

ANUL CÂINELUI DE PĂDURE

3 februarie 1954 - 23 ianuarie 1955 - cal
24 ianuarie 1955 - 11 februarie 1956 - capră
12 februarie 1956 - 30 ianuarie 1957 - maimuță
31 ianuarie 1957 - 17 februarie 1958 - cocoș

În astrologia chinezescă, ceea ce contează este anul nașterii dumneavoastră. Pentru a vă desemna zodia sunt folosite nume de animale. Calendarul chinezesc folosește perioade de 60 de ani, divizate în 5 părți, indicând 5 cicluri a câte 12 de ani. 10 februarie va fi prima zi a anului Căinelui de pădure, a cărui influență de bază este benefică și generoasă. Pentru savanții chinezi, câinele reprezintă ingerul pazilor al societății. În anul 1994, Căinele va veghea asupra noastră, pentru a preveni pericolele.

18 februarie 1958 - 7 februarie 1959 - câine
8 februarie 1959 - 27 ianuarie 1960 - porc
28 ianuarie 1960 - 14 februarie 1961 - șobolan
15 februarie 1961 - 4 februarie 1962 - bivoli
5 februarie 1962 - 24 ianuarie 1963 - tigrul
25 ianuarie 1963 - 12 februarie 1964 - pisică

13 februarie 1964 - 1 februarie 1965 - dragon
2 februarie 1965 - 20 ianuarie 1966 - șarpe
21 ianuarie 1966 - 8 februarie 1967 - cal
9 februarie 1967 - 29 ianuarie 1968 - capră
30 ianuarie 1968 - 16 februarie 1969 - maimuță
17 februarie 1969 - 5 februarie 1970 - cocoș
6 februarie 1970 - 26 ianuarie 1971 - câine
27 ianuarie 1971 - 14 februarie 1972 - porc
15 februarie 1972 - 2 februarie 1973 - șobolan
3 februarie 1973 - 22 ianuarie 1974 - bivoli
23 ianuarie 1974 - 10 februarie 1975 - tigrul
11 februarie 1975 - 30 ianuarie 1976 - pisică
31 ianuarie 1976 - 17 februarie 1977 - dragon
18 februarie 1977 - 6 februarie 1978 - șarpe
7 februarie 1978 - 27 ianuarie 1979 - cal
28 ianuarie 1979 - 15 februarie 1980 - capră
16 februarie 1980 - 4 februarie 1981 - maimuță
5 februarie 1981 - 24 ianuarie 1982 - cocoș
25 ianuarie 1982 - 12 februarie 1983 - câine
13 februarie 1983 - 1 februarie 1984 - porc
2 februarie 1984 - 19 februarie 1985 - șobolan
20 februarie 1985 - 8 februarie 1986 - bivoli
9 februarie 1986 - 28 ianuarie 1987 - tigrul
29 ianuarie 1987 - 16 februarie 1988 - pisică
17 februarie 1988 - 5 februarie 1989 - dragon
6 februarie 1989 - 26 ianuarie 1990 - șarpe
27 ianuarie 1990 - 14 februarie 1991 - cal
15 februarie 1991 - 3 februarie 1992 - capră
4 februarie 1992 - 22 ianuarie 1993 - maimuță
23 ianuarie 1993 - 9 februarie 1994 - cocoș
10 februarie 1994 - 30 ianuarie 1995 - câine

ANUL CÂINELUI PENTRU DRAGON

Acest nou-an va fi pentru dumneavoastră plin de satisfacții. Veți călători, cu siguranță, foarte mult. Cariera dumneavoastră va va solicita o mare agitație, multă mișcare, chiar zburcium, în prima parte a lui 1994. Toate aceste peregrinări nu vă vor deranja, pentru că știți cum să faceți față schimbărilor. Dar, în vară, când veți vrea să faceți o mică pauză, nu se va putea. Va trebui să continuați a vă mișca până în septembrie, după care cursa va continua. Lucrurile se vor calma abia în decembrie. Va trebui să atacați un proiect (poate literar) de mult neglijat. Vor exista mici flirturi, doar pentru a trece timpul. De altfel, nu prea există bărbat care să reziste femeii Dragon. Chiar dacă nu toate sursele foarte frumoase, sunt urmărite și cerute în căsătorie. Nu le rămâne decât problema alegerii. Nu vă lăsați atrase de un Porc prea amabil. După o vreme, această poliție exagerată va va scoate din sărite. Ceea ce se întrevede este o relație foarte complexă și plină de intrigi către sfârșitul anului, cu un Tigrul sau, ceea ce va fi și mai rău, cu un Șarpe.

ANUL CÂINELUI PENTRU ȘARPE

În ansamblu, anul 1994 va fi propice Șarpelui. În primul rând, chiar înainte de primăvară, veți găsi o slujbă demnă de inteligența dumneavoastră și perfect acordată nevoilor iminente de a cheltui. Veți putea, în sfârșit, să vă subvenționați propriul lux și, mai mult decât atât, să puneți și ceva bani de-o parte. Anul 1994 vă va aduce eliberarea spiritului. Pentru prima dată după mulți ani veți întreprinde proiecte de mare anvergură. Veți cumpăra o casă, veți pleca într-o călătorie, veți demara o afacere complicată. Nu neglijați sănătatea și faceți yoga. Și mai ales, gândiți-vă mai puțin la viitor. Ceea ce trebuie să se întâmple-se va întâmpla și fără insomniile dumneavoastră. Micul inger al romantismului se va îndepărta de dumneavoastră în acest an. Viata cuplului, care vi s-a părut întotdeauna esențială, vă va apărea deodată ca o frână în calea ambițiilor pe care le aveți. În 1994 veți sfârși niste iniții. Dacă vă veți lega de un nativ din Porc, viața dumneavoastră va merge ca pe roate (cel puțin până-n 1996). Nu numai că are mijloacele de a vă adăia, ceea ce pentru dumneavoastră este izolatibil, dar o va și face. Dacă sunteți în căutarea unui partener puternic și încăpățânat pe cât sunteți dumneavoastră de seducător și vanitos, alegeți pe cineva din zodia Bivolului. Cu acest partener, veți fi, poate, mai puțin răsfățat, dar veți găsi acea jumătate pe care o căutați pentru a trăi mereu în doi.

ANUL CÂINELUI PENTRU CAL

Anul care vine nu este în nici un fel un obstacol în felul dumneavoastră de a merge drept către ținta propusă. Ideile umanitare v-ar ajuta să supraviețuiți mai bine în 1994. Fără a vorbi de egoism, nu se prea întâmplă să treceți peste dăruirea dumneavoastră pentru nevoile altora. Apoi, sunteți exagerat de independent, dorind să aveți întotdeauna primul și ultimul cuvânt. N-ai înțeles niciodată gesturile gratuite, așa că nu veți accepta să fiți purtătorul de cuvânt al unor mișcări sociale care, în fond, nici nu vă interesează. În dragoste anul Căinelui va fi favorabil femeilor din zodia Calului. Dacă n-ați făcut-o, căutați să vă căsătoriți. Chiar dacă multe femei din această zodie nu se mărită până la 30 de ani și chiar 40 de ani, nu se poate spune că celibatul le prieste. Un bun soț poate fi Tigrul, care vă va respecta spiritul de independență, dar și un nativ Căine, cu spirit generos, poate fi o alegere bună. Nu alegeți Șobolan, strălucitor dar agresiv, și nici Pisică, prea rafinată pentru nevoile dumneavoastră. La nevoie, e bun și un Dragon, dar, deși amorul fizic va fi furtunos, în lume veți fi doi combatanți foarte voluntari.

ANUL CÂINELUI PENTRU CAPRĂ

De la un timp, viața dumneavoastră se scurge fără probleme. Aveți confortul dorit, siguranța unei situații materiale bune, și, atunci când o doriți, câteva distracții. Dar, situația se poate schimba. Se anunță o perioadă incomodă, în care veți avea de înfruntat probleme financiare spinosă. Anul Căinelui pentru Capră este o perioadă de tranziție nepăcută și chiar de șoc emoțional. Dar, nu trebuie să vă speriați, pentru că sănătatea dumneavoastră vă va ajuta să faceți față problemelor, iar capacitatea de a trata de urgență și cu aplomb greutățile, vă duce la depășirea lor. Dacă sunteți înțelept, anul viitor (cel al Porcului) va face din dumneavoastră, din nou, copilul răsfățat al zodiei chineze. Dacă, în tot noianul de probleme, vă va mai rămâne timp pentru a vă căuta un nou partener, încercați să vă apropiați de Pisică, foarte caldă, și care știe să-și câștige foarte bine existența, sau de un Porc, gentil și plin de bani. Evitați Bivolul și fugiți de Tigrul.

• Va urma •

Documentare și prezentare
LIANA MOLNAR

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. 2.401/5688/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membru:
Ion D. Gola, Alexandru Pășărin,
Liviu Timbus

Director juridic-personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate și suplimente speciale:
MIHAI SANDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Sef cabinet: CATALINA ȘTEFĂNESCU
(617.47.63)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presedintelui nr. 1, cod 71341.
Telefon: 617.50.10; 617.60.20, cu întreruperi de mai puțin
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.455 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.15.0431 D BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:

LIVIU TIMBUS

Redactor șef adjuncți:

EUGEN CHIROVICI

Secretar general de redacție:

ADRIANA CHIROVICI

Telefon: 2559

■ POLITICĂ (2130) - Marian Ghețanu
■ EXTERNE (2560) - Ion D. Gola
■ SOCIAL (2130) - Dorin Sălijan,
Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe,
Brândușa Nicolae
■ ECONOMIC (2594) - Marcel Apostolescu
■ SPORT (1453) - Pompiliu Dumărescu
■ FOTOREPORTER (2526) - Elena Ghera, Florin Ionit, Răzvan Petruscu
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cora Ciocanu, Mihaela Fotea, Orlina Gorgol, Nadia Lisandru, Adrian Pătrușcu
■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Valentin Pătrușcu, Smaranda Petrescu, Angela Ștefănescu

Flacăra BIS

Flacăra Basarabiei

REBUS REBUSACHE

Director publicitate și difuzare:

ALEXANDRU PASARIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA (Rebus)

CONSTANTIN GRIGORE (Rebusache)

Asist. Stefan Alexandrescu, Gheorghe Bragovici, Simona Pășărin, Gheorghe Toia, Smaranda Petrescu

Telefon: 2036 (director), 1457 (redacție)

■ PERSONAL (2560) - Adrian Gola
■ FINANCIAR-CONTABIL (2143) - Aida Balica, Elena Goga, Gabriela Ionescu, Florența Tudor
■ ADMINISTRATIV (2600) - Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Constantin Ciobanu, Liliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Șerban
■ PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2634; 618.15.32; 2128) - Călin Marcusanu, Dan Ciucălu, Roxana Borden, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Valentin Mirascu, Cezer Munteanu, Nineta Olteanu, Florin Petru, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolici
■ DIFUZARE (617.59.69) - Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Sădăneșcu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Președintelui nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor - Imprimeria CORESI - București

Patru lideri sindicali
Au cam tras cu tunul,
Treis-au potolit pe rând
Și-a rămas doar unul.

Revista FLĂCĂRA
utilizează
informații furnizate
de
agenția MEDIAFAX